PAPILIO IN "DE ZOON VAN EREZECHIEL"
Kuifje
Nr 6
41e jaargang
4-2-86
HET WEEKBLAD VOOR DE SUPER-JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR
BUDDY LONGWAY
AAN DE MARTELPAAL
BEJART
in de ban van de fee Peri
POSTER POLE POSITION
40F-NEDERLAND f 2,50

ANNE CLARK VERSUS PATRIK FITZGERALD

TWO OF A KIND

Een interview is niet het «nirwana» in de rockmuziek. De geïnterviewde luistert, waarschijnlijk verveeld, maar gemaakt entoesiast naar de vraag die hij of zij al 837 keren hoorde. De interviewer wringt zich in bochten on origineel en geïnteresseerd over te komen. Als je echter een kreet aan de geïnterviewde kunt ontlokken, ben je op de goede weg. We hoefden slechts de naam Patrik Fitzgerald te laten vallen en Anne Clark begon te juichen: *«He's wonderful, the greatest songwriter in the world»*. De Fitzgerald/Clark-konnektie ontstond dan ook al met haar eerste LP The Sitting Room en reikt tot de laatstverschenen singel Heaven. De verwantschap is duidelijk, maar denken ze ook hetzelfde over verwante zaken? We toetsten Patrik Fitzgeralds antwoorden aan Anne Clarks stemming.

KUIFJE: Hoe ga je eigenlijk tewerk als je een nummer wil schrijven?
Patrik Fitzgerald: Dat hangt van de nummers af. Het varieert. Elke song is anders geschreven. Ik moet wel een idee voor een tekst hebben. Ik hou niet van het schrijven van teksten die over niets handelen. Een lied moet iets uitdrukken en het mag geen minzame, gemaakte, verzonnen emotie of iets dergelijks zijn. Ik tracht precieze, gerichte teksten te schrijven. De teksten zijn voor mij het belangrijkste. Als ik niet weet waar over te schrijven, maak ik ook geen song.
Anne Clark: Ik heb altijd al mijn teksten op voorhand geschreven. Dan pas volgt het idee hoe de muziek moet klinken. Ik benader dan iemand en zing het voor, vals natuurlijk! Als hij/zij het goed vindt, spoor ik hem/haar aan om het uit te bouwen.
KUIFJE: Denk je dat poëzie in deze technisch-gerichte wereld nog kan bestaan?
Fitzgerald: Ik denk van niet. Technologie en poëzie kunnen niet gemengd worden. Technologie is gebaseerd op iets dat geen ziel heeft en poëzie heeft niet de taak zich daarop te richten, hoewel het toch dikwijls gebeurt. Poëzie kan moeilijk bestaan in zo'n maatschappij.
Clark: Ik weet het niet. Het is wel belangrijk, omdat men dingen aan de oppervlakte kan brengen. Het is heel belangrijk dat mensen die kracht blijven behouden omdat, zoals de dingen er nu voor staan, het leven een vechten tegen de stroom in wordt. Het lijkt alsof het al je emoties en gevoelens weghaalt, uitzuigt. Dat mensen zich daartegen verzetten blijft van grote betekenis.
Fitzgerald: Toch is er goede poëzie geschreven tegen de technologie. Eén van de redenen waarom ik nog akoestische gitaar speel is omdat ik geprobeerd heb met gesofistikeerde apparatuur te werken. Ik hield er gewoonweg niet van. Het werkt zeer stagnerend en het vernietigt dingen.
Clark: Ik vind dat niet. Dat is juist het grootste probleem. Toen de keyboards en synthesizers op de markt kwamen werd er gezegd dat het koude, gevoelloze instrumenten zijn. Ik vind dat onjuist. Sommige effekten en geluiden die je uit een synthesizer krijgt, zijn ongelooflijk, zelfs zeer mooi. Ik ga niet akkoord met hem. Trouwens, hij speelt synthesizer op de B-kant van **Heaven**, op het nummer **They**.
KUIFJE: En op zijn eigen LP Gifts and Telegrams
Clark: Dat is waar, dus pas op Patrik!
Fitzgerald: Teveel mensen gebruiken de technologie in de muziek om bedrog, namaak te kreeëren. Ik wil er niets mee te maken hebben. Ik wil zo eerlijk en zo oprecht mogelijk zijn. Ik zou mezelf bedriegen als ik te technisch wordt.
Clark: Ik denk dat de techniek veel misbruikt wordt, omdat het zo simpel is om iets te produceren op een synthesizer. Toch is er een verschil tussen iemand die een synthesizer kan beheersen en iemand die dat niet kan. Er is plaats zowel voor synthesizers als natuurlijke instrumenten.
KUIFJE: Patrik Fitzgerald zei ook: «Ik voel mij niet zo op mijn gemak in het Engelse milieu, omdat je er geen kans meer krijgt om te ademen.»
Clark: Ik begrijp hoe hij zich voelt. Je wordt er depressief. Als je naar het vasteland komt, zie je de weelderigheid, de voorspoed en een goede levensstandaard. Mensen zijn gelukkig. Dan ga je terug en begin je je een aantal dingen af te vragen. Veertig jaar geleden is er een oorlog geweest; Groot-Brittannië was één van de grote overwinnaars. Als er een andere oorlog komt, zal er weer een overwinnaar zijn, maar wat heeft dat te betekenen? Ik vraag mij af waarom zoveel mensen moesten sterven? Voor niets lijkt mij.
KUIFJE: Een laatste vraag voor Patrik Fitzgerald. Toen je begon zat je op een onafhankelijk label (Small Wonder). Daarna tekende je bij een major (Polydor) om tenslotte terug te keren bij de onafhankelijken Red Flame/Himalaya. Een bewuste keuze of slechts het einde van het kontrakt?
Fitzgerald: Ja, mijn kontrakt bij Polydor was beëindigd en eerlijk gezegd, die periode was niet zo vruchtbaar. De platen die ik toen gemaakt heb vond ik wel goed, maar de maatschappij deed eigenlijk niet zoveel als ze had kunnen doen. Men moet kunnen werken met een grote firma, maar niet als ze alles achter je rug regelen. Als ik terug voor de keuze zou staan, denk ik niet dat ik voor een major zou kiezen tenzij ik alles mag doen met **mijn** eigen materiaal op **mijn** eigen voorwaarden, maar dat zal wel nooit lukken. Dus blijf ik bij een klein label. Dat is jammer voor de grote platenmaatschappijen want zij hebben een tekort aan ideeën, — dat is hun grootste probleem en ondertussen klagen ze dat de muzikale inspiratie aan het uitsterven is. Verwonderlijk hé?

Interview: Grossey
Foto Anne Clark: Peter Bayens
Foto Patrik Fitzgerald: Yves Lorson

AARDE. MASTERSON HOUSE, HET PRIVÉ-KANTOOR VAN COMMODORE FOX.

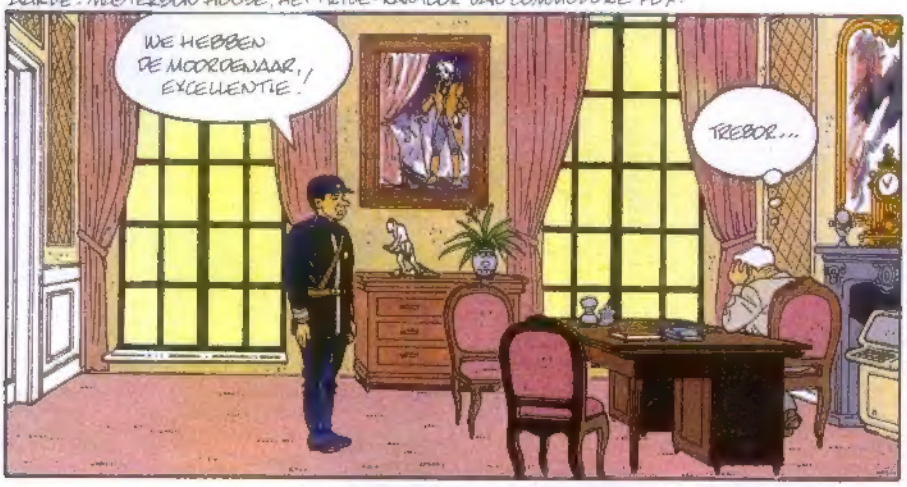

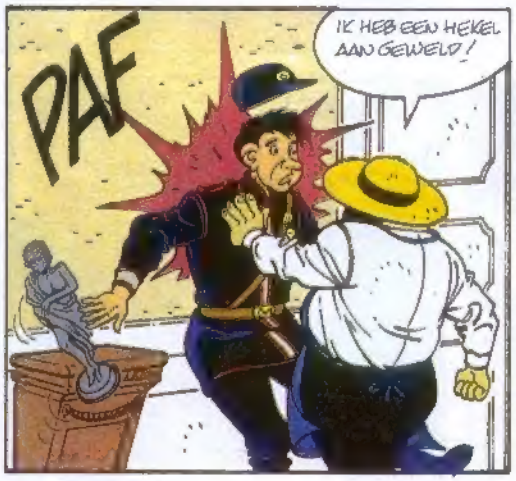

PAPILIO

U HEBT RECHTSTREEKS ORDERS VAN GENERAAL-MAJOOR TREVAC?
DAT STAAT TOCH OP DAT PAPIER, NIET?

...IN DAT GEVAL STA IK TOT UW BESCHIKKING, SIR. WAT KAN IK VOOR U DOEN?
EERST ME HELPEN MIJN SCHOEN WEER AAN TE KRIJGEN!

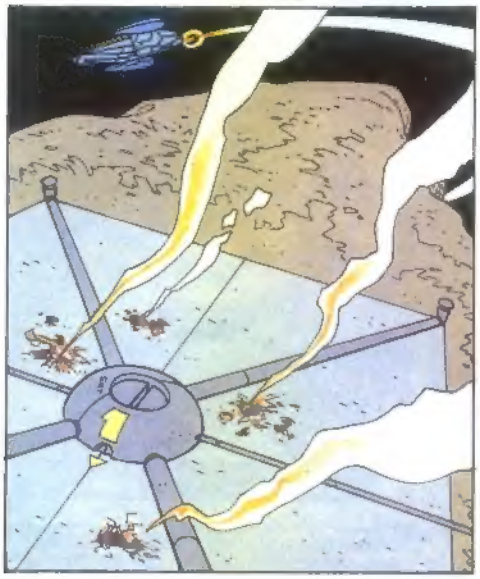
OP IPARRO IS DE RUST WEERGEKEERD.

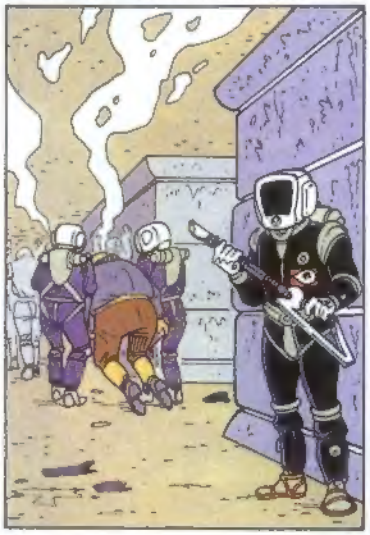
IN HET CENTRALE GEBOUW EN OP DE SATELLIETEN ZIJN DE RUIMTESTRIJDKRACHTEN HEER EN MEESTER.

...HUP, BIJ JE VRIENDJES!

HIII! WAKKER WORDEN, GOLO MIJN VRIEND! WAKKER WORDEN!
!?

!? RAHAJ KAN?
HIII! JA, GOLO MIJN VRIEND! RAHAJ KAN, JE VRIEND DIE JE ZO SLECHT BEHANDELD HEBT! MAAR DE GODEN HEBBEN JE GESTRAFT...

NU BEN JIJ OOK GEVANGEN, SAMEN MET JE VRIEND RAHAJ KAN EN ALLE ANDEREN...
HIII... EN JIJ WORDT OOK OPGEHANGEN, HIIII!
MAAR... DAT IS GEEN WATER!
SNIF

HIII... ONMOGELIJK, GOLO MIJN VRIEND: DRINKWATER IS TE KOSTBAAR OM TE VERSPILLEN, DUS NAM RAHAJ KAN WAT HIJ MAAR TE PAKKEN KON KRIJGEN...
LET MAAR EENS OP WAT JE NOG MEER TE PAKKEN KRIJGT...
SPLAF

...DUS DAAR ZIT IK VAST IN DIT RATTENHOL! IK HOOP DAT PAPILIO EN CECILIA ZICH IN VEILIGHEID HEBBEN KUNNEN BRENGEN
JE BENT BEPAALD NIET ERG VRIENDELIJK, GOLO MIJN VRIEND... EN NIET ERG NETJES OOK!

MICHEL PIERRET
HERVÉ CROZE

SLA OM

PAPILIO

DE RUIMTE-STRIJDKRACHTEN... NEERGESCHOTEN DOOR DE RUIMTE-STRIJDKRACHTEN...
WEET JE WAAROM, DAMIAN?
"DAT BEGREEP IK LATER, NA MIJN NOODLANDING. IK WERD VERZORGD IN EEN DOOR VROUWEN GELEID GASTHUIS OP EEN AFGELEGEN PLEK OP BERESOVO..."

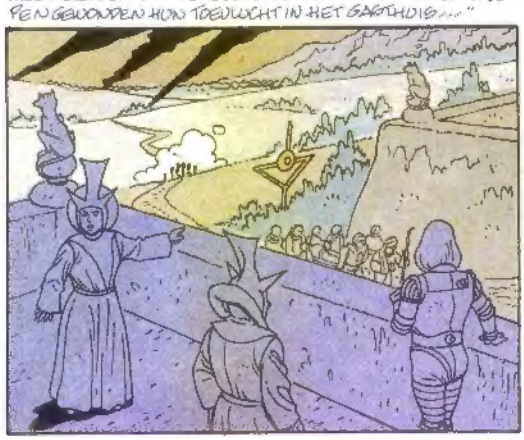
"DAAR KON IK HERSTELLEN, VER VAN DE DOORLOG DIE WOEDDE TUSSEN DE RUIMTESTRIJDKRACHTEN EN HET MEESTERVOLK VAN BERESOVO. ZO NU EN DAN ZOCHTEN GROEPEN GEWONDEN HUN TOEVLUCHT IN HET GASTHUIS..."

"ALLENGS WERDEN HET MINDER GEVONDEN MAAR MEER ZIEKEN DIE KWAMEN. EEN ZIEKTE DIE ONBEKEND WAS OP DE PLANEET EN VELE SLACHTOFFERS MAAKTE... EEN ZIEKTE DIE OPAARDE GOEDAARDIG IS... DE GRIEP!!"

"ER BESTOND GEEN MEDICIJN TEGEN DUIZENDEN STERVEN. DE EPIDEMIE BREIDDE ZICH UIT. HET VERBAZINGWEKKENDSTE WAS DAT DE AANVALLEN VAN DE ZIEKTE SAMENVIELEN MET DE VRIJLATING VAN GEVANGENEN DOOR DE RUIMTESTRIJDKRACHTEN..."

"TOEN WERD DOOR HET GETUIGENIS VAN DE VRIJGELATEN GEVANGENEN, DE WAARHEID BEKEND: HET GRIEPVIRUS WAS HEN OPZETTELIJK INGEGOTEN OM TE ZORGEN DAT ZE HUN VAGGENOTEN ZOUDEN BESMETTEN!..."

HIJ WEET TE-VEEL! HIJ MOET UIT-GESCHAKELD WORDEN!
EEN MOMENT... LAAT HEM UITDERTELEN... EN VERDER, DAMIAN, WAT IS ER MET JOU GEBEURD?

OP EEN DAG WERD ER GEVOCHTEN NIET VER VAN HET GASTHUIS, OP DE VLAKTE VAN NORISPOMENE... EN IK... NEE! NIET AAN JOU, PAPILIO... JOU MAG IK DAT NIET ZEGGEN!...
HET MOET, DAMIAN... HET MOET!

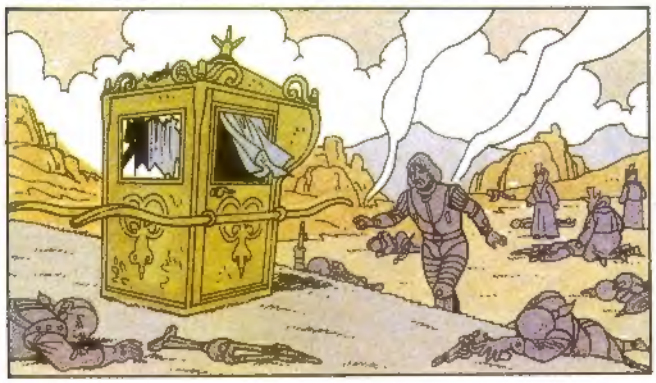
"WIJ VERTROKKEN METEEN OM HULP TE BIEDEN AAN DE GEWONDEN, MAAR TOEN WIJ AANKWAMEN WAREN ER BIJNA ENKEL DODEN ONDER HET MEESTERVOLK... DE TIGER-JAGERS HADDEN HUN WERK GOED GEDAAN..."

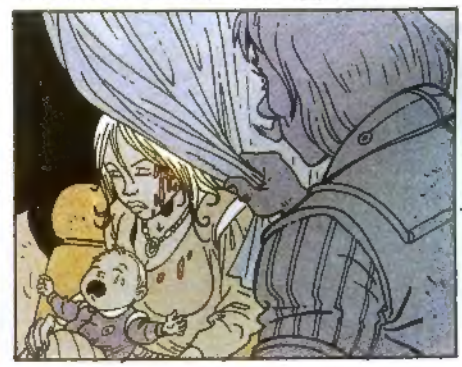
"AAN DE UITRUSTING VAN DE MANNEN TE ZIEN MOEST HET OM HET ESCORTE VAN EEN HOOGWAARDIGHEIDSBEKLEDER GAAN. TEMIDDEN VAN DE DODEN LAG EEN KIND, DAT ALS DOOR EEN WONDER AAN HET BLOEDBAD WAS ONTSNAPT.

DAT KIND WAS JIJ, PAPILIO!!

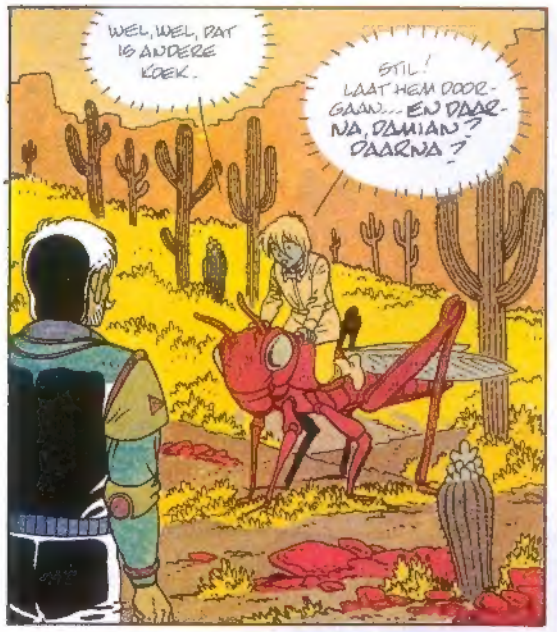
WEL, WEL, DAT IS ANDERE KOEK.
STIL! LAAT HEM DOORGAAN... EN DAARNA, DAMIAN? DAARNA?

WIJ HEBBEN JE OPGENOMEN. ENKE TIJD LATER WERD HET GASTHUIS VERWOEST DOOR DE RUWE STRUIKKACHTEN, OP BESCHULDIGING VAN HET HERBERGEN VAN VERZETSMENSEN. IK VLUCHT TE MET JOU... IK ZUIDER JE UIT DIE HEL TE REDDEN EN JE EEN NORMAAL LEVEN TE BIEDEN... IK... OH, PAPILIO, IK HERKEN JE STEM NIET MEER... IK HEB BLAAP... ZO'N SLAAP...

JE ZULT SPOEDIG SLAPEN, DAMIAN! MAAR EERST MOET JE EEN VRAAG BEANTWOORDEN: WAAR IS DIE PAPILIO OP DIT MOMENT?

WAAR IS... MAAR...

JE BENT PAPILIO NIET!

IK GELOOF DAT HET MIDDEL IS UITGEWERKT, DOKTER...

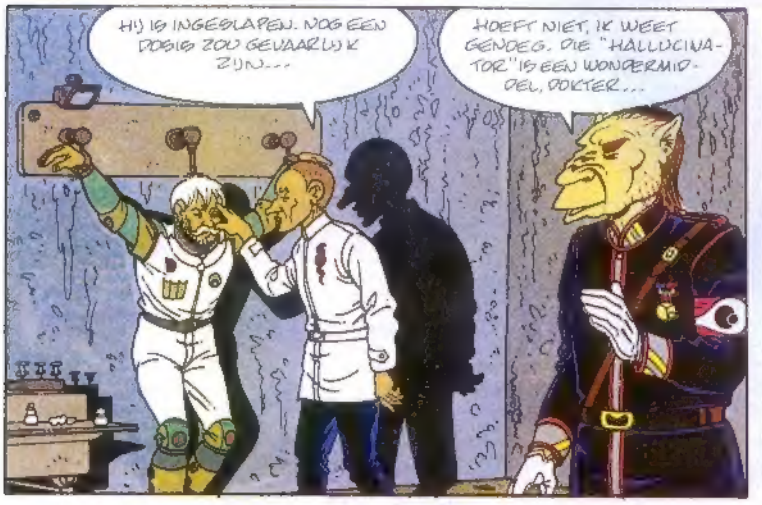
HIJ IS INGESLAPEN. NOG EEN DOSIS ZOU GEVAARLIJK ZIJN...
HOEFT NIET, IK WEET GENOEG. DIE "HALLUCINATOR" IS EEN WONDERMIDDEL, DOKTER...

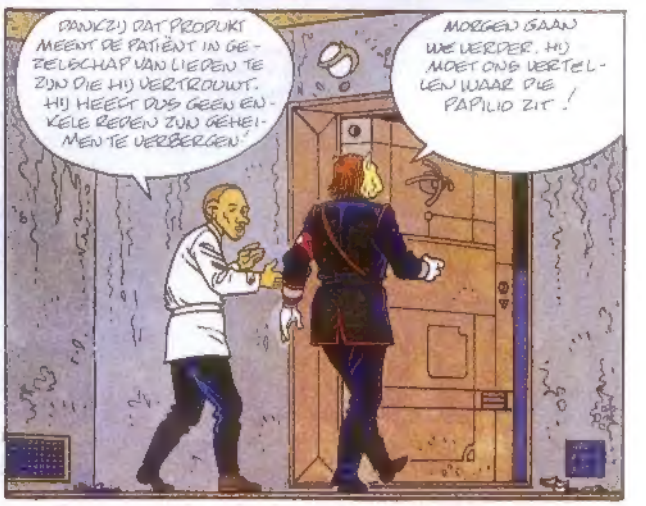
DANKZIJ DAT PRODUKT MEENT DE PATIËNT IN GEZELSCHAP VAN LIEDEN TE ZIJN DIE HIJ VERTROUWT. HIJ HEEFT DUS GEEN ENKELE REDEN ZIJN GEHEIMEN TE VERBERGEN.
MORGEN GAAN WE VERDER. HIJ MOET ONS VERTELLEN WAAR DIE PAPILIO ZIT!

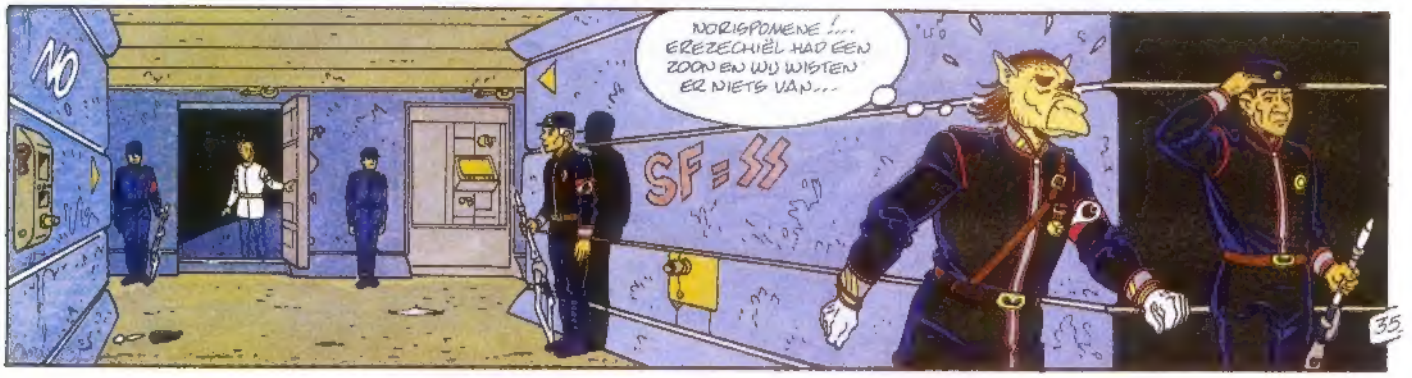
NORISPONENE!... EREZECHIËL HAD EEN ZOON EN WIJ WISTEN ER NIETS VAN...
SF = SS

SLA OM

PAPILIO

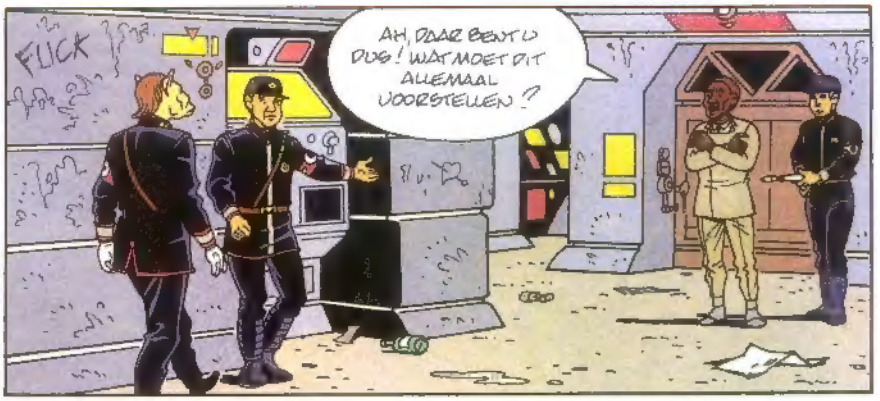

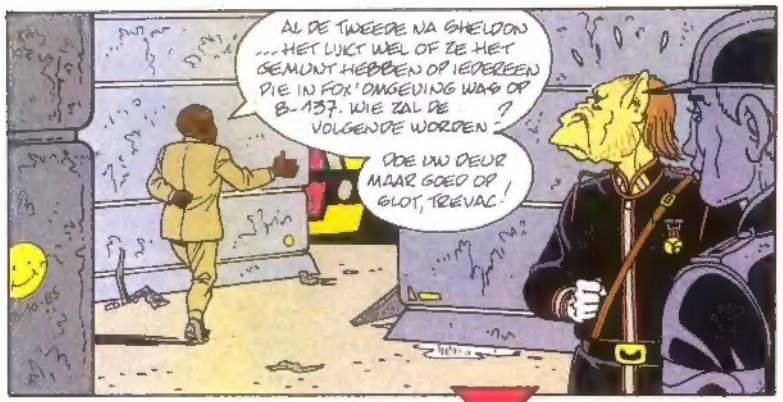

INTUSSEN, OP AARDE, IN DE STAATSGEVANGENIS VAN SPECIMENSTAD.

EXTRA LANG VERHAAL
CHEF...
HMMM?
IK GELOOF DAT DE ACHTERDEUR NIET GOED GESLOTEN IS, CHEF!
DIE IS UITSTEKEND GESLOTEN! EN RIJ NIET ZO HARD: DE GEVANGENE ZOU ZICH KUNNEN BEZEREN BIJ HET SPRINGEN...
WE ZIJN WEL ERG VOORKOMEND VOOR ONZE GEVANGENEN, CHEF!
DAT IS DE NIEUWE STIJL!
SPACEFORCES
STOPPEN EN ACHTER HEM AAN!
TE VOET? MAAR DAT IS VERMOEIEND, BIROY!
ALS JE HEM KWITRAAKT RAAK JE JE KOP OOK KWIT, VETZAK
TOP
HMMMM!... DACHT JE AAN ONTGNAPPEN, GOLD MIJN VRIEND?
HMMMM..
WAAROM VRAAG JE HET NIET AAN JE VRIEND RAJAH KAN? JE WEET DAT HIJ ELKE UITHOEK VAN IPARRO KENT...
!!?
IPARRO ZIT VOL MET LUCHTKOKERS ZOALS DEZE, NET ALS DE KAAS DIE ZE OP AARDE "CAMEMBERT" NOEMEN. * EEN HEEL NETWERK, WAARDOORHEEN DEGENE DIE HET KENT OVERAL KAN KOMEN...
HET IS HET TIJDSTIP VAN DE "KUNSTMATIGE NACHT" OP SAT. 3... NOCH ONZE BEWAKERS, NOCH ONZE KAMERADEN KUNNEN ONS ZIEN ...
MAAR DAAR KAN IK NOOIT DOOR!
37.
* HET IS DUIDELIJK DAT RAHAJ KANS KENNIS VAN DE AARDSE BESCHAVING OOK BEPERKT IS.
SLA OM

PAPILIO

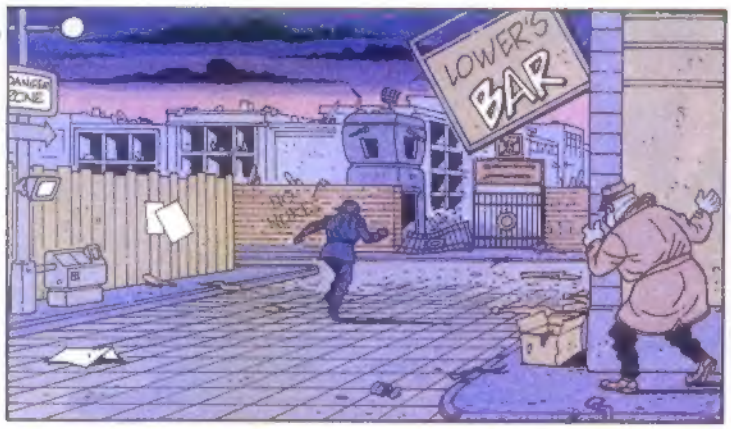

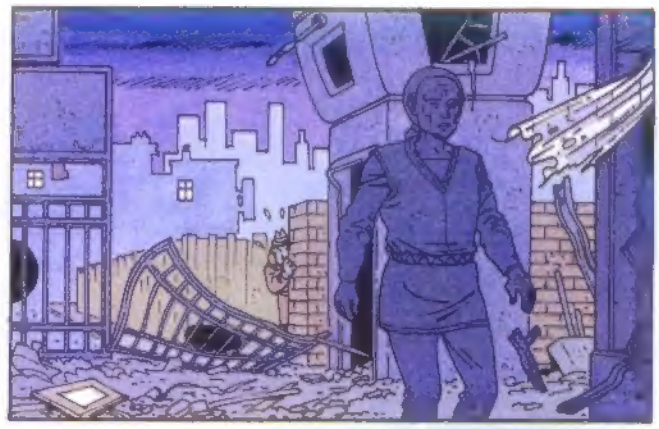

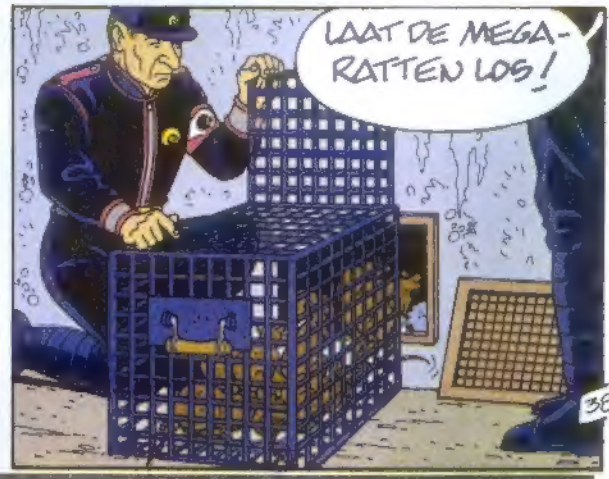

VERVOLG ACHTERAAN IN DIT NUMMER

BUDDY LONGWAY

SAMENVATTING: Buddy en sergeant Hoffmann brengen hun laatste nacht al pratend door... Hoffmann sterft snel...

EEN DIEPE STILTE VIEL... HET ZOU NU MIJN BEURT ZIJN, MAAR DE GEDACHTE MIJN GEZIN NOOIT MEER TERUG TE ZIEN WERD ONDRAAGLIJK...

BROEDERS, IK BEN NIET BANG VOOR DE DOOD, MAAR IK ZEG JULLIE NOGMAALS: IK BEN GEEN BLAUWHEMD OF EEN VAN HUN VERSPIEDERS...

... TWINTIG JAAR GELEDEN NAM IK TOT VROUW CHINOOK, DE DOCHTER VAN STAANDE BEER... IK BEN BIJNA EEN VAN JULLIE, EN IK HEB AL EENS MOETEN VECHTEN MET DE BLAUWHEMDEN, GELOOF MIJN WOORDEN...

ALS HET BLEEKGEZICHT EENS DE WAARHEID SPRAK ?

ZIJN TONG IS BEHENDIG, MAAR WIJ MOETEN VOORZICHTIG EN GENADELOOS ZIJN ALS WE DE BLAUWHEMDEN WILLEN VERSLAAN, BROEDERS...

LAAT HEM STERVEN...

SLA OM

OOWOO
OOWOOOWOO
KLEINE WOLF !!

HUGH... WIE DE VRIEND IS VAN EEN WOLF KAN NIET LIEGEN... BEVRIJD HET BLEEKGEZICHT EN GEEF HEM ZIJN KLEREN...

ACH OUWE JONGEN... ALS JIJ ER NIET WAS GEWEST

OM ME HIER-VOOR TE BEHOE-DEN PROBEER-DE JE ME DE WEG TE DERSPERREN HÈ?...

GEELHAAR, DE VRIEND VAN DE WOLF, KAN NU GAAN WAARHEEN HIJ WIL...
DANK JE, MORGENBLIKSEM...

BUDDY LONGWAY

AVONTUUR EN WIJDE VERTEL...
"DE ZWARTROK"
MIJN NIEUWSTE ALBUM

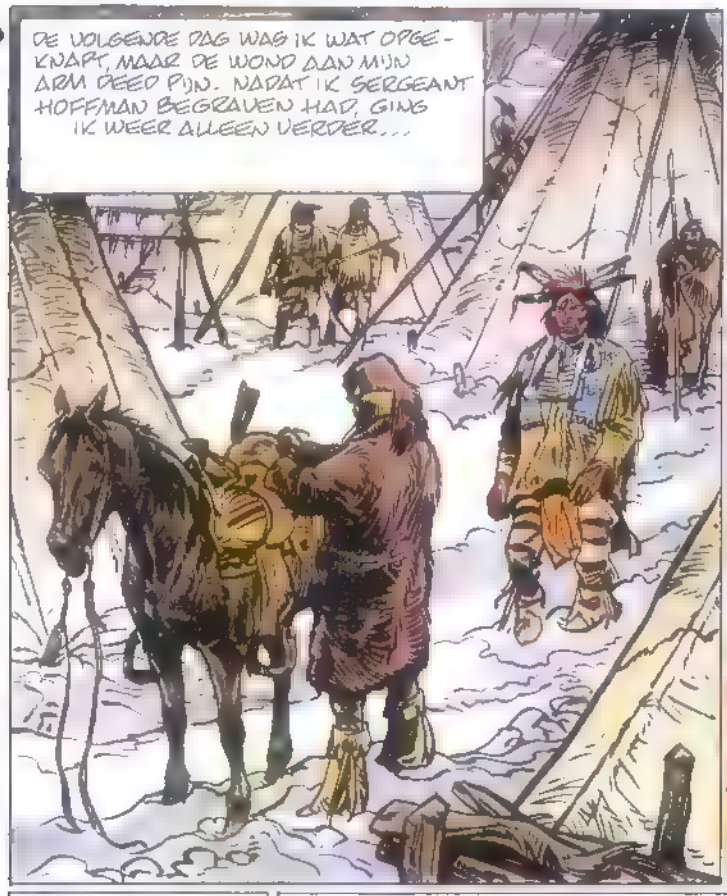

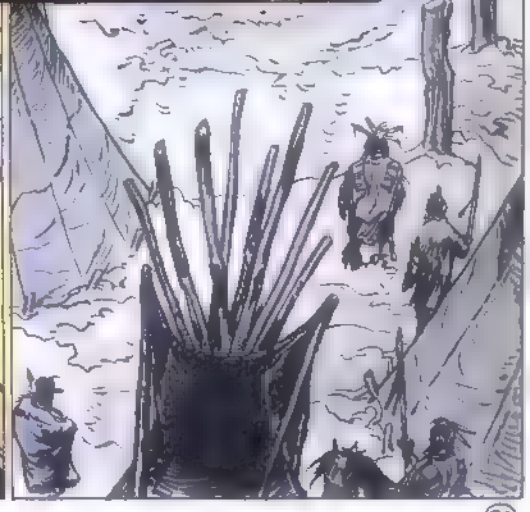

wordt vervolgd

ARIA

SAMENVATTING: Aria kan slechts dank zij de hulp van een reus aan Srizy, de reusachtige vleermuis ontkomen. Maar de bedoelingen van die reus zijn ook niet zo zuiver...

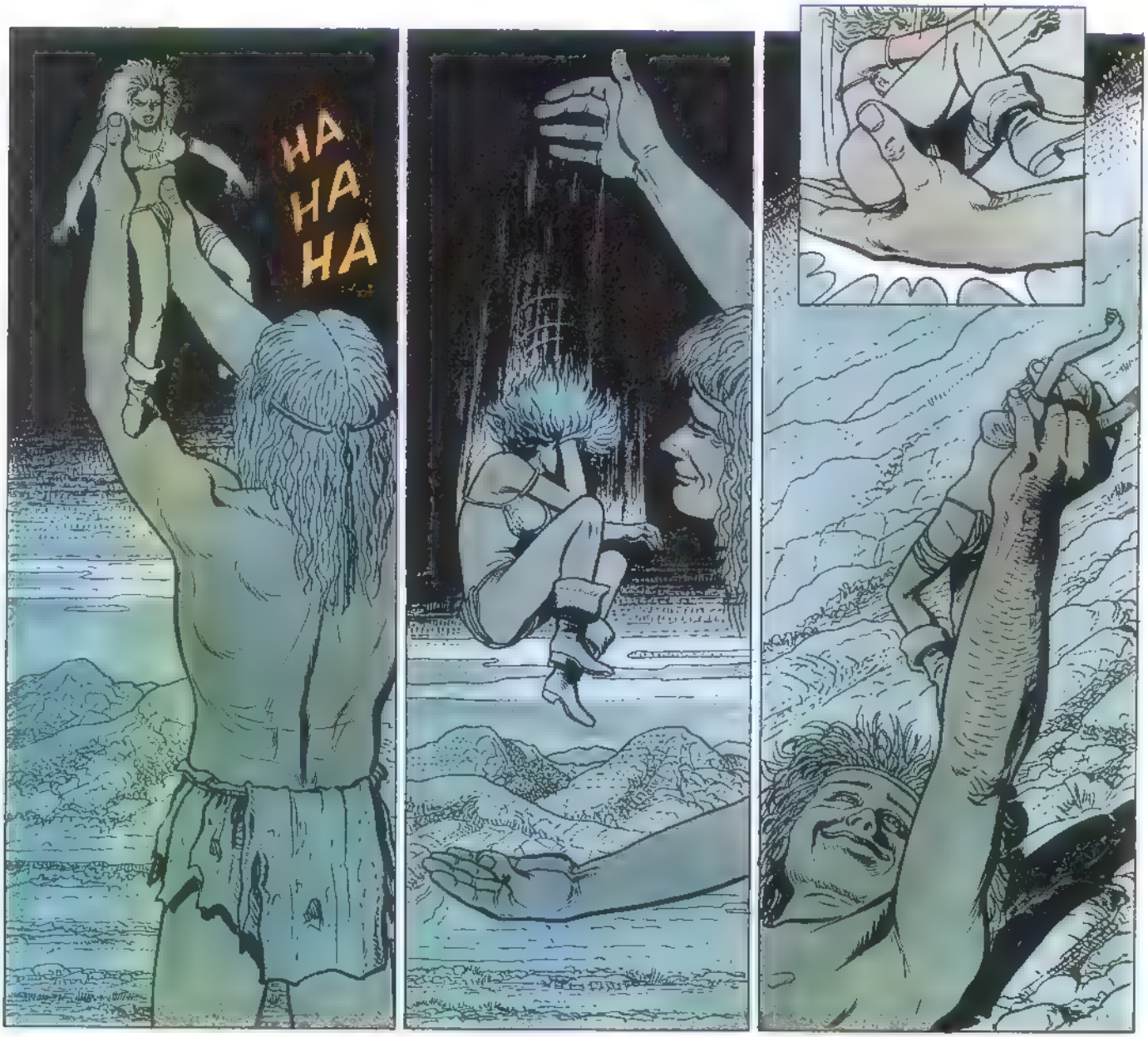

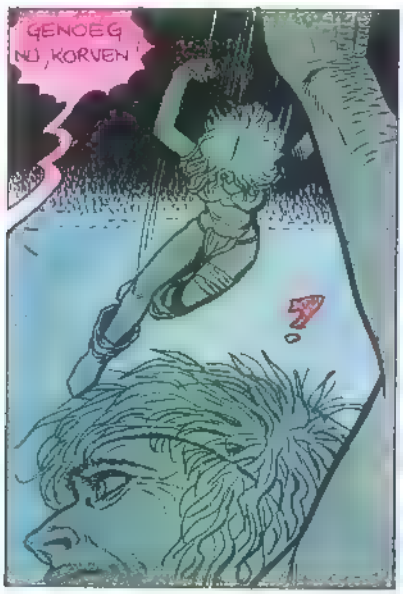

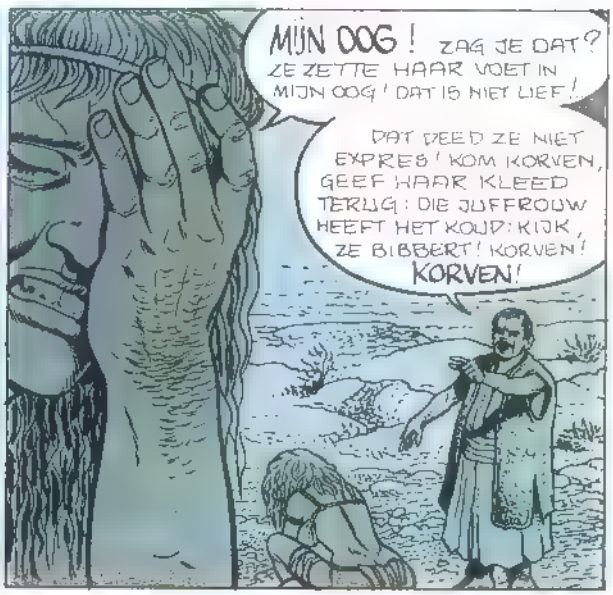

SLA OM

MICHEL WEYLAND

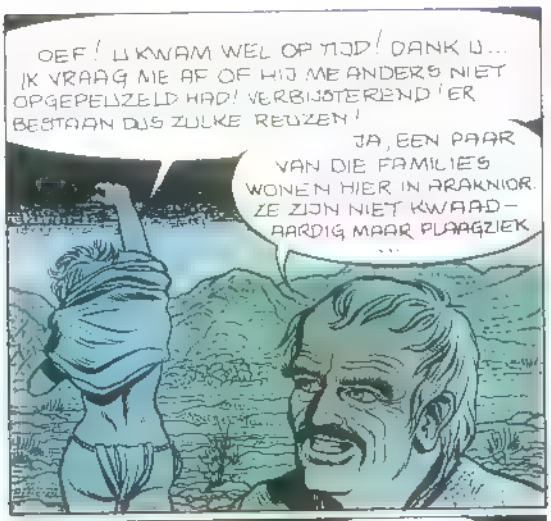

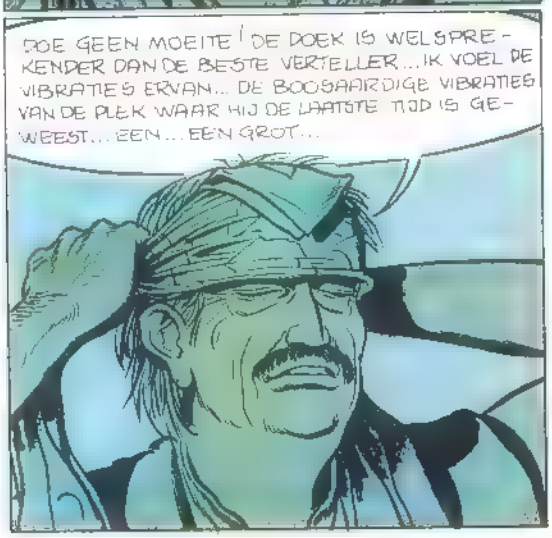

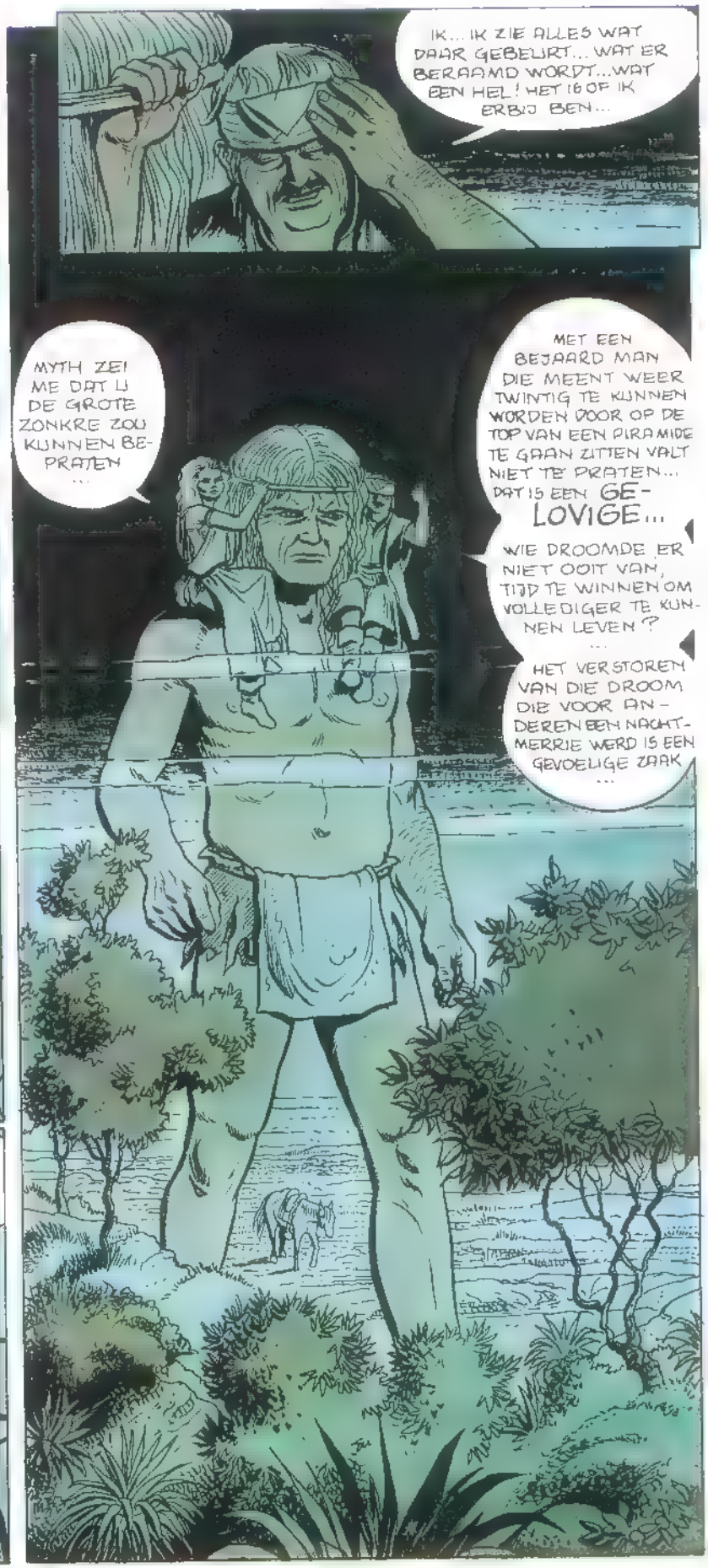

ZE ZIEN ME AAN VOOR EEN WONDERDOENER.. MAAR WONDEREN GLANS JE NIET IN ELKAAR! IK HEB GELEERD BIJ DE GROTE MEESTERS IN DE VERRE LANDEN OM DE ZIEKEN VAN POSIDONIA TE KUNNEN GENEZEN...
... LATER KWAM IEDEREEN ME RAADPLEGEN, ZELFS VOOR ONBENULLIGHEDEN EN DE ANDERE GENEZERS WERDEN GEMINACHT... MAAR IK KON DIE STEEDS GROEIENDE MENIGTE NIET TEVREDEN STELLEN...

DUS TROK IK ME HIER TERUG MET MIJN GEZIN EN MET VRIENDEN OM MIJN ENERGIE IN STAAT TE STELLEN IN EVENWICHT TE KOMEN DAT IS VAN GROOT BELANG! TEGELIJKERTIJD VERVOLMAAK IK MIJN KENNIS... IK MEDITEER..

DIT IS MIJN HUIS.. ANIJNA! MAAK DE GASTENKAMER VOOR ONZE GAST GEREED... LAAT HAAR ALLES BRENGEN WAT ZE NODIG HEEFT..
U BENT TE GOED!

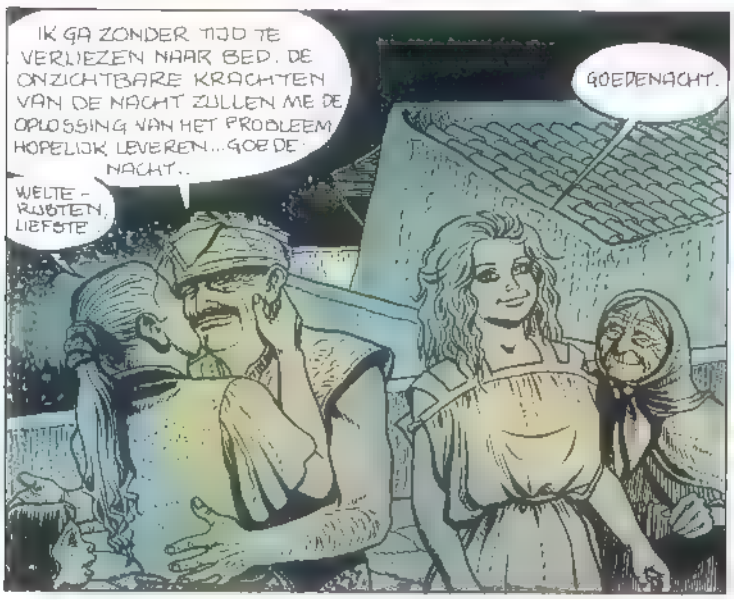
IK GA ZONDER TIJD TE VERLIEZEN NAAR BED. DE ONZICHTBARE KRACHTEN VAN DE NACHT ZULLEN ME DE OPLOSSING VAN HET PROBLEEM HOPELIJK LEVEREN... GOE DE NACHT..
WELTERUSTEN, LIEFSTE
GOEDENACHT.

SLA OM

ARIA

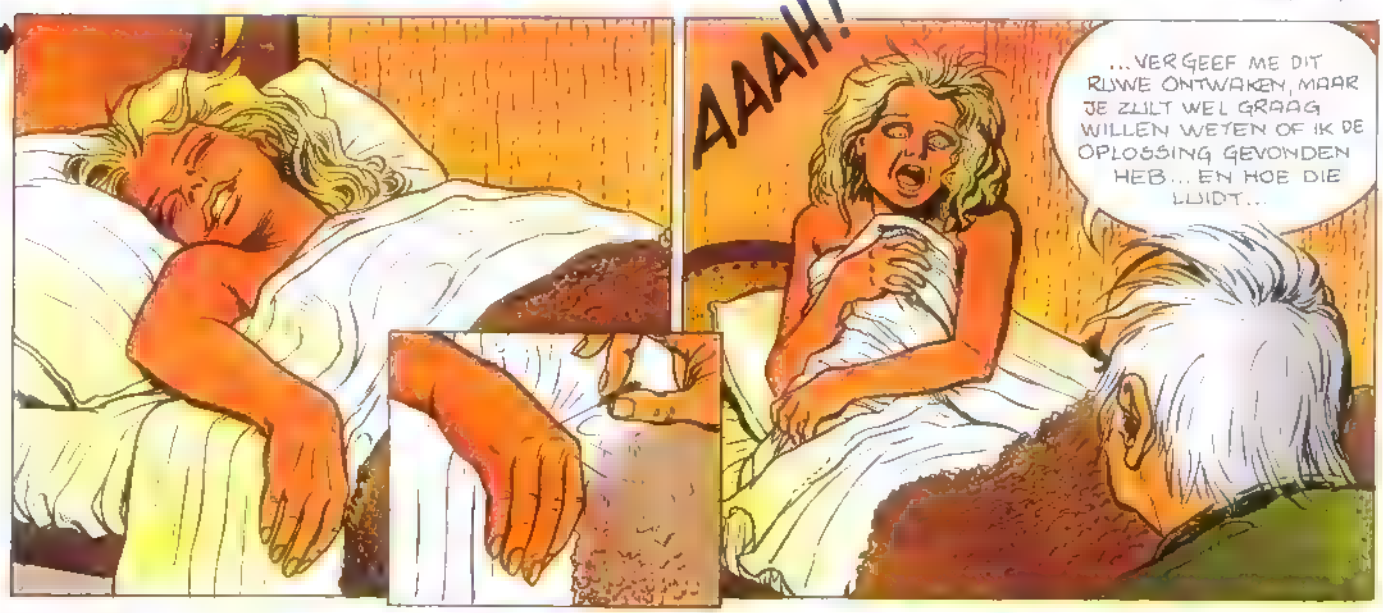

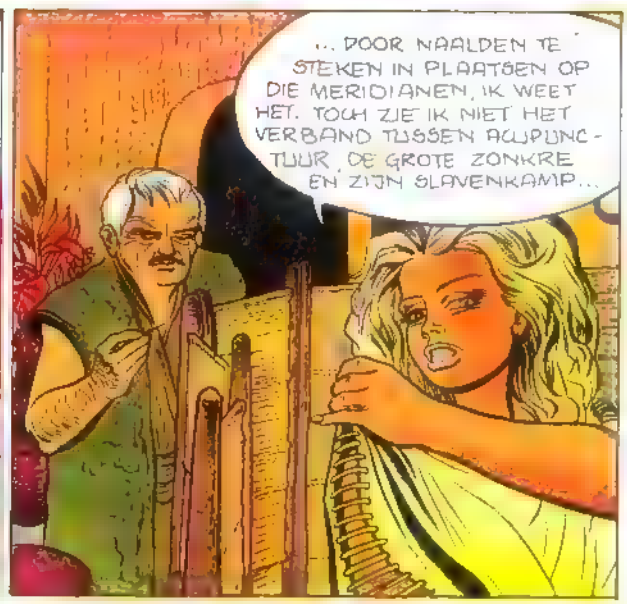

wordt vervolgd

in den beginne...

BARA

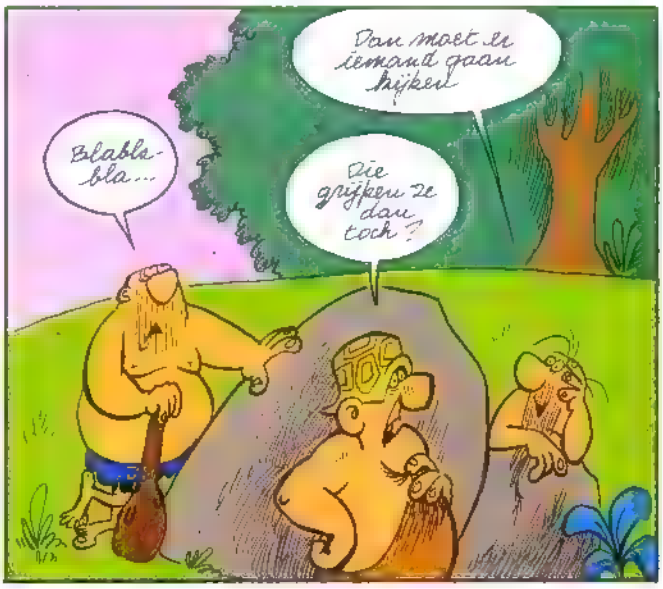

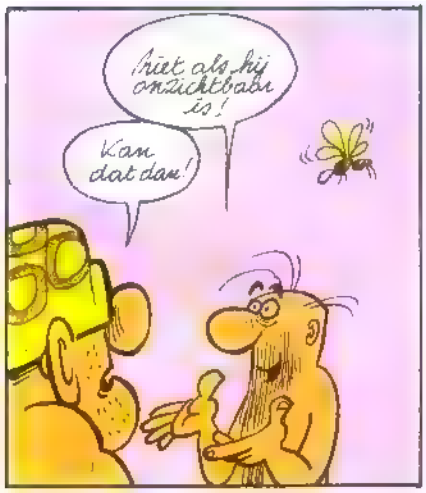

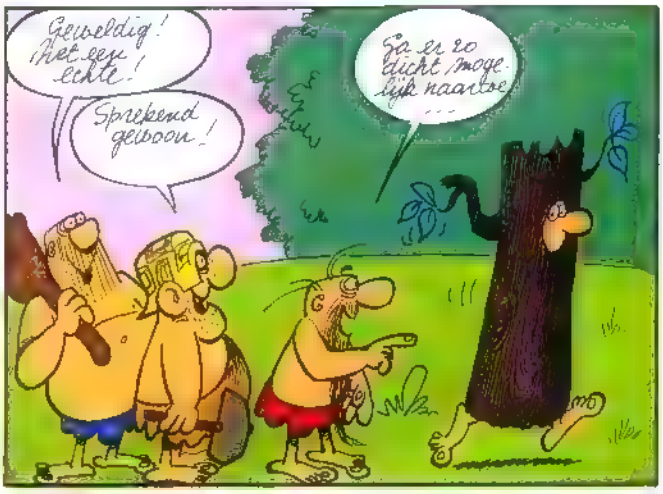

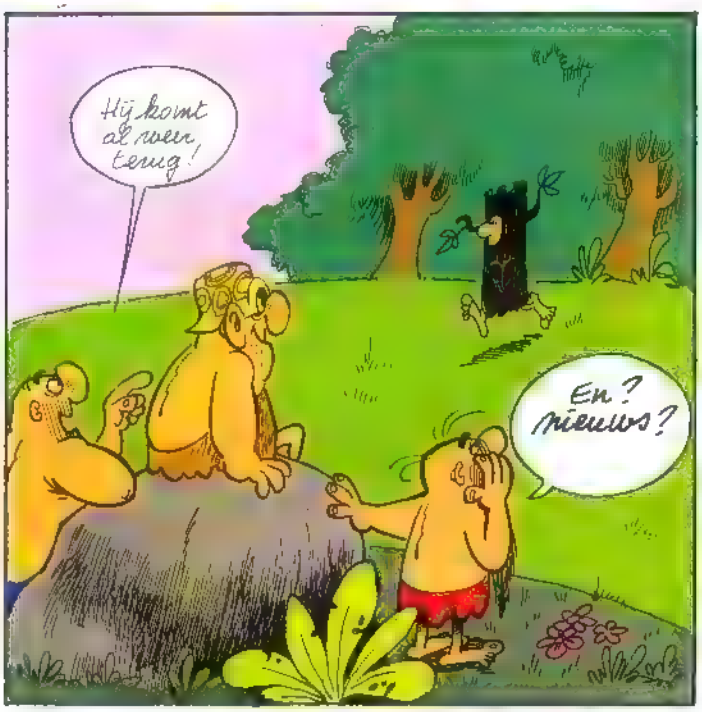

KARATE OP EEN EILANDJE

Rik krijgt er genoeg van, en dat valt te begrijpen. Al meer dan veertig weken lang zijn de commissaris en hij gevangenen van de Venusianen en worden ze wat slordigjes heen en weer gevoetbald door ruimte en tijd. Dat begint hem onderhand inderdaad danig de keel uit te hangen. Maar wat moet hij, tegenover zo'n akelige agent? Doodgaan? Dat zou tegen de regels van de stripwereld indruisen. Het is algemeen bekend: striphelden sterven niet. Rik was dus nog springlevend toen we hem vorige week achterlieten in volle zee aan het begin van de 19de eeuw en ■ de kijker van Bruce J. Hawker... Vraag ons niet wat voor verband er bestaat tussen die wakkere zeebonk en het vrolijke stelletje Plato, Friebel en Guitepult! Jullie wisten het al: interplanetaire avonturen zijn even mysterieus als veelbewogen.

Wat moeten we nog vertellen over Renaud, hun schepper? We hebben al uitgebreid verteld over zijn jeugdige tekencarrière naar aanleiding van het optreden van zijn 'Pokervrouw', eerder in dit waanzinnige avontuur. Zonder indiscreet te willen zijn zullen we vandaag eens wat gaan snuffelen in de

intiemere hoekjes van zijn persoonlijkheid. Wie is hij? 'Wie ik ben? Wel... ik ben geboren in 1936... dat verbaast jullie, hè? Ik weet dat ik er jong uitzie en dat ik met mijn 50 jaar nog steeds knap en jeugdig ben. Wat mij in vorm houdt? Allereerst tekenen, want ik beleef mijn avonturen werkelijk zelf, en aangezien die nogal enerverend zijn, houden ze de spieren soepel. Verder ben ik boogschutter. Dat helpt. Want ik ben dol op rennen over het strand, me inspannen, genieten van zon, lucht en zee. En verder ben ik sportief. Mijn favoriete sporten? Zou ik het durven zeggen? Enerzijds ben ik bang een snob te lijken, en anderzijds vrees ik scenaristen af te schrikken die misschien met me willen werken. Mijn lievelingssport, die ik zelf ook beoefen, is karate, en wel de tak die ze 'full contact' noemen. Ik moet erbij zeggen dat ik ook andere sporten beoefen, zoals zwemmen en crossen. Elke dag neem ik de tijd om 6 tot 7 kilometer door het bos te rennen. Wat heb ik nog meer op te biechten? O ja! Ik ben dol op rock en Engelstalige muziek. Klassieke muziek is niet mijn afdeling. Lezen? Aan romans doe ik niet zo veel, maar ik verslind alles wat er geschreven is over thema's en problemen die me interesseren. Verder ben ik dol op dansen, is mijn ergste zonde 'gevulde duif au Chambertin' en voel ik veel genegenheid voor dieren, in het bijzonder katten. Mijn geluksdroom? Een eiland in de zon waar alleen maar gelukkige vrienden en dieren wonen.'

BEWAAR JE WEEKBLAD ZONDER HET TE BESCHADIGEN!

BESTEL DE SCHITTERENDE «KUIFJE VERZAMELBAND»!

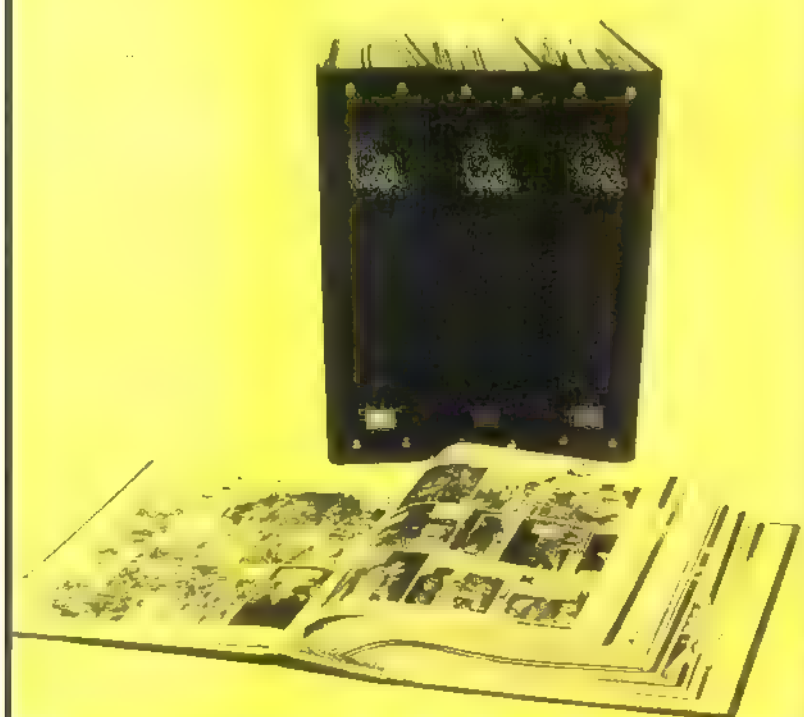

In prachtig bruin kunstleder, met afbeelding van KUIFJE en BOBBIE in goud op rug en voorkant. De verzamelband kan 18 nummers bevatten. Voor een jaargang heb je dus drie banden nodig.

Voor België
Prijs: 225 BF + 40 BF verzendingskosten per verzamelband.
Speciaal aanbod: als je 9 banden bestelt (voor 3 jaargangen dus) krijg je de 10de GRATIS!
Prijs: 2.385 BF (verzendingskosten inbegrepen)
Bestellingen: met een gebarreerde cheque op naam van:
De Lombard Uitgaven
P.-H. Spaaklaan 1-11
1070 BRUSSEL
of stort het bedrag op postrekening 000-0190916-20 van het weekblad KUIFJE.

Voor Nederland:
Maak fl. 12,75 + fl. 4,25 verzendingskosten per verzamelband over op gironummer 561 90 04
ten name van
Lombard Uitgaven Nederland b.v.
Heemstede
Drie weken na ontvangst van de betaling krijg je de verzamelband(en) thuis bezorgd.

VOOR IEDEREEN
De verzamelbanden worden in een stevige verpakking geleverd. VERGEET BIJ JE BESTELLING NIET TE VERMELDEN DAT HET OM DE «KUIFJE VERZAMELBANDEN» GAAT EN HET GEWENSTE AANTAL EXEMPLAREN!

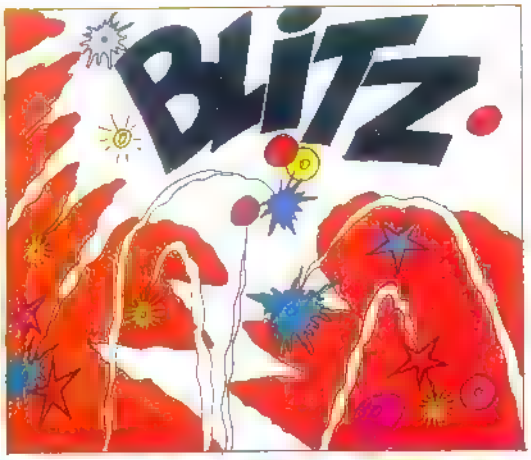

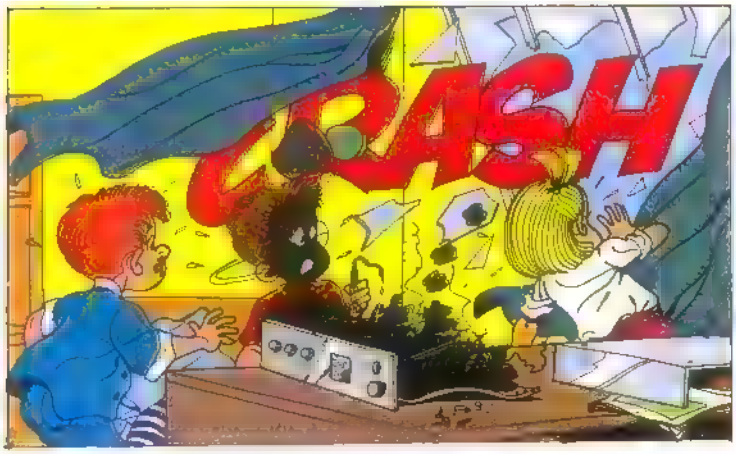

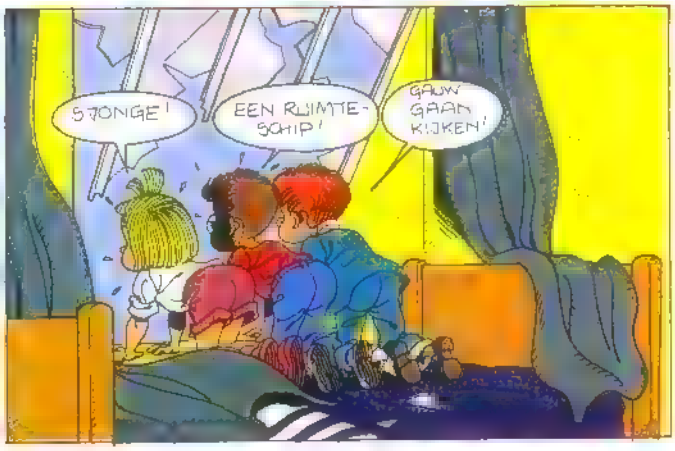

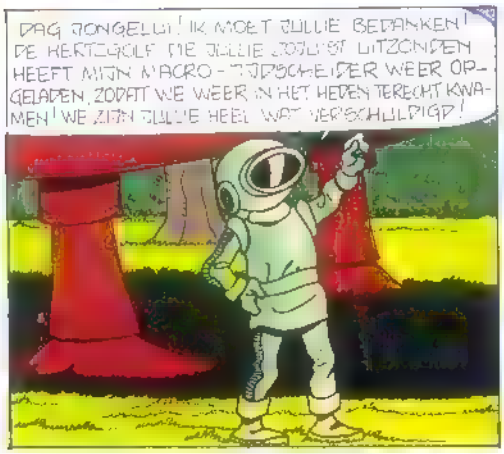

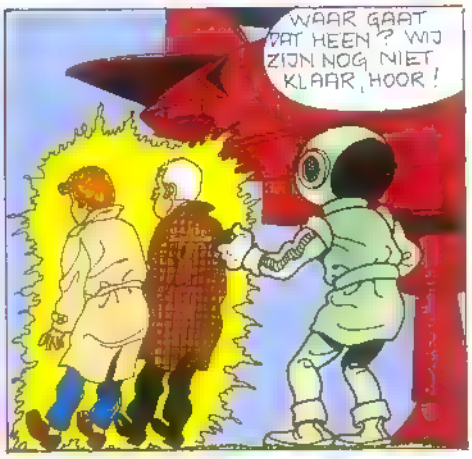

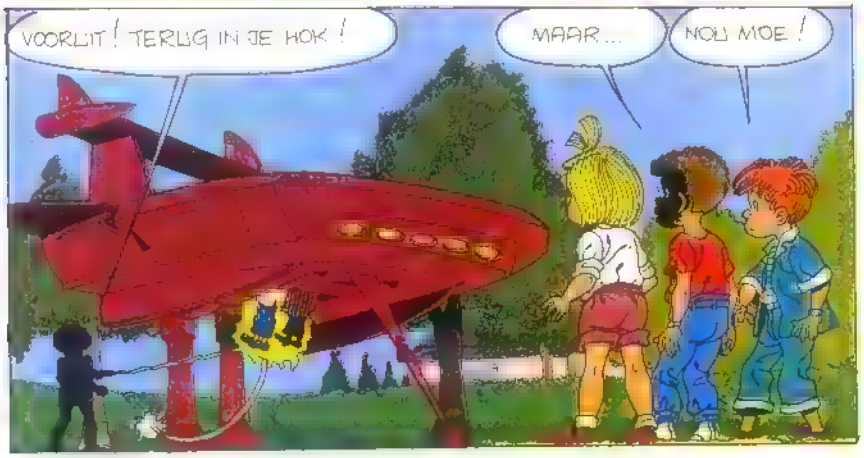

Renaud + Didgé 85

wordt vervolgd

GEZEGENDE GEKKEN

PHILIPPE RICHELLE
DIDGÉ

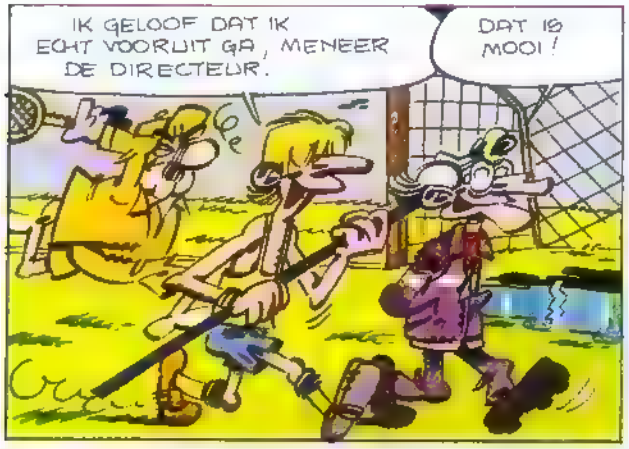

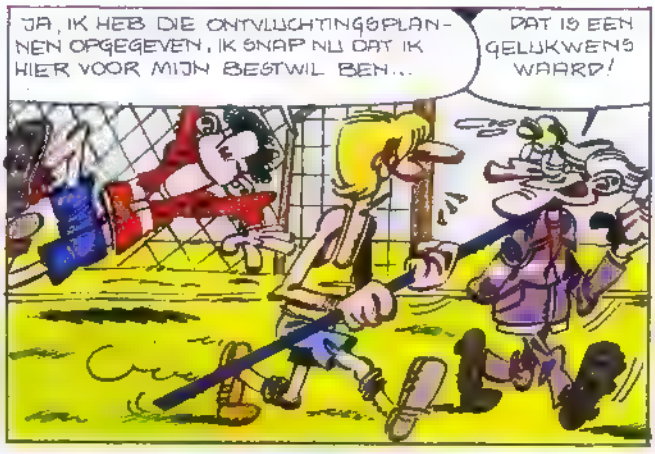

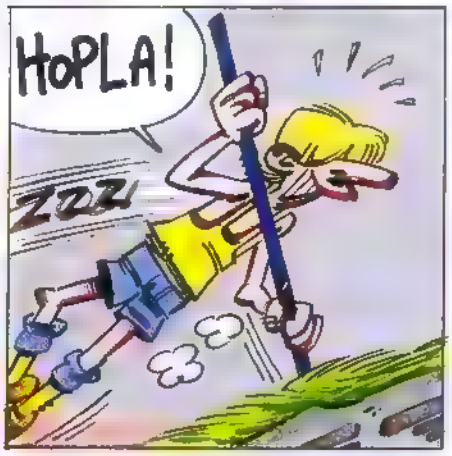

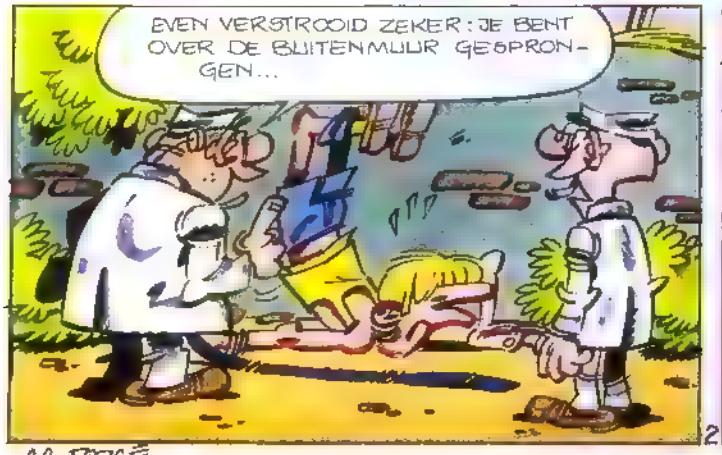

SC: DIDGÉ

RICHELLE 85

EEN FEE VOOR
IAN KALEDINE

Ian Kaledine is zwaar gewond en zweeft bewusteloos aan de grenzen van droom en werkelijkheid.
Met de kleine fee Peri beleeft hij wonderlijke avonturen...
Een trein brengt hem door een kille, besneeuwde vlakte terug naar zijn kinderjaren.
Intussen zijn in Constantinopel en Adana slachtpartijen aan de gang. Een geheime sekte wil de macht in handen nemen, maar Bastet, de katvrouw, treedt op.
Wanneer Ian ontwaakt, voelt hij zich anders; hij is de oude niet meer. Is het omdat hij Peri als een dode vlinder gezien heeft? Maar dat kan niet, feeën zijn onsterfelijk.
In ieder van ons schuilt een kleine fee Peri, alleen moeten wij die ontdekken en weten te koesteren.

Lees «PERI, DE FEE», het 5de album in deze reeks van Ferry en Jean-Luc Vernal

«le baiser de la fée»

MAURICE BEJART IN DE BAN VAN DE FEE PERI!

«Peri, de Fee», het vijfde hoofdstuk van de avonturen van Ian Kaledine, zo juist als album verschenen bij De Lombard Uitgaven. Geïnspireerd door deze figuur uit de oosterse mythologie, schonken tekenaar Ferry en scenarist Jean-Luc Vernal ons een van de ontroerendste en geslaagdste verhalen uit die boeiende serie. Maar wie was precies die Fee Peri?

«Oorspronkelijk», verklaart Ferry, «komt ze voor in een oude Turkse legende. Daarin heeft ze de gedaante van een vogeltje. Later bekoorde dat charmante schepseltje vele westerse kunstenaars. Dat was bijvoorbeeld het geval met Hans Christian Andersen. De Deense sprookjesverteller veranderde de Fee Peri in een blonde Skandinavische schone, de IJskoningin. Toen in 1927 Ida Rubinstein, een van de beroemdste danseressen van haar tijd, bij Strawinski balletmuziek bestelde, herinnerde de componist van «Le Sacre du Printemps» zich het sprookje en nam dat als uitgangspunt. Achter het verhaal, over een jongeman die betoverd wordt door de kus van een fee, schuilt een eerbetoon aan Tsjaikowski, voor wie hij grote bewondering had.»

Toen op 27 november 1928 het ballet van Ida Rubinstein in de Parijse Opera in première ging, werd het door publiek en pers niet zo enthousiast ontvangen als gehoopt was. Toch was alles in het werk gesteld om er een echt sprookje van te maken. Voor het decor en de kostuums had men zelfs een beroep gedaan op een van de meest vooraanstaande talenten van toen, Leon Bakst. Op de bullengewoon melodieuze muziek van Strawinski had Bronislava Nijinska, de zuster van de legendarische Nijinski, een klassieke choreografie gemaakt die degenen die geschokt waren door haar eerdere meer gewaagde creaties toch tevreden moest stemmen.

«Toen we in een boek over Leon Bakst en zijn decor- en kostuum- ontwerpen bladerden», vertelt Ferry «ontdekten Vernal en ik onze fee, en kwamen we op het idee haar in de avonturen van Ian Kaledine te laten optreden. Mijn uitbeelding van de Fee Peri lijkt trouwens sterk op die van Leon Bakst. Natuurlijk veroorzaakt de kus die ze onze held geeft een aantal gebeurtenissen die geheel aan onze fantasie ontsproten zijn en niets met het oorspronkelijke verhaal te maken hebben...»

Bakst, vertegenwoordiger van het Russische symbolisme, blijkt ook open te staan voor allerlei andere experimenten. Zo wordt hij in 1910 in Frankrijk beroemd door de

decors en kostuums voor de befaamde Ballets Russes geschreven door Diaghilev. Zijn creaties voor «De Vuurvogel» van Strawinski, «Het Spook met de Roos» van Nijinski en «De Prelude à l'après-midi d'un Faune» van Debussy maken hem tot een van de meest geprezen decorontwerpers.

DE UITDAGING VAN MAURICE BEJART

«Le baiser de la fée», ontstaan in 1928, werd vervolgens bewerkt door andere grote choreografen. Toen Frederick Ashton het ballet in 1935 presenteerde met het Sadler's Wells Ballet en toen George Balanchine in 1937 een poging deed in de Metropolitan in New York, kreeg het werk echter nauwelijks meer bijval dan op de dag van de première. Men begon zelfs te fluisteren dat er een vloek op rustte.

Maurice Bejart, stichter en leider van het Ballet van de XXste Eeuw, is niet iemand die door dergelijke praatjes afgeschrikt wordt. Hij is eerder iemand die zo'n uitdaging graag aanneemt. Een gelukkige samenloop van omstandigheden maakte dat tegelijk met de verschijning van het

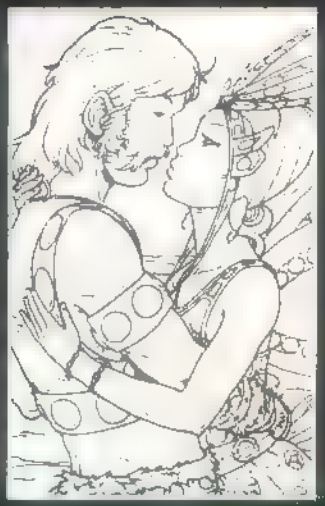

album «Peri, de fee» zijn «Baiser de la fée» in première gaat in Brussel en Parijs, als afsluiting van het seizoen 85-86 van zijn groep.

«Het is een schitterend onderwerp», zegt hij. «Een jongeman wordt door het lot voorbestemd vanaf zijn geboorte. De kus die de fee hem geeft zal zijn bestaan veranderen. Vriendschap en liefde zijn niet voor hem bestemd. Hij zal niet meer kunnen leven als de andere mensen, verborgen als hij is achter een anoniem masker. Er is hem een buitengewone bestemming beloofd door de fee, de muze die hem afsnijdt van de dagelijkse leven om hem te verplaatsen in een droom waarin zijn bestemming zich vervult». De grootste twintigste-eeuwse balletcomponist, Igor Strawinski, bracht een eerbewijs aan de grootste 19e-eeuwse balletcomponist, Pjotr Tsjaikowski, en schilderde tegelijk een portret van de laatste, geniaal in zijn muziek maar diep gekwetst in het leven. Het werd een compositie waarin de dynamiek van de schepper van «Le Sacre du Printemps» en de romantiek van de schepper van «Het Zwanenmeer» zich met elkaar verbinden. «Geniale mensen merken vaak dat het onmogelijk voor ze is het geluk te bereiken. Tsjaikowski was zo iemand. Ik heb altijd een diepe bewondering voor die componist gehad. Ikzelf ben ook romanticus. Maar wel een romanticus van de 20ste eeuw. Vandaar dat ik me meer baseer op Strawinski, die zelf sterk beïnvloed was door het genie van zijn voorganger. Deze «Kus van de fee» stelt me in staat een brug te slaan tussen die twee muziekstijlen, in een vorm waarin de romantiek aanwezig blijft, maar geïntegreerd in onze tijd».

Het ballet dat Maurice Bejart op basis van die overwegingen schiep ging in september '85 in première in Gent, werd vervolgens opgevoerd in New York en Tokyo en had groot succes. Van 1 tot 8 februari en van 5 tot 9 maart is het aan de Brusselaars en de Parijzenaars om dat te ontdekken. Zelden heeft Bejart zo zijn klassieke wortels onthuld. De fee zelf, schitterend in haar tutu, symboliseert de droom, de fictie, net als de strip. De groepsscenes waarin de held links en rechts op zoek is naar liefde of zelfs maar naar contact zijn aangrijpend, en de duetten behoren tot de mooiste en origineelste die er bestaan. De lange, beeldschone Katarzyna Gdaniex is een wrede, vrouwelijke en boeiende fee. Met haar feilloze techniek en sierlijkheid overtuigt deze jonge ster door haar persoonlijkheid. Toch rust het wezen van het ballet op de jonge danser van de Opéra de Paris, Eric Vu-An. De figuur van de jongeman die hij speelt is een van de moeilijkste uit de geschiedenis van de choreografie. Behalve een grote virtuositeit eist hij emotie, verleidingskracht en gevoeligheid. Deze kunstenaar van 20 jaar verwezenlijkt dat brilliant. Zorg dat u deze kans om een wonder mee te maken niet mist. Houd de droom waarin de fee Peri tan Kaledine kust, aan het eind van het verhaal van Vemal en Ferry, vast door te genieten van de ontroerende kus van de fee van Maurice Bejart.

Fotos: WEICHSELBAUM

Brussel: Koninklijk Circus (8/2/86). Parijs: Palais de Congrès (5/3/86).

Meneer Edouard

DIDGE

1A-

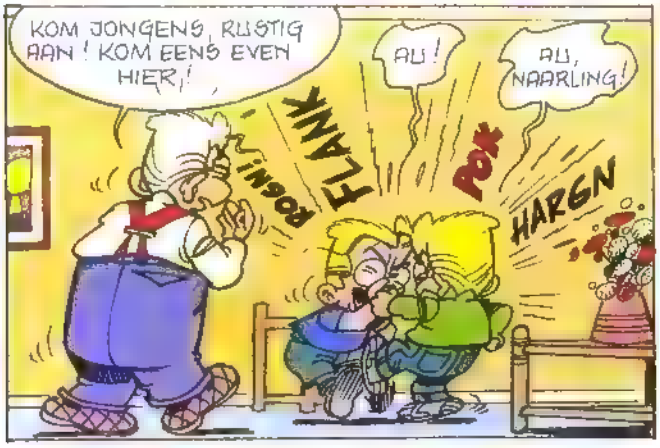

1B-

...OP EEN MOOIE LENTE-MIDDAG, DIE NAAR BELOFTEN ROOK, WANDELDE IK WAT ROND, PROFITEREND VAN DIE EERSTE MOOIE DAG, TOEN IK WERD AANGESPROKEN DOOR EEN VAN MIJN VRIENDEN, EEN PSYCHIATER, DIE IK AL EEN JAAR OF TIEN NIET GEZIEN HAD!...

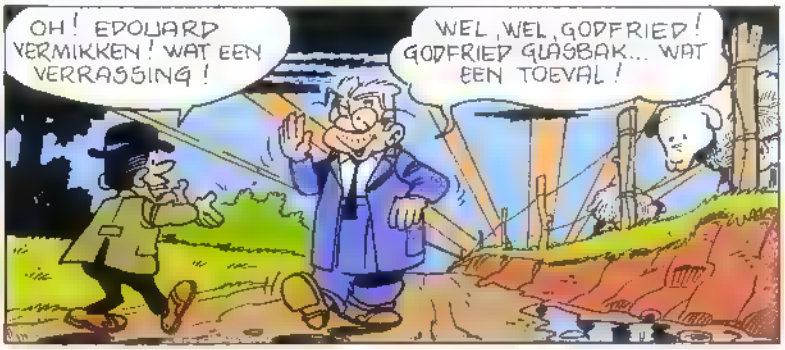

HET VOORSTEL VAN MIJN VRIEND INTERESSEERDE ME WEL. HIJ STELDE ME VOOR AAN EEN VAN ZIJN PATIËNTEN, EN, EENMAAL VERKLEIND, DRONG IK BINNEN IN ZIJN LEUGENACHTIGE LICHAAM.

2A-

2B-

Meneer Edouard

3A –

3B –

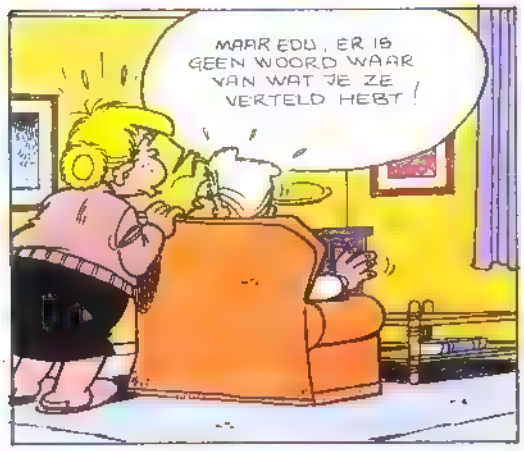

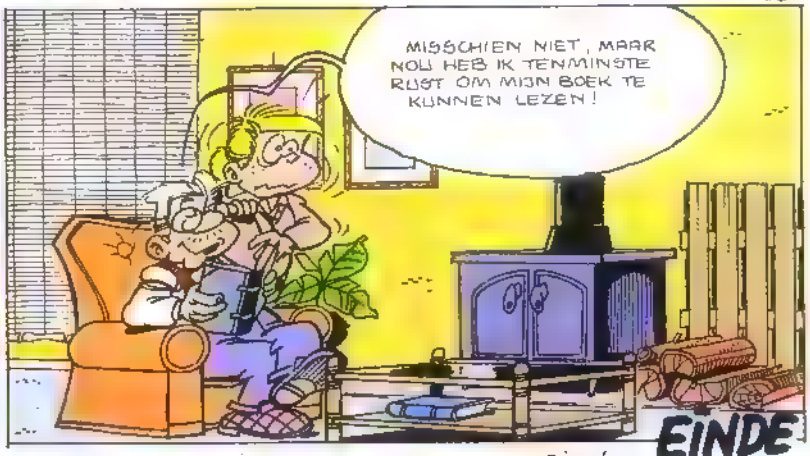

EINDE

DIDGÉ 85

ZACHTE BANAAN IN CHOCOLA. WAOWW!

Je zegt "waoww" tegen elke Côte d'Or reep.
Zo zijn er maar liefst 25. Door en door echt. Door en door lekker.

Côte d'Or. Lekker veel banaan in een banaanreep.

POLE PO

HCM DECHY

PEUGEOT TALBOT: *de leeuw laat zijn tanden zien.*

PEUGEOT

The sure thing

De laatste jaren zijn er heel wat Amerikaanse films gemaakt over jonge mensen, maar er zijn er maar weinig bij die ze op hun aardigst tonen. Het merendeel van de pogingen om ons een positief beeld te geven liep trouwens slechts met moeite ergens op uit. Met 'The sure thing' is regisseur Rob Reiner toch geslaagd in dat waagstuk door ons op humoristische maar realistische wijze de avonturen te verhalen van twee middelbare scholieren die zichzelf ontdekken door middel van een reeks wederwaardigheden. 'Het is een romantische comedie in de traditionele zin van het woord,' verklaart de filmer. 'Toch is hij bepaald niet klassiek. De film toont de ontwikkeling van een jong paar naargelang hun persoonlijke doelstellingen veranderen. Het zijn jonge mensen die denken dat ze naar iets verlangen, maar er achter kommen dat ze op iets anders wachten. Dat levert heel wat gags op. De humor in dit verhaal komt trouwens meer voort uit de weinig conventionele manier van reageren van de personen.' Inderdaad lijken ze in het begin bepaald niet voor elkaar geschapen. Hij is Gibson, 18 jaar. Zijn voornaamste hobby's zijn meisjes en lekker eten. Zij is Alison. Serieus studente, erg Amerikaans en op een geslaagde toekomst uit. Al bij hun eerste ontmoeting, tijdens een Engelse les, hebben ze het met elkaar aan de stok. Gibson, weinig op zijn gemak over zijn gevoelens voor Alison en onzeker of hij haar wel zal kunnen verleiden, accepteert de uitnodiging van een vriend om hem op te zoeken in Californië in de vakantie. Voor de gelegenheid heeft hij een sexy meisje voor hem gereserveerd, 'kan niet missen'. Gibson maakt snel alles klaar voor de reis naar de westkust. Hij ontdekt ook al gauw dat hij samen met Alison zal moeten reizen, die ook naar Californië gaat waar haar 'boyfriend' op haar wacht. Het vervolg laat zich raden... onderweg verandert hun vijandelijkheid in vriendschap en hun vriendschap in liefde.

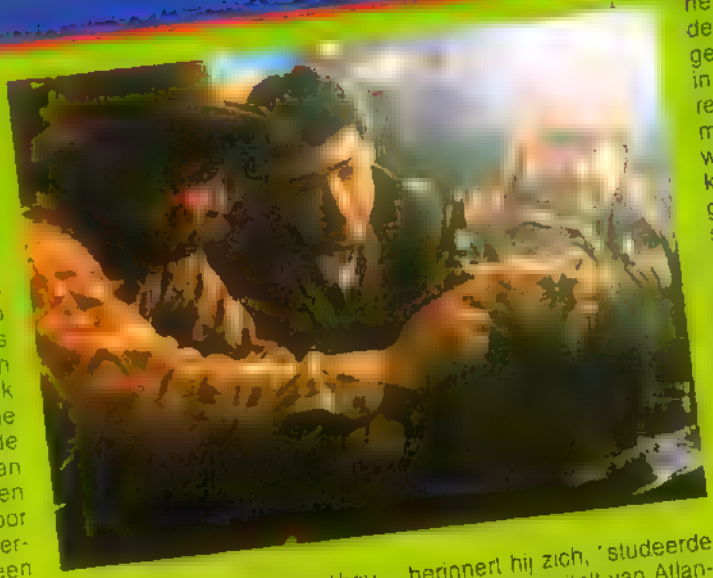

Het scenario is in feite een bewerking van een authentieke belevenis van Steven L. Bloom, een van de auteurs ervan. 'Mijn beste vriend,' herinnert hij zich, 'studeerde aan de universiteit van Atlanta. Hij had de gewoonte me te schrijven of op te bellen om me de ongelooflijke dingen die er gebeurden te vertellen. Op een dag vroeg hij me om met de vakantie naar hem toe te komen. Dat deed ik, en ik maakte praktisch hetzelfde mee als in de film.' Rob Reiner, die in de filmwereld debuteerde met een reportage over de popmuziekwereld in 1984, was meteen geïnteresseerd in het verhaal. 'Wat me aantrok in het scenario was, behalve de romantische kant ervan, het feit dat het gaat over twee jonge mensen, een jongen die het verschil tussen seks en liefde en seks zonder liefde ontdekt.' En producer Roger Birnbaum voegt eraan toe: 'Een recente opiniepeiling om achter de reacties van jongeren op huidige films voor jongeren te komen, onthulde dat veel jonge Amerikanen van tegenwoordig films willen zien die over henzelf gaan, over hun leven van alledag en hun problemen, zonder dat het hen in verwarring brengt.'

De reis van Gibson en Alison van New York naar Los Angeles leverde ons een paar schitterende decors op, waaronder een weelderige miljonairsvilla aan de kust van de Stille Oceaan en een restaurant met een lambrizering van mahoniehout, in 1922 gebouwd ten pleziere van een operazanger. Het vinden van zulke plekken was al niet eenvoudig, maar de keuze van de acteurs was nog veel moeilijker. 'We zochten jonge acteurs met comedietalent, maar we wilden vooral dat de vonk tussen de partners zou overspringen. We begonnen met het selecteren van een groot aantal kandidaten, en vervolgens vormden we paren. Tussen John Cusack en Daphne Zuniga sprong tenslotte die vonk over waarop we hoopten.'

John Cusack, zoon van de regisseur Richard Cusack, is net 18 geworden. Op zijn 8ste debuteerde hij al in het theater. Sindsdien heeft hij in talloze Amerikaanse tv-series gespeeld. Dit jaar schreef hij zich in op de universiteit van Wisconsin, waar hij een kunstopleiding volgt. Daphne Zuniga is geboren in San Francisco maar woont tegenwoordig in een buitenwijk van Los Angeles. Zij verscheen voor het eerst op het toneel toen ze twaalf was. Ze verdeelt haar tijd tussen haar studie, het theater, de televisie en de film, maar houdt zich ook bezig met het onderwijs in taal en rekenen aan gehandicapte kinderen.

J.L.

TECHNISCHE KAART

Productie: Roger Birnbaum — Embassy Pictures
Scenario: Steven L. Bloom en Jonathan Roberts
Camera: Robert Elswit
Muziek: Tom Scott
Regie: Rob Reiner
Spelers: John Cusack, Daphne Zuniga, Anthony Edwards, Boyd Gaines, Viveca Lidfors en Nicollette Sheridan.

Sneeuw

SAMENVATTING: Northman vertelt aan Sneeuw wat er met de wereld gebeurd is... Europa is in de ban van een eeuwige winter en het kontinent is omringd door een ondoordringbare elektro-magnetische muur...

ZONDER ONZE BRILLEN ZOUDEN WE DIT NIET KUNNEN VERDRAGEN...

HET LIJKT WEL OF DE HEMEL IN BRAND STAAT!

HET IS BIJNA ZOVER, DE DAG DER BLINDEN! DE WOLKEN OPENEN ZICH VOOR DE MUIL VAN DE HEL! HET ZAL ONS HELPEN OP DE JACHT!

WAAROM?

DE DIEREN DIE ZICH NIET OP TIJD VERSCHOLEN HEBBEN ZULLEN NAAR ALLE KANTEN VLUCHTEN... BLIND!!

LIGGEN, SNEEUW! SNEL!!

NEE! DOOD HEM NIET! HÜ KAN NIET MEER ZIEN!

PRECIES!

PAW

WAT KRIJGEN WE NOU? ZOVEEL DRUKTE OM EEN STOMME HAAS! HOE DACHT JE ANDERS DAT IK IN LEVEN MOEST BLIJVEN?

NEE... DAT IS HET NIET... MAAR DAT SCHOT... MIJN VADER IS GERAAKT...

...EN MIJN MOEDER DAT BLOED!... AL DAT BLOED!!

IK WEET HET, KLEINTJE... IK WEET HET MAAR HET IS VOORBÜ! DENK NIET MEER AAN DIE NACHTMERRIE... KOM, WE GAAN EEN STUK LOPEN... KOM!

SLA OM

Sneeuw

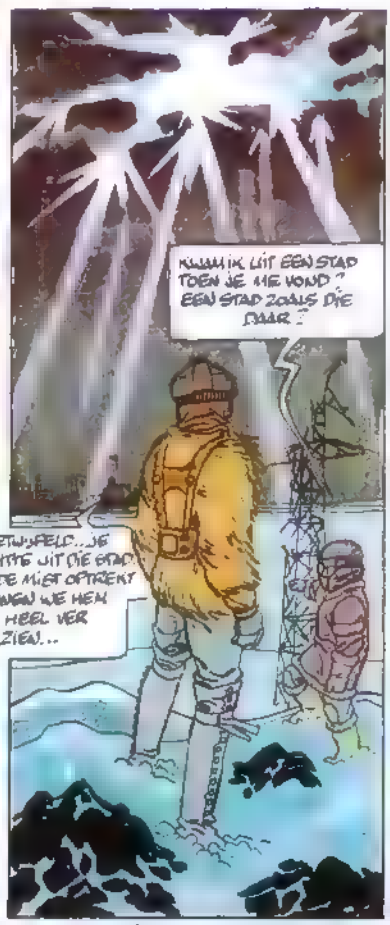
KWAM IK UIT EEN STAD TOEN JE ME VOND ? EEN STAD ZOALS DIE DAAR ?
ONGETWIJFELD... JE VLUCHTTE UIT DIE STAD ALS DE MIST OPTREKT KWAMEN WE HEM VAN HEEL VER ZIEN...

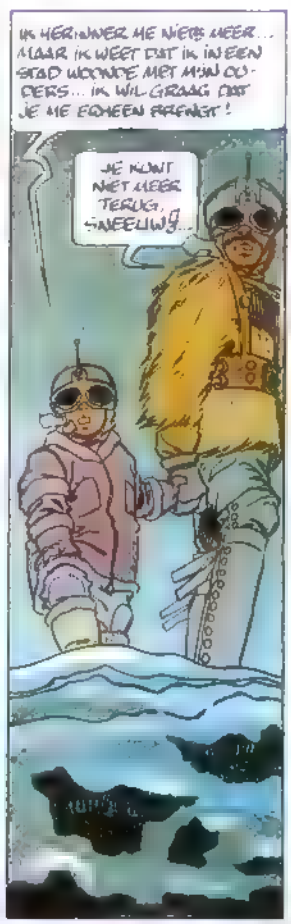
IK HERINNER ME NIETS MEER... MAAR IK WEET DAT IK IN EEN STAD WOONDE MET MIJN OUDERS... IK WIL GRAAG DAT JE ME EDMEEN BRENGT !
JE KUNT NIET MEER TERUG, SNEEUW !...

IK HEB HET JE AL GEZEGD. DE STEDEN ZIJN SCHUIL-PLAATSEN VAN SCHURKEN EN MUTANTEN GEWORDEN, VAN DUIZEN EN KRIJGERS...
ZOEK NIET MEER NAAR JE VERLEDEN, SNEEUW: DE STEDEN ZIJN DE TEMPEL DER VERLATENHEID...

VERSPIL JE BLIKKEN NIET AAN DIE STAD... DENK LIEVER AAN ONZE JACHT !
DE MOORDENAARS VAN MIJN OUDERS ZIJN DAAR... EENS ZAL IK ZE OPZOEKEN... JA, IK MOET HET BEGRIJPEN...

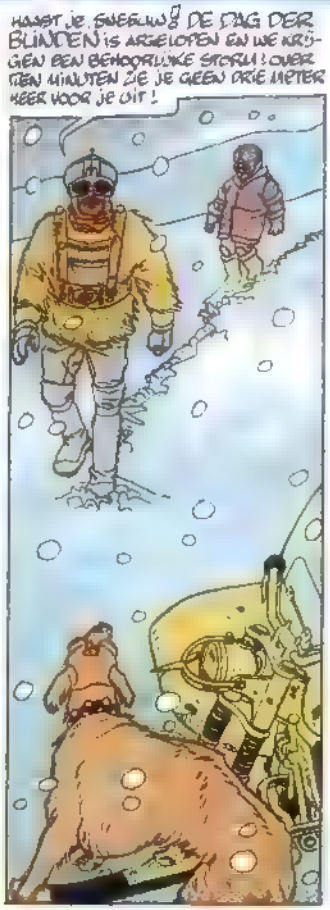
HAAST JE, SNEEUW ! DE DAG DER BLINDEN is AFGELOPEN EN WE KRIJGEN EEN BEHOORLIJKE STORM ! OVER TIEN MINUTEN ZIE JE GEEN DRIE METER MEER VOOR JE UIT !

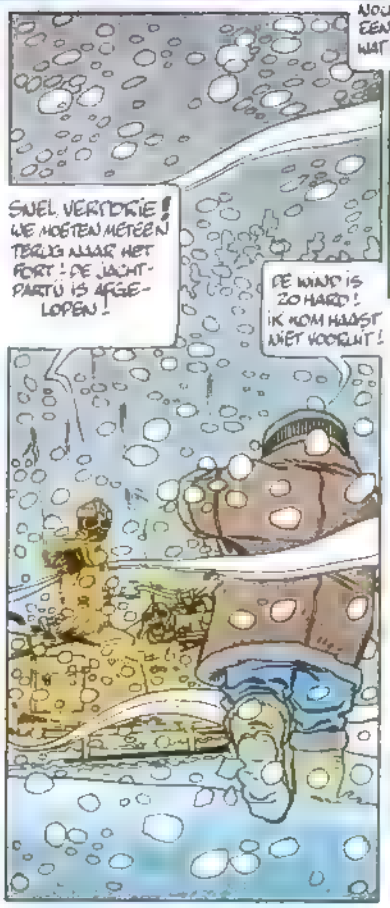
SNEL VERTDRIE ! WE MOETEN METEEN TERUG NAAR HET FORT ! DE JACHT-PARTIJ IS AFGE-LOPEN !
DE WIND IS ZO HARD ! IK KOM HAAST NIET VOORUIT !

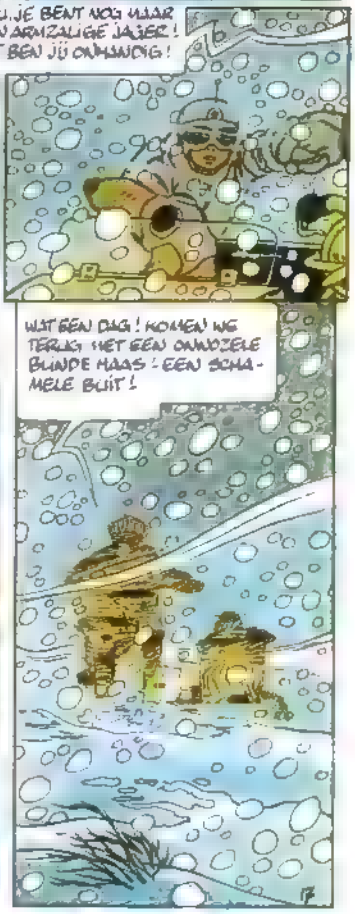
NOU, JE BENT NOG MAAR EEN ARMZALIGE JAGER ! WAT BEN JIJ ONHANDIG !
WAT EEN DAG ! KOMEN WE TERUG MET EEN ONNOZELE BLINDE HAAS ! EEN SCHAMELE BUIT !

ALS DE AVOND GEVALLEN IS GAAT DE STORM LIGGEN. OVER DE VERLATEN WERELD LIGT DE STILTE VAN DE NACHT ALS EEN GRAFSTEEN.

GA JE UIT... OM DEZE TIJD?

JA..JIJ BLIJFT HIER MET TRACE. IK WORDT VERWACHT EEN PAAR KILOMETER HIER VANDAAN... VRIENDEN! LATER LEG IK HET JE UIT. JE BENT NOG TE JONG OM MEE TE GAAN.

JE HEBT NIETS TE VREZEN... TRACE IS EEN UITSTEKENDE WAKKMOND. GA MAAR SLAPEN. ALS JE WAKKER WORDT BEN IK AL WEER TERUG.

MAAR 'S NACHTS, 'S NACHTS ZIE IK BEELDEN... IK BEN BANG!

NACHTMERRIES LIJKEN OP JOUW LEEFTIJD VAAK HEEL ECHT, SNEEUW... MAAR JE MOET DE STERKSTE ZIJN! JE MOET AL DIE DEMONEN, AL DIE SPOKEN BESTRIJDEN! DAT BELOOF JE ME TOCH?

JA..JA, IK ZAL HET PROBEREN!

IK VERTROUW HEM AAN JOU TOE. ALS JE HEM HOORT ROEPEN IN EEN NACHTMERRIE, GA JE HEM GEZELSCHAP HOUDEN IN BED! IK WEET DAT JE VEEL VAN ONZE KLEINE BESCHERMELING HOUDT!

O NEE, OUWE JONGEN MAAK JE MAAR NIET BUI. DIT KEER GA IK ALLEEN!...

TRACE HOORDE HET GELUID VAN DE MOTOR WEGSTERVEN. MAAR HIJ BLEEF WAKKAAN, AL ZIJN ZINTUIGEN GERICHT OP EEN PUNT IN DE NACHT... EEN VREEDZAME AANWEZIGHEID DIE ZIJN HAREN TE BERGE DEED RIJZEN!

SLA OM

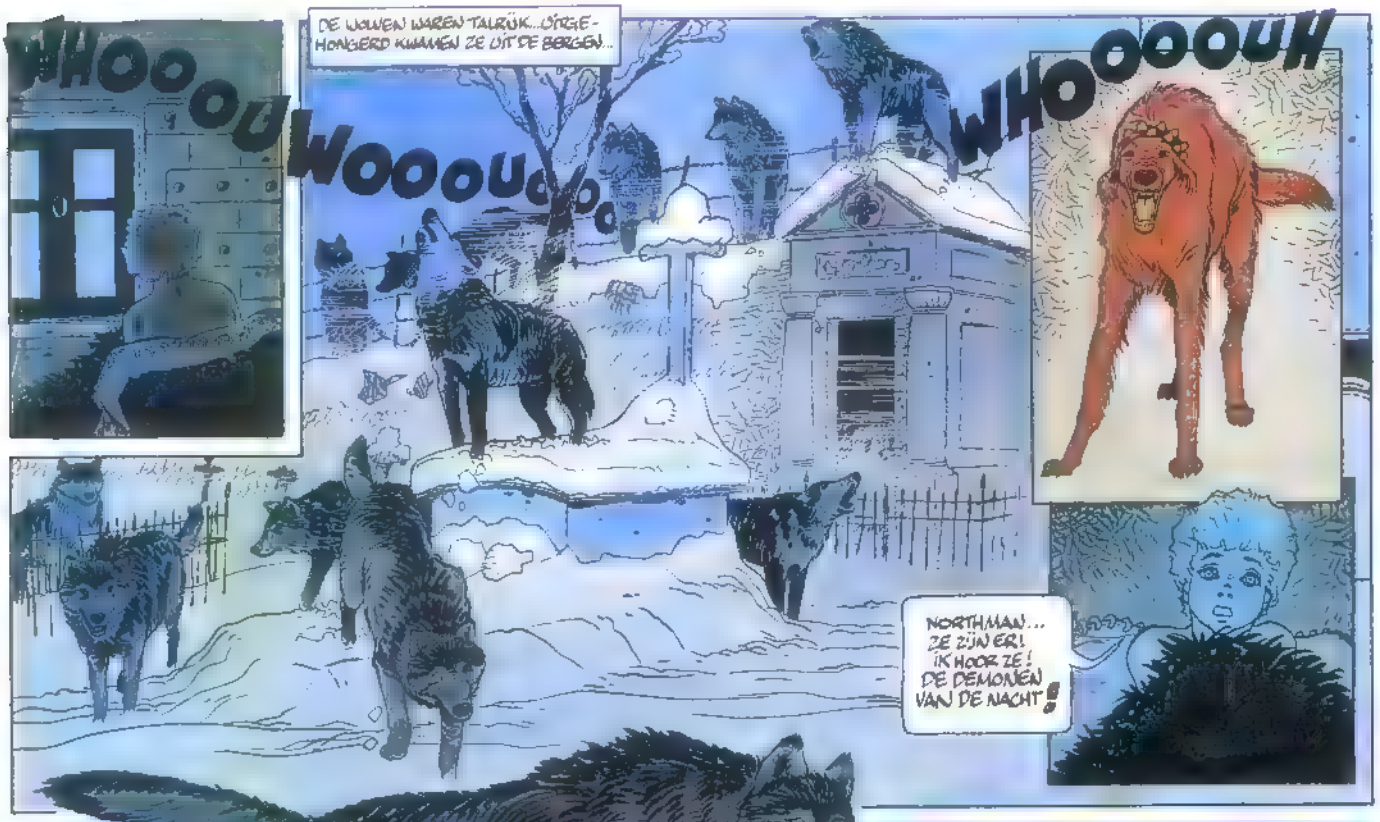
WHOOOUWOOOUOOO
DE WOLVEN WAREN TALRIJK...UITGE-HONGERD KWAMEN ZE UIT DE BERGEN...
WHOOOOUH
NORTHMAN... ZE ZIJN ER! IK HOOR ZE! DE DEMONEN VAN DE NACHT!

AL DAGENLANG VOERDE DE OUDE LEIDER ZIJN HORDE AAN. ZE HADDEN HONGER. DIE NACHT ZOU ER BLOED MOETEN VLOEIEN... KAKEN ZOUDEN VERSCHEUREN EN BREKEN...

HET MOMENT WAS DAAR! HIJ MOEST KRACHTEN ZOEKEN DIE IN HEM SLUIMERDEN... DE JONGEREN WACHTTEN...
TRACE! HELP ME!

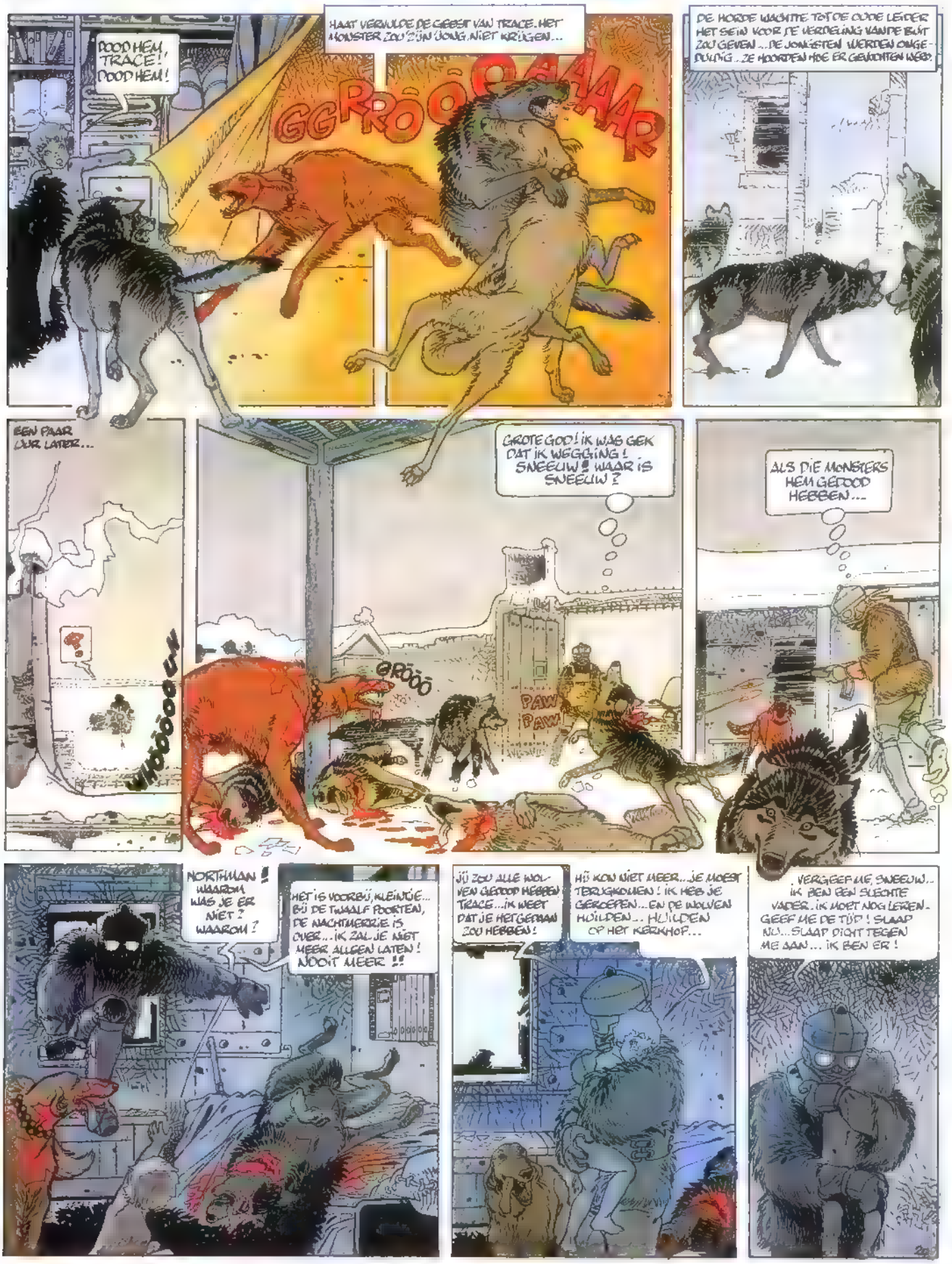

wordt vervolgd

EEN KNIPOOGJE
van ernst

ERNST 85

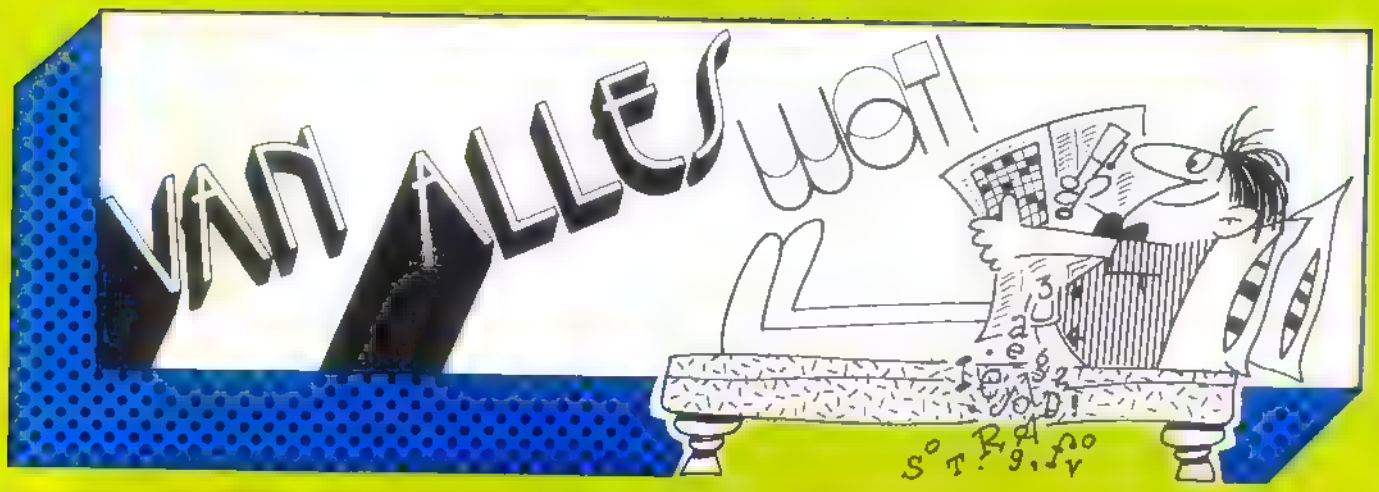

ZONDER KOMMENTAAR!

Hallo Kuifje, dag Bobbie! Jullie maken het goed, dat weet ik! Jullie vriendelijke vraag in KUIFJE 46 heeft me ertoe aangezet ook eens een briefje te schrijven, zodat jullie nu eens een hele boel lof gaan krijgen van een «oude» lezeres. Wat niet vermeld stond bij de manieren om een vervelend half uur door te komen is «ziek zijn op een mistige novemberdag en je schuldig voelen omdat je niet op je werk bent». Niemand ■ graag ziek, maar als ik lekker onder mijn dons lig met een kopje thee en al mijn stripverhalen rond me, dan ben ik in de zevende hemel!

Tja, dat zijn stripverhalen altijd voor mij geweest: een troost, een schaterlach, fantasie, droom, algemene ontwikkeling, kultuur: kortom, een roze bril om naar het leven te kijken.

Mijn smaak en leesgedrag zijn wel wat veranderd sinds ik 21 jaar geleden mijn eerste KUIFJE las, maar het genieten van een strip is des te groter geworden!

Toen ik klein was las ik vooral de stripverhalen uit het weekblad ROBBEDOES. Het weekblad KUIFJE lazen we (mijn broertje en ik) vooral om **Kuifje** zelf (èn kapitein Haddock), maar ook **Clifton, Tante Zenobie, Ton en Tinneke** en **Alex** vielen in de smaak.

Het is aan mijn vader dat ik de liefde voor de strip te danken heb. Hij bezat vroeger alle BRAVO's en de eerste jaargangen van KUIFJE en ROBBEDOES, maar deze boeiende verzameling is helaas spoorloos verdwenen.

Hij vindt dat ROBBEDOES en KUIFJE nooit zo goed geweest zijn als BRAVO, maar toch kregen we van hem een abonnement op het weekblad ROBBEDOES, elk album van **Kuifje** dat uitkwam, af en toe eens een verzamelband van KUIFJE en... elk jaar een **Asterix.** Die las hij wel eerst zelf, want die strip maakte toen furore in de franstalige vriendenkring van mijn ouders. Het is nl. zo dat ik in Afrika ben geboren en ik samen met mijn ouders een groot deel van de wereld heb gezien. Van mijn 6de tot mijn 11de jaar woonden we in Kitega, Burundi, en ik volgde daar (soms) les op een franstalige school (een nederlandstalige school was er helemaal niet). Dat zal er ook wel toe bijgedragen hebben dat ik zo veel strips heb gelezen, want Vlaamse ouders stonden toen vaak veel negatiever tegenover stripverhalen dan de ouders van mijn Waalse vriendjes. Misschien was dat toen te wijten aan de hoeveelheid taalfouten die er vroeger in Vlaamse stripverhalen stonden. Mijn vader heeft me eens bij wijze van straf een heel album van **Rikske en Fikske** in «fatsoenlijk» Nederlands laten zetten (wat een klus!) en **Suske en Wiske** was thuis verboden lektuur, met uitzondering van de eerste verhalen (zoals «De Zwarte Madam»).

Hierbij wil ik dan ook het vertalersteam van het weekblad KUIFJE (en ROBBEDOES) feliciteren voor hun onberispelijke teksten door de jaren heen.

In Burundi hadden we een prachtige jeugd. We leefden vrij, de hele dag buiten in een prachtige en nagenoeg ongevaarlijke natuur. We maakten pijlen en een boog van eucalyptushout, plukten de bananen van de bomen en moesten bijna nooit naar school! Mijn vriendje was Jerry Spring, ik was Calamite Jane en mijn broertje Scaramouche. We galoppeerden op onzichtbare paarden door bossen en velden en leefden in een perfecte stripverhalenwereld waarin we zelf de acteurs waren.

Als we dan 's avonds eindelijk thuiskwamen, aangelokt door een boterham met «choco», moe en knalrood van de laterietgrond, mochten we, na een grondig bad, nog één stripverhaal lezen in bed, om inspiratie op te doen voor de volgende dag.

Soms kon ik me dagenlang zodanig in mijn droomwereld bevinden, dat ik mijn ouders bang maakte. Stel je voor dat ik toen al de verhalen van **Jugurtha** had gekend! Die verhalen spelen zich vast en zeker in Burundi af, want ik vind er heel veel van terug. Zelfs de kloof waar Jugurtha zich in waagt bestaat echt. Ik herinner me dat we daar in de buurt ooit eens een

ONTMOETING IN MONTGERON

Van 16 tot 23 maart wordt het **4de Stripfestival van Montgeron** gehouden. Dit festival, dat vooral bedoeld is voor amateur-auteurs, heeft als doel jonge debutanten in staat te stellen hun werk te exposeren en beroeps-stripmakers te ontmoeten. Het biedt ze ook de mogelijkheid wat bekendheid te krijgen bij het grote publiek en de uitgevers... en om wedstrijden met vele prijzen te winnen! Twee grote wedstrijden zijn uitgeschreven voor die gelegenheid. De eerste is een **affiche-wedstrijd** die open staat voor iedereen en met als thema «Montgeron onder de balloon der amateurs». De tweede omvat het vertellen **in stripvorm** van de wederwaardigheden van een stripliefhebber verloren op een internationaal festival. Natuurlijk zijn er vele evenementen die het 4de festival opfleuren. Behalve de verschillende spelen en signeerbijeenkomsten staat heel de stad Montgeron in het teken van de strip. De grootste tekenaars stellen er een keuze uit hun originele tekeningen ten toon maar bovenal kun je er tekeningen zien van een hele reeks debutanten die tot nu toe nooit geëxposeerd hebben. Als jij daar ook toe hoort, als je deel uit wilt maken van die expositie en je tekentalenten wilt tonen, als je beroepsmensen wilt ontmoeten en ze om raad vragen, haast je dan gebruik te maken van die unieke gelegenheid. Voor alle verdere inlichtingen en inschrijvingsformulier dien je je zo snel mogelijk te wenden tot het secretariaat van de Gemeentelijke Sociaalculturele dienst in Montgeron: Secrétariat des Services socio-culturels municipaux, 101 Avenue de la République, 91230 Montgeron - Frankrijk. Telefoon: 69.03.82.41.

pick-nick georganiseerd hadden. Ik was onder de indruk van de diepte van de kloof, maar vooral van de verhalen die de «grote mensen» toen vertelden over die kloof, zoals het feit dat daar vroeger jonge meisjes werden ingegooid. Ik heb me altijd afgevraagd waarom dat werd gedaan, en ik zal het nu binnenkort eindelijk weten, dankzij de heren Franz en Vernal.

Mijn favoriete strips in die periode (6 tot 11 jaar) waren «Mannen op de Maan», «De juwelen van Bianca Castafiore», «Het geheim van de Eenhoorn», «De schat van Scharlaken Rackham», «Robbedoes en de Bobbelmannen», «Het nest van de Marsipulami», «De Smurfführer», «Calamite Jane», «Billy The Kid», «Asterix en Cleopatra», **Johan en Pirrewiet, De Beverpatrouille, Joris Jasper** en **Guus Slim.**

In de periode die daarop volgde, als ik ongeveer 14 jaar was en helaas niet meer in het stof beet, las ik nog voornamelijk stripverhalen uit ROBBEDOES. Zachtere en romantische, maar ook humoristische zoals **Yoko Tsuno** en **Natasja,** maar ook de verhalen van **Timoer, Oom Wim, Baard en Kale** en **Iznogoud.**

Daarna volgde er een triste periode voor mij, zonder mijn ouders, broers en zusje, ver weg van de zonnige, avontuurlijke landen waar ik gelukkig was geweest èn zonder stripverhalen. Ik bleeft alleen achter in België om te studeren.

Op een gelukkige dag echter ontmoette ik een lieve, knappe man, die op zijn studentenkot àlle **Buck Danny**'s, àlle **Tangy en Laverdure**'s, àlle **Bruno Brazil**'s en **Bernard Prince**'s en ook enkele **Comanche**'s en **Blueberry**'s had liggen. «Zo iemand kan niet slecht zijn», dacht ik en we trouwden. De zon in mijn leven begon prompt weer te schijnen en na zoveel jaren begon ik eindelijk weer stripverhalen te lezen en terwijl ik stilletjes mijn man in de wereld van ROBBEDOES trachtte te introduceren, was hij het die mij in de wereld van KUIFJE bracht!

Het werd (alweer!) liefde op het eerste zicht. Op ■ maanden tijd kocht ik alle albums van **Jonathan** en toen ik ze allemaal had, werd mijn geluk bekroond met het verschijnen van «Op zoek naar Peter Pan». Wat een meesterwerken! Soms heb ik het gevoel dat die verhalen al sinds eeuwen bestaan. Wat heerlijk was het toen mijn man vorig week-end «Oom Howard is terug» te voorschijn toverde. Je kijkt zó lang naar dat boek uit en dan... ga je ergens heel stil en rustig zitten; je kijkt vooral niet naar de laatste bladzijden, maar je houdt er de spanning in tot de laatste regel en je geniet... tot en met. Heerlijk!

Hetzelfde deed ik met **Buddy Longway** en **Thorgal,** en ik begin nu **Jugurtha** te verzamelen. Nu is het weer zoals vroeger: al mijn lievelingsstrips liggen naast mijn bed te wachten tot ze voor de zoveelste maal gelezen worden.

Vandaag ziet mijn Top 10 er zo uit:

1. Alle avonturen van **Jonathan** en «Op zoek naar Peter Pan»
2. Alle avonturen van **Corto Maltese**
3. Alle avonturen van **Buddy Longway**
4. Alle avonturen van **Thorgal**
5. Alle avonturen van **Jeremiah**
6. **Majoor Fataal** en **John Difool**
7. Alle avonturen van **Jugurtha**
8. De avonturen van **Toenga** èn **Tony Stark**
9. **Hamlet** van Gianni de Luca
10. **German & wij**

Waar ik ook enorm veel plezier aan beleef is aan de collectie «Onze auteurs» met vooral het fantastische meesterwerk over Paul Cuvelier. Zoveel schoonheid in één boek... Goed van Lombard om zijn auteurs zo te eren.

Ik ben de heren Derib en Cosey erg dankbaar voor dat «andere» stripverhaal, zowel wat de vorm als de inhoud betreft. De zacht-

QUICK & FLUPKE HOOGSPANNING

Ergens in 1970 kreeg ik een oud stripalbum van **Hergé** onder ogen, met daarin de avonturen van een voor mij onbekend duo: **Kwik** (en geen Quick!) **& Flupke.** Lichtelijk verbaasd bladerde ik de 4de reeks van hun «guitenstreken» door en had moeite om niet in slaap te vallen! De typische jaren 50 humor was in dit geval wel heel erg belegen... Net als bij sommige wijnen is leeftijd niet altijd een teken van kwaliteit! 1985, Hergé ■ niet meer onder ons en wat brengt Studio H. (in dit geval: **Johan De Moor**) de argeloze lezer? De **nieuwe guitenstreken van Q & F,** zaten we hier nu echt op te wachten?! Niet echt, maar toch dit wanprodukt doorgeploeterd en wederom dezelfde ervaringen. Tekenstijl en humor zijn vrijwel identiek aan het origineel..., en dus even flauw. Zelfs zo identiek dat als je het eerste plaatje van het «oude» **Circusje Spelen** met het «nieuwe» **Kunstrijden** vergelijkt, er geen verschil (op de inhoud van de tekstballons na) is te vinden! Zoiets heet **copieëren** geloof ik... Meer voorbeelden mag je zelf opzoeken. Als laatste een opmerking over de spellingsfouten in het «nieuwe» **De Zwarte Prins.** Dit is echt niet leuk. Het gros van de lezersbrieven aan KUIFJE zit al zo boordevol taalkundig **geknoei,** verdere aanmoediging lijkt mij overbodig... Na Studio Vandersteen dan nu Studio Hergé. Ik zou er bijna bang van worden.

Studio Hergé
Uitg. Casterman

CIRCUSJE SPELEN

kunstrijden

heid, het avontuur van het dagelijkse leven (dat ook hard kan zijn), wat mystiek en liefde in de plaats van agressie, geweld en sensatie. Eerbied voor de natuur...
En dan de vorm... Een magnifiek groot decor waar eigenlijk geen tekstballonnetjes meer in thuishoren, waarin je de personages ziet evolueren zonder dat daar uitleg bij nodig is. Om het avontuur te begrijpen moet je in het verhaal duiken, het mee beleven en je komt er verrijkt uit terug. Ook de serie **Jeremiah** van Hermann heeft dat, zij het dan op een andere, hardere manier. Derib doet me soms denken aan een tekenaar die ik bewonder maar verder helemaal niet ken, nl. Gianna de Luca. «Hamlet» en «Romeo en Julia» zijn mooie voorbeelden van «bewegingsstripverhalen». Toch vind ik het soms overdreven en wat stijf. Dan zie ik liever hoe Derib de 1ste plaat uit «De wraak» tekent. Tenslotte lees ik nu elke week met veel plezier het weekblad KUIFJE en niet alleen omwille van de oude en nieuwe feuilletons maar ook om de filmrubrieken en... **Van alles wat,** dat er een echt tijdschrift van maakt. Aan een ander tijdschrift heb ik helemaal geen behoefte, en aan een damesblad zeker niet! Ik hoop dat jullie je nu echt goed voelen, na het levensverhaal van een echte «fan» gelezen te hebben.
Heel veel liefs.

Chantal Alenus
Berchem

Ja, mijn brief is klaar, maar ik raak helemaal niet uitgepraat. In feite zou ik jullie een heel boek vol kunnen schrijven met vragen en opmerkingen over stripverhalen. Zo heb ik bijvoorbeeld nog zin om te vertellen dat mijn lievelingsfiguur door de jaren heen Kapitein Haddock is, en dat nog vóór meneer Derib en meneer Aidans, de allervriendelijkste tekenaar die ik op beurzen en signeerdagen ontmoette. Dan wilde ik Jeannine Rahir nog een compliment maken voor haar mooie tekeningen; de schoonheid van haar personages benadert haast die zoals ze door Moebius of zelfs Cuvelier worden getekend. De scenario's vind ik echter te triest. Is de generatie 80 zo? Ik vond haar veruit de beste tekenares uit Super KUIFJE Jeugd, maar de verhalen van de andere, meer bekende tekenaars waren leuker om te lezen dan die van de jonge generatie.
Nog 2 vragen: zouden jullie eens, naast de klassieke opiniepeiling, een «Strip Top 100 aller tijden» kunnen organiseren (eventueel in samenwerking met andere uitgeverijen), waarbij niet alleen de jonge lezertjes, maar ook hun oudere broers en zussen en hun ouders aan zouden moeten meedoen.
Tenslotte zou ik het heel leuk vinden moesten jullie in KUIFJE een natuur, en vooral «natuurbehoud»-rubriek kunnen inlassen, met harde feiten over wat er nu precies bedreigd is en hoe het kan gered worden. Stripliefhebbers zijn vaak ook «greenpeace»-liefhebbers.

Een brief die ons inderdaad heel veel plezier gedaan heeft en waar we verder volstrekt niets aan toe te voegen hebben. Bedankt Chantal, en hopen we dat je «ons» nog lang blijft lezen.
Een Strip Top 100 Aller Tijden is een leuk idee. We denken er vanaf nu ernstig over na. Wat betreft je tweede voorstel: wij zelf voelen daar heel veel voor, zeker op de manier waarop jij een en ander graag zou gerealiseerd zien. Maar als je op die manier te werk gaat kom je automatisch ook bij de schuldigen van de milieuverloedering terecht en dan krijg je al gauw het verwijt naar je kop dat je «aan politiek doet». Zoals wij nog niet zo lang geleden helaas mochten ondervinden.

TOT VOLGENDE WEEK!

VAN ALLES WAT IS TE BEREIKEN VIA HET REDAKTIE-ADRES OP DE P.-H. SPAAKLAAN 1-11 1070 BRUSSEL OF POSTBUS 341 2100 AH HEEMSTEDE

TIEN VAN DE BEROEMDSTE CHOREOGRAFIEËN VAN BEJART GEFOTOGRAFEERD DOOR HENRI-LOUIS WEICHSELBAUM

'Dans is niet te fotograferen,' heeft Maurice Bejart eens beweerd. Toch heeft de verslaggever-fotograaf Henri-Louis Weichselbaum zojuist een kleurenfoto-album gepubliceerd waaruit het tegendeel blijkt. Als groot bewonderaar van Maurice Béjart en zijn 'Ballet van de XXe eeuw' heeft hij deze uitdaging glansrijk gewonnen en tien van de meest gedenkwaardige balletten vereeuwigd. Weinig balletfotografen hebben bovendien kleur gebruikt. Nog zeldzamer waren degenen die er een goed gebruik van maakten. Bij Louis-Henri Weichselbaum verrijkt de kleur de beelden, nuanceert ze de glans van een oogopslag, de structuur van de huid, de lichtval op een maillot, de buiging van een been of een schouder, zoals de schilder Degas het zou hebben gekund.
Tien schitterende foto's, tien onvergetelijke balletten, vanaf het beroemde 'Sacre du Printemps' tot het recente 'Dionysos' werden bijeengebracht in deze buitengewone portfolio, gedrukt in vier kleuren op zwaar gestreken mat kunstdrukpapier, met tekst in vier talen en gesigneerd door Maurice Béjart. Dit bijzondere album, uitgegeven door 'Images 20e', bieden wij aan voor de **speciale prijs van 1.500 frank (f 88,-).** Om het in je bezit te krijgen hoef je slechts deze bon uit te knippen of te fotokopieren en naar het volgende adres te sturen: **'Images 20e' — Hockeylaan 15, 1710 Dilbeek — België.**

Ik zou graag... exempla(a)r(en) ontvangen van de kleuren-portfolio 'Maurice Béjart' door Henri-Louis Weichselbaum. Ik maak een bedrag van **1.500 frank — f 88,-** over op bankrekening **310-0160376-24 van de BBL** — België, ten gunste van uitgeverij 'Images 20e' (adres zie boven). Het album zal mij worden toegezonden zodra het bedrag is ontvangen.

NAAM: ..... VOORNAAM: .....
STRAAT: ..... Nr: .....
POSTCODE: ..... PLAATS: .....
TEL: .....

Grote prijskamp
Win je Vakantie 1986

WIE WIL ZIJN KANS WAGEN

Stuur reeds vanaf vandaag uw deelnemingsformulier op (uiterste datum 28 februari 1986).

1. De prijsvraag **"Win je Vakantie 1986"** wordt georganiseerd door de Vereniging van het SABENA-Personeel.
2. De deelneming bedraagt 100 BF per formulier, te sturen aan **"Prijsvraag Vakantie 1986" P.B. 2 - 3080 Steenokkerzeel.**
   Deze prijsvraag wordt **georganiseerd ten voordele van de Belgische Liga van Multiple Sclerose, het Belgische werk tegen Kanker, en de Vereniging van het SABENA-Personeel.**
3. De winnaars zullen schriftelijk op de hoogte worden gesteld.
4. De prijzen:
   1ste prijs — Een reis voor 2 personen per SABENA - Brussel/Chicago - 8 dagen (hotel inbegrepen)
   2de prijs — Een reis voor 2 personen per vliegtuig — bestemming Tunesië - 8 dagen (hotel inbegrepen)
   3de prijs — Een reis voor 2 personen per vliegtuig - bestemming Djerba
   4de prijs — Een reis voor 2 personen per vliegtuig - bestemming Kos
   en nog verschillende reizen en week-end - per vliegtuig.
5. De winnaars geven de organisatoren toestemming om hun naam, adres en foto te gebruiken voor reclamedoeleinden.
   De organisatoren hebben het recht persoonlijk de prijzen uit te delen.
6. De wedstrijd "Win je Vakantie 1986" heeft plaats onder het toezicht van Mr. C. VANDERPERREN, Gerechtsdeurwaarder, Leuvensestraat 95 - 1800 Vilvoorde, zijn beslissingen zullen onherroepelijk zijn.
   Hij zal de winnaars aanwijzen:
   1) steunend op het antwoord op de bijkomende vraag;
   2) in geval van "ex aequo" door trekking.
7. De Vereniging van het SABENA-Personeel is niet verantwoordelijk voor het verlies of de laattijdige uitreiking van de formulieren.
8. De leden van het SABENA-Personeel/NMBS en de leden van hun familie mogen aan de prijsvraag deelnemen.
9. Om praktische redenen zullen noch per brief noch per telefoon inlichtingen verstrekt worden in verband met deze prijsvraag.
   De winnaars, die tijdig een juist ingevuld formulier opsturen, zullen na 28 maart 1986 automatisch schriftelijk op de hoogte gesteld worden. Deelneming aan de prijsvraag houdt volledige instemming met dit reglement in. Iedere deelnemer kan op slechts 1 prijs aanspraak maken.

Inlichtingen: 02/525 21 11 ext. 3655 - 3656 – 02/720 59 80 ext. 3967 - 3705

VRAGENLIJST

1. De RAP is een verzending via
   ☐ de lucht ☐ de zee ☐ de NMBS ☐ de lucht/NMBS
2. De prijs van een verzending RAP bedraagt
   ☐ 3.000 BF ☐ 4.000 BF ☐ 5.000 BF ☐ 6.000 BF
3. Het RAP-produkt sluit verzendingen uit naar
   ☐ Noord-Amerika ☐ Midden-Oosten ☐ Australië ☐ Afrika
4. Het gewicht van een RAP-verzending naar Kuala-Lumpur (Maleisië) bedraagt
   ☐ 30 kg ☐ 25 kg ☐ 20 kg ☐ 5 kg

Inlichtingen kunnen eveneens bekomen worden bij de NMBS of de commerciële NMBS-agentschappen.

Bijkomende vraag: Het totale gewicht bij vertrek van de vlucht Brussel-Bamako/Mali - met Airbus 310 SABENA op vrijdag 28 maart 1986 kg.
Het minimum zijnde 120.000 kg en het maximum 142.000 kg.

Indien de vlucht afgelast wordt, het aantal ontvangen antwoorden opgeven? .....

Naam ..... Voornaam .....

Adres .....

Postnummer ..... Gemeente/Stad ..... Tel. .....

Met de medewerking

AVIS

SABENA
BELGIAN WORLD AIRLINES

transair international

Le Netto-Clair S.P.R.L.
RUE GEORGES MOREAU 160 -
1070 BRUXELLES

Cravache d'OR
Place Albert Leemans, 10
1050 Bruxelles
Tel. 02/538 32 46 - 538 66 76

Jupiler

Lotto

Gemeentekrediet

VASCO

SAMENVATTING: Jorg is ontsnapt aan Vasco. Ondanks de muiterij in de straten van de stad worden Frederic en Johanna verloofd. Hohenzollern betaalt het losgeld...

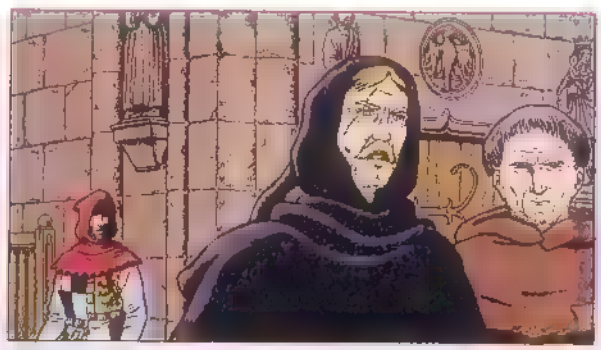

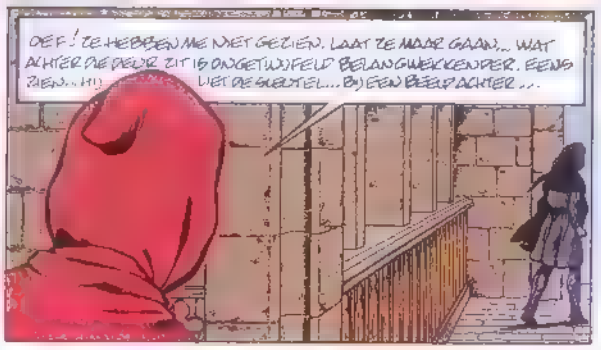

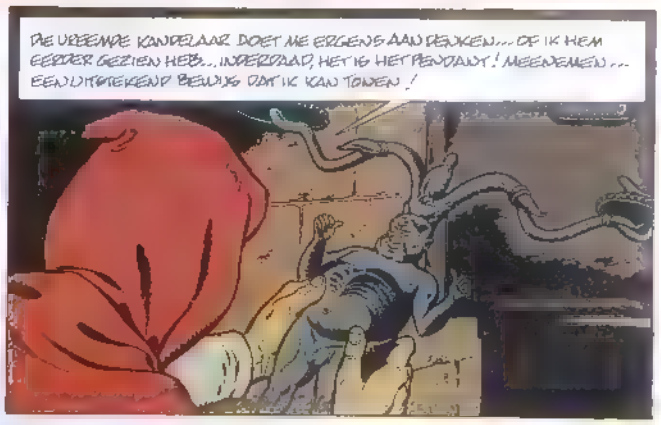

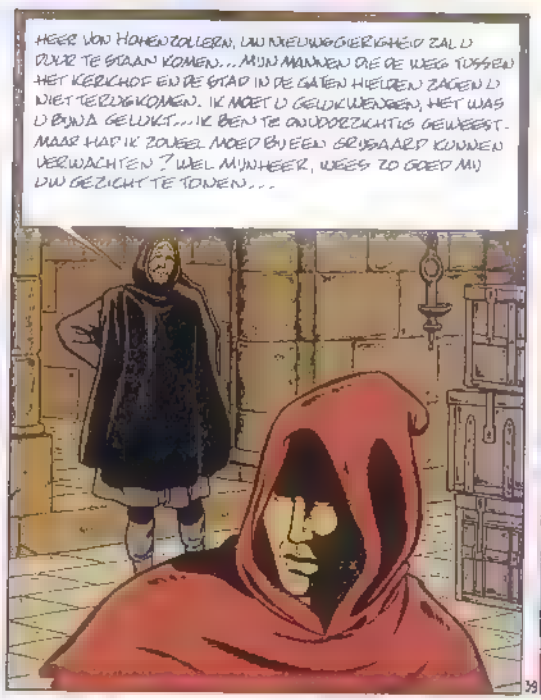

SLA OM

VERRAAD, MIJN BESTE JORG? NOOIT GEDACHT DAT IEMAND JOU NOG GENS ZOU BEDUVELEN?
DAT VERANDERT NIETS... EERLIJK GEZEGD MAAK IK LIEVER JOU VAN KANT DAN DE OUDE GRAAF... DE DOOD VAN ZO'N BELANGRIJK PERSOON ZOU EEN ONDERZOEK EISEN, TERWIJL BIJ JOU...

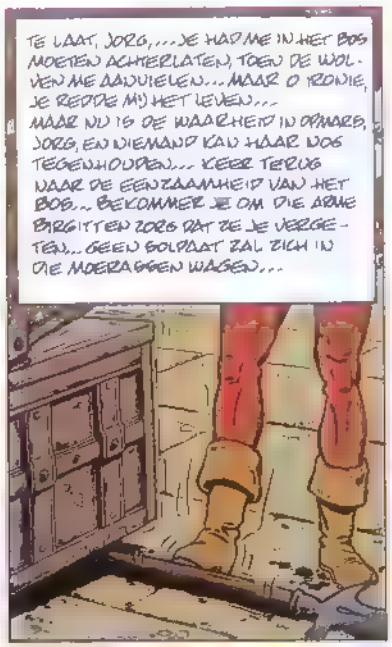
TE LAAT, JORG,... JE HAD ME IN HET BOS MOETEN ACHTERLATEN, TOEN DE WOLVEN ME AANVIELEN... MAAR O IRONIE, JE REDDE MIJ HET LEVEN... MAAR NU IS DE WAARHEID IN GEVAAR, JORG, EN NIEMAND KAN HAAR NOG TEGENHOUDEN... KEER TERUG NAAR DE EENZAAMHEID VAN HET BOS... BEKOMMER JE OM DIE ARME BRIGITTEN ZORG DAT ZE JE VERGETEN... GEEN SOLDAAT ZAL ZICH IN DIE MOERASSEN WAGEN...

TERWIJL HIJ PRAAT BREEKT VASCO MET ZIJN VOET LANGZAAM DE STAPEL KISTEN AAN HET WANKELEN, EN PLOTSELING STORT DIE NEER OP DE STROOPER...
BLANG

GEREED!

MAAR JORG HERSTELT ZICH SNEL. TERWIJL VASCO ZICH UIT DE VOETEN MAAKT BEREIKT HIJ DE DEUR EN FLUIT ZIJN MANNEN...

HALT!
SANTA MADONNA... DIE WAG IK VERGETEN...

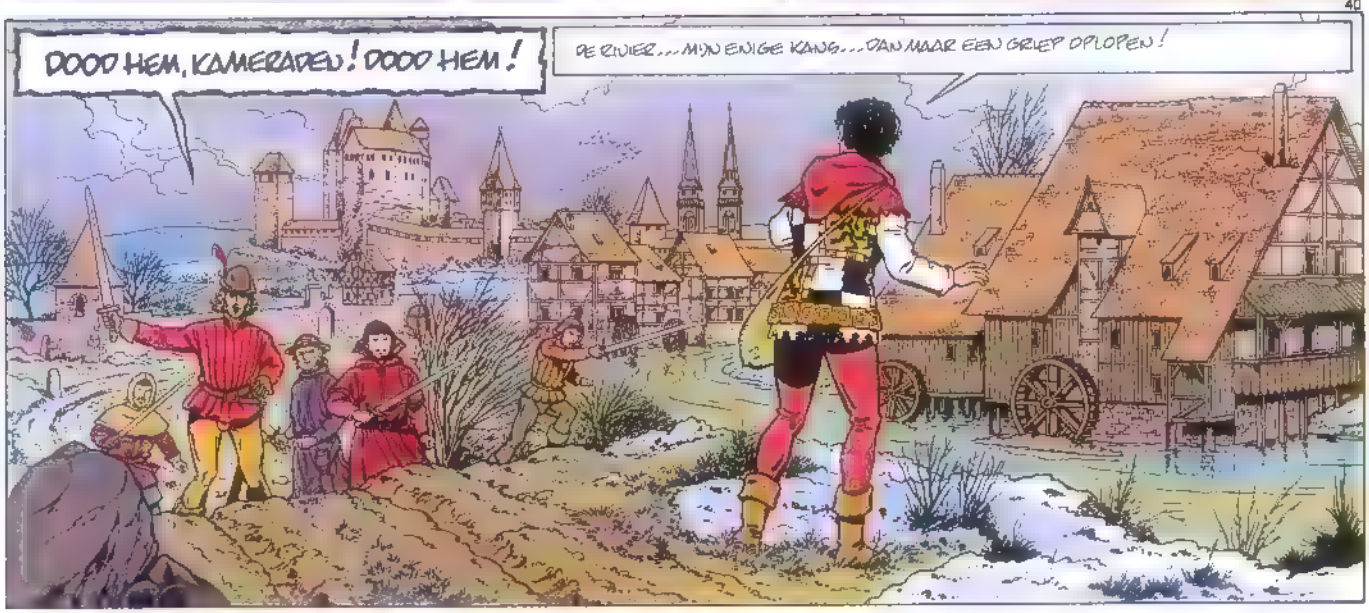
DOOD HEM, KAMERADEN! DOOD HEM!
DE RIVIER... MIJN ENIGE KANS... DAN MAAR EEN GREEP OPLOPEN!

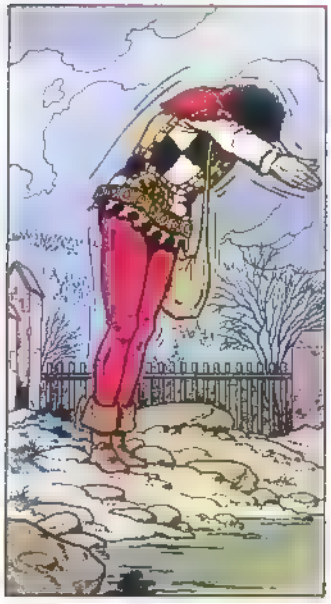

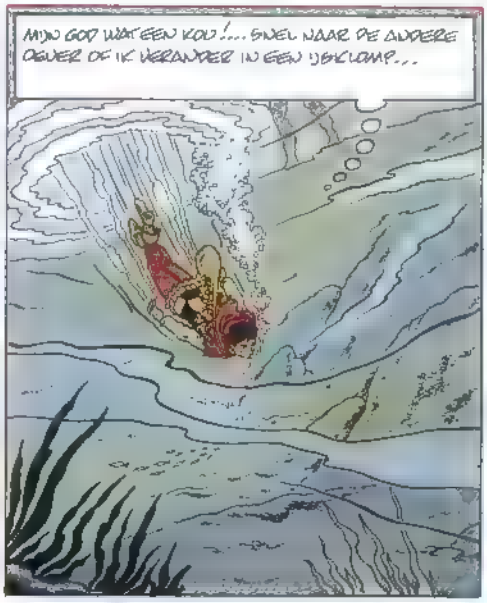
MIJN GOD WAT EEN KOU!... SNEL NAAR DE ANDERE OEVER OF IK VERANDER IN EEN IJSKLOMP...

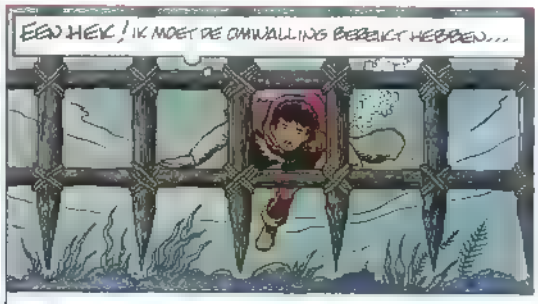
EEN HEK! IK MOET DE OMWALLING BEREIKT HEBBEN...

DAT KRIJG IK NIET OMHOOG... HET IS TE KOUD, IK MOET LANGS DE ANDERE OEVER OMHOOG...

ALS IK MAAR GEEN...
HAAATSJE

ALS JULLIE ME WILLEN PAKKEN MOET JE EEN NAT PAK RISKEREN... EN HET WATER IS IN DEZE TIJD VAN HET JAAR WAT FRIEJES... TOT ZIENS!

DAAR! DE SLOEP!

EEN POORT... HAAATSJE!

HOUD HEM TEGEN! DAT IS EEN KERKROVER!

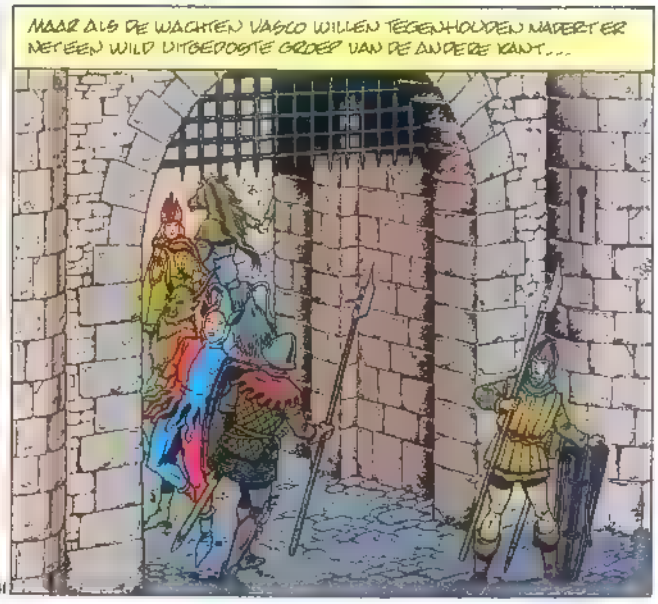
MAAR ALS DE WACHTEN VASCO WILLEN TEGENHOUDEN NADERT ER MET EEN WILD UITGEDOSTE GROEP VAN DE ANDERE KANT...

SLA OM

VASCO

GESCHIEDENIS EN AVONTUUR IN MIJN NIEUWSTE ALBUM: "DE BYZANTIJNSE"

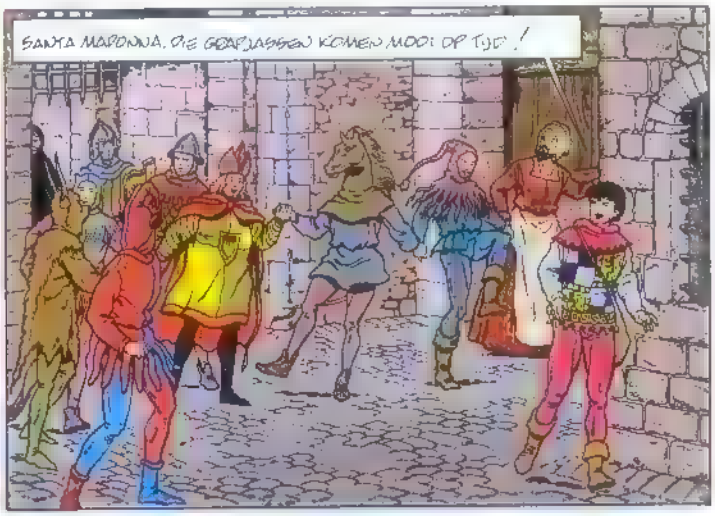

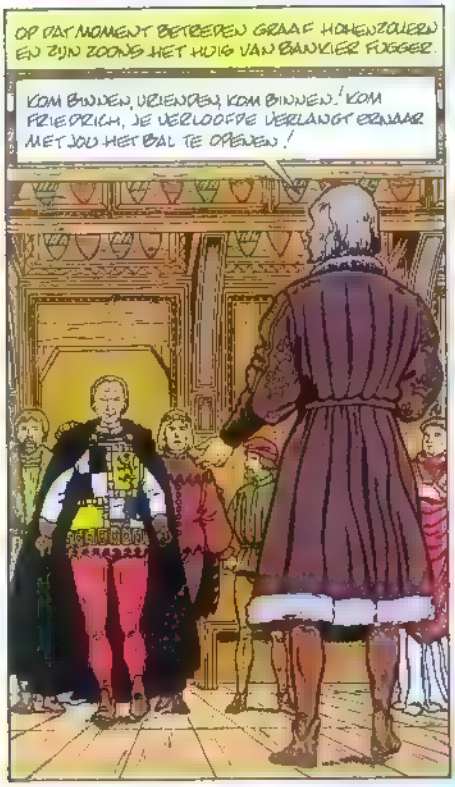

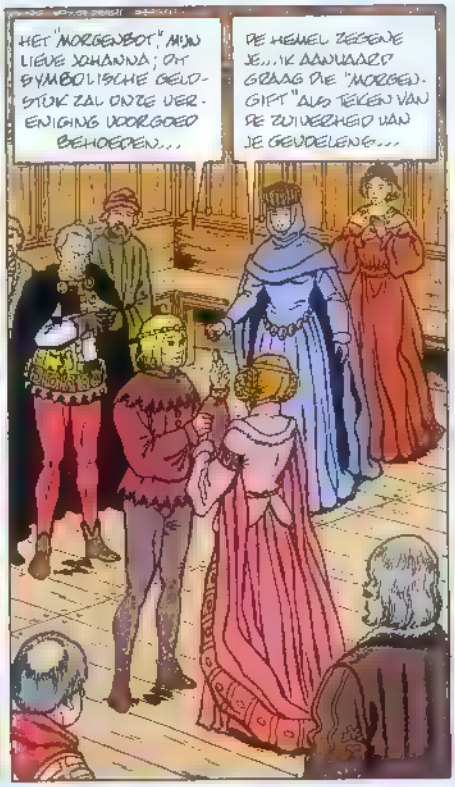

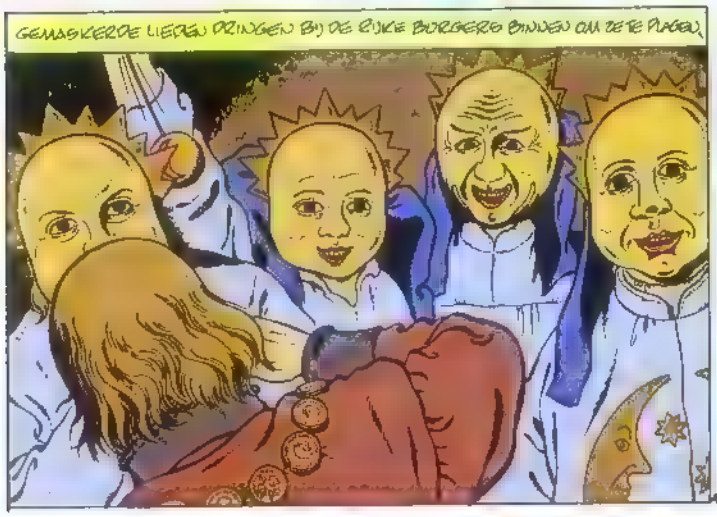

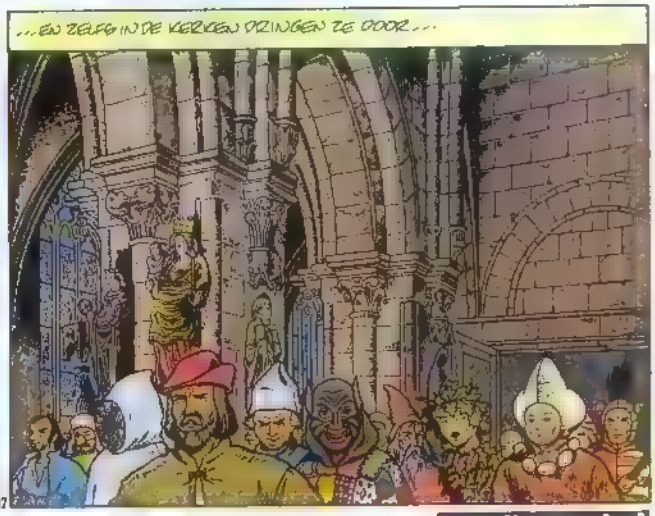

wordt vervolgd

JULIE, KLAARTJE, CÉCILE, EN DE ANDEREN...

SIDNEY BOM

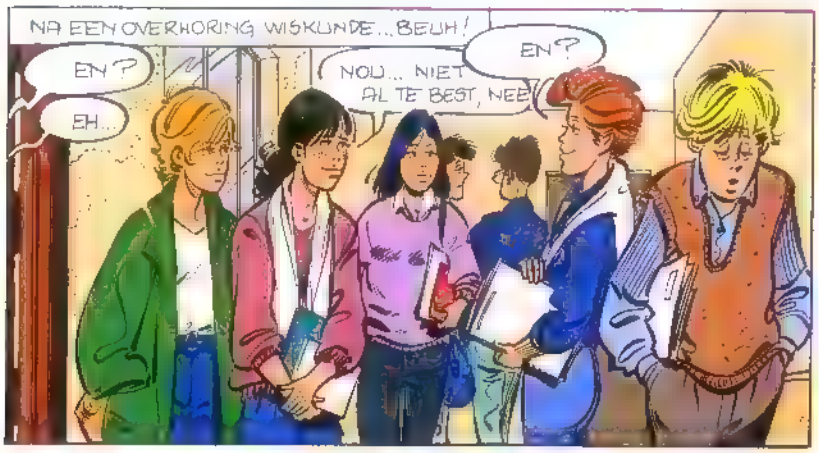

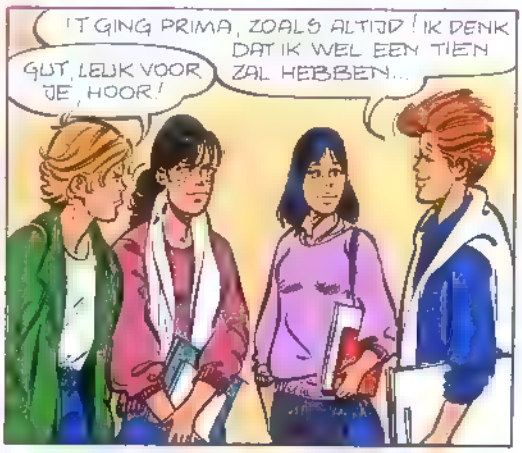

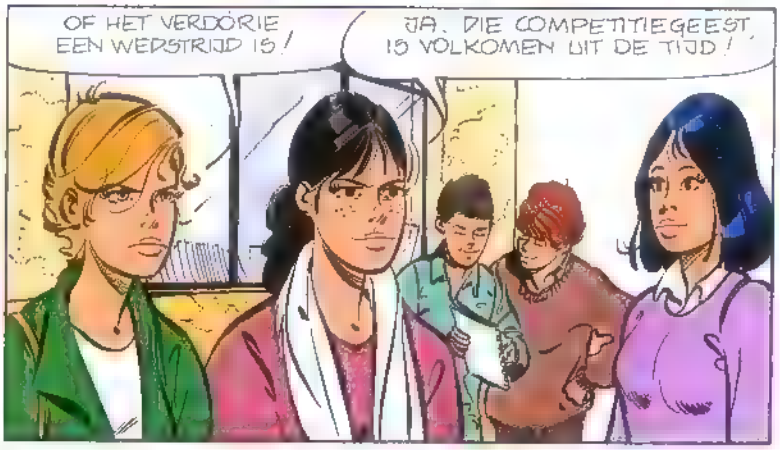

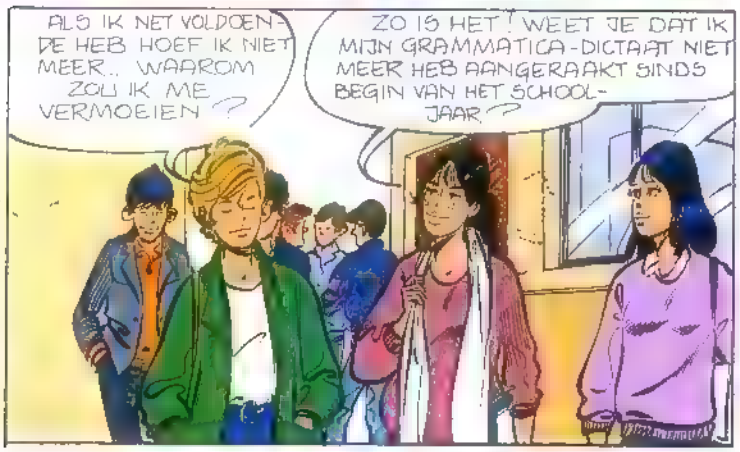

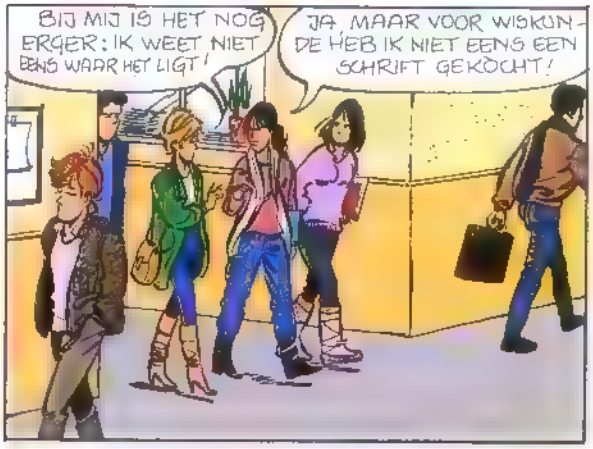

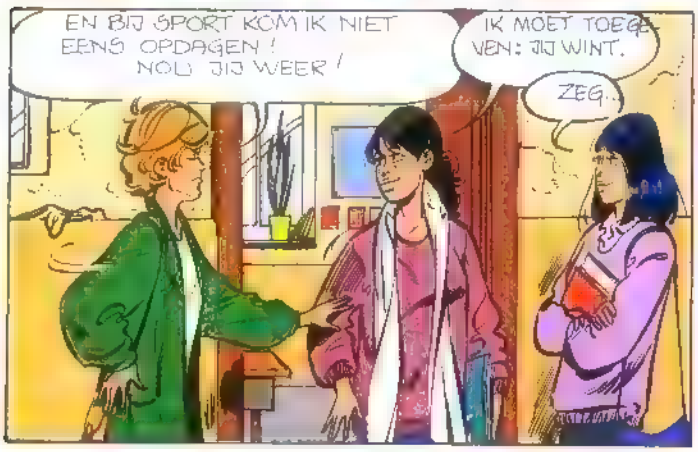

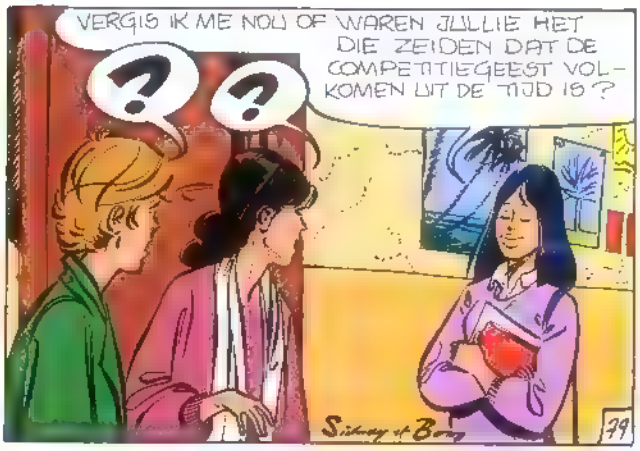

DE WEGEN VAN HET AVONTUUR

in de moerassen van KAW

Na een val, gevolgd door een onderdompeling in een moeras...

Na verloop van dagen vergeet je wel eens je schoenen aan te trekken, en dat is onvoorzichtig...

In Frans-Guyana bevindt zich een uitgestrekt moerasgebied dat bekend staat als ondoordringbaar. De streek bestaat uit **pri-pri**: ondergelopen savannegebied met hoog gras, en er leeft een vreemde, vaak vijandige fauna. Behalve waterslangen worden sommige moerassen ook bewoond door zwarte reuze-kaaimannen.

De zon staat al erg hoog als wij moeizaam, met rugzak en tropenhelm, voortworstelen. We hebben een aanval gedaan op de Roura-berg, die vóór de Kaw-berg oprijst. Het is een lang, bochtig en nergens beschaduwd pad. Het kost ons meer dan vier uur om de veertien kilometer te overbruggen die ons scheiden van de fantastische Fourgassier-watervallen, waar helder en fris water stroomt. Na een welverdiende rust gaan we weer op weg, om een paar kilometer verderop de jungle te bereiken. We hebben gehoord dat er interessante grotten zijn. We speuren door het hoge, scherpe gras, vallen over verraderlijke lianen op de grond en in door humus verborgen kuilen. Maar de beloning komt na al die buiten en schrammen: een ruime, koele grot waar enkele tientallen vleermuizen leven. Achterin, door een gat in het palfond, slingeren lianen, die een soort binnentuin vormen. De avond begint te vallen en we slaan ons kamp op.

Na een warme nacht, waarin we een paar maal gewekt worden door de kreten van de vleermuizen, breken we het kamp op en gaan weer op weg. We volgen de lijn van de in de zon blakerende bergkam en dan, op het punt dat we op onze kaart hebben aangegeven, gaan we opnieuw het grote woud binnen.

Met het hakmes in de hand banen we ons moeizaam een weg door dichte begroeiing. Zo nu en dan kijken we op onze kompassen om de goede koers te houden. De muskieten maken misbruik van die korte pauzes om ons aan te vallen. De helling die naar de voet van de berg leidt is betrekkelijk flauw en enkele tientallen meters volgen we de droge bedding van een beek die eindigt bij een rots-

rand die een afgrond vormt van een meter of twintig. We doen onze rugzakken af en dalen verder af om te zien of er daar interessante ontdekkingen te doen zijn. We volgen de praktisch loodrechte wand en merken dat er grotten in zijn uitgesleten door de tijd. Ze zijn ondiep en smal en het valt niet mee erin door te dringen. Toch valt ons de sterke urinelucht op die eruit opstijgt: het is duidelijk dat ze bewoond worden door wilde dieren: jaguars of poema's (of misschien ocelots). Uit voorzorg blijven we maar niet te lang hangen, want die aardige beestjes mochten onze komst eens niet zo op prijs stellen.

We trekken verder in de richting van de moerassen. Hier en daar is het behoorlijk steil en soms vallen we en rollen een paar meter naar beneden, ons vastklampend aan de doornstruiken.

We komen langzaam vooruit want we moeten ons voortdurend een weg hakken. Wel wordt het terrein vlakker en de zon wordt weer zichtbaar; we kunnen niet ver van ons doel zijn. We slaan een basiskamp op, zoeken wat prooi om ons menu op te vrolijken, een tatou bijvoorbeeld. Vanaf de dag daarop hoeven we geen zware lading meer te dragen, want onze rugzakken blijven in het kamp. We trekken door een bamboegebied, ook weer met het kapmes. Daarachter weer reuzenbomen, en nauwelijks onder het bladerdak wacht ons een onaangename verrassing: we bevinden ons in een **pinotière**, een moerasgebied waarin palmbomen groeien waarvan het hart eetbaar is (elke avond als we naar het kamp terugkeren nemen we er een flinke voorraad van mee).

Het gaat langzaam. Eerst komt de modder tot onze enkels en daarna stijgt ze tot onze kuiten. Elke stap maakt een akelig zuigend geluid. Het vooruitkomen wordt steeds vermoeiender: we blijven praktisch op dezelfde plek. Het slijmerige water komt ons tot de dijen, we wankelen en vallen voorover in de modderpoelen waar enkel schamele boompjes met vergeelde stammen groeien...

Elke avond proberen we in het kamp weer wat op krachten te komen, maar omdat we te moe zijn om te jagen krijgen we vitaminegebrek. De dagen verstrijken, gelijk aan elkaar, met als enig verschil

Midden in het Amazonegebied zijn 'gedwongen baden' niet zeldzaam.

dat we steeds dieper het moeras in dringen. Het water staat nu al tot ons middel. Bovendien is het gebied vergeven van de muggen die ons voortdurend lastigvallen. Op een avond barsten we in lachen uit als we elkaar bekijken; onze gezichten zijn opgeblazen als ballonnen door de honderden muskietenbeten. Nauwelijks liggen we in onze hangmatten of we slapen al; in vier uur ploeteren hebben we maar drie- of vierhonderd meter afgelegd. We zullen ons erbij moeten neerleggen: we zullen de **pri-pri** nooit bereiken.

We keren terug naar de bergketen. Opnieuw verblindt en verhit de zon ons. We hebben nog niet besloten het op te geven. Een twintigtal kilometer verderop proberen we opnieuw door de jungle te dringen. Het is hier veel minder dicht dan eerst en het kost geen moeite er doorheen te komen. We vergeten geen moment merktekens te zetten op de boomstammen, om de terugweg te kunnen vinden. De afdaling gaat snel tot aan een kleine waterloop, de Daï-Daï, die we besluiten te volgen omdat onze kaart aangeeft dat hij uitmondt in het Kaw-moeras.

De rivier slingert en een paar maal moeten we hem in zijn gehele breedte oversteken om een moddergebied te ontwijken. Maar al gauw bereiken we opnieuw een **pinotière** met zijn modder en mugggen. Alsof die ellendige beesten nog niet genoeg zijn treft een ongelukkige klap met een hakmes een nest **vuurvliegen** die hun naam wel verdienen; we werpen ons in het water om te ontkomen aan die beesten die onvervaard tot de aanval overgaan!

Het geluk is duidelijk niet met ons. Na een trage, moeizame mars van twee uur bereiken we... een onderkomen dat we tegen een boom hadden gebouwd. We hebben in een rondje gelopen. We kiezen opnieuw koers en gaan weer op weg, maar naarmate we verder komen wordt de modder dieper. Gelukkig hebben we ons bivak opgeslagen bij de beek, zodat we elke avond de modder af kunnen spoelen die aan onze kleren en huid kleeft. We gebruiken de rust rond het kampvuur om kleine verwondingen en insectenbeten te verzorgen die in dit altijd vochtige milieu snel gaan ontsteken.

Een verrassing: een mygale, verdwaald op de klamboe van de hangmat...

Maar ook ditmaal moeten we onze poging zo het Kaw-moeras te bereiken opgeven. De **pinotière** is te uitgestrekt en we kunnen er niet doorheen komen.

We besluiten tot een laatste poging: het moeras binnendringen via de rivier.

In twee dagen steken we de berg over en bereiken het dorp, waar we een prauw huren.

Na tien minuten varen op de rivier de Mahury draaien we de Gabrielle-kreek in, die kalm door een groen geweif slingert, gevormd door de enorme takken van de bomen langs de rivier. Zo nu en dan vliegt een grote vlinder langs, zijn brede vleugels schitteren in een zonnestraal. De prauwbestuurder waarschuwt ons een paar maal dat we het moeras naderen, maar dat het onmogelijk is erin door te dringen...

Eindelijk komen we onverwacht onder het bladerdak uit; verblind door de zon, merken we dat we het moeras bereikt hebben. De beek is niets anders meer dan een smal waterstroompje tussen de hoge waterflora. Om ons heen ligt de bergketen, waarop we een paar dagen geleden nog liepen te zweten.

Het is hier schitterend en groots; het moeras lijkt oneindig en de horizon wordt slechts begrensd door de Kaw-berg.

Maar verder gaan we niet. De prauw wordt geblokkeerd door de plantengroei. We duwen met **takaris**, lange houten staken, maar het bootje komt geen centimeter van zijn plaats. We zijn om zo te zeggen de gevangenen van het moeras, waarboven al een roofvogel zweeft, een groot liefhebber van apen.

De prauwbestuurder wordt ongerust: de avond valt en hij wil nu terug. Omdat het de tijd is waarop de muskieten eruit trekken, maken we geen bezwaar, en we bereiken weer het vreedzame dorpje aan de oever van de rivier.

Aan de rand van de houten steiger die **degrad** wordt genoemd genieten we van de zonsondergang. De Kaw-moerassen zijn onbetreden gebleven, het avontuur is afgelopen. Maar er rijpt al een nieuw plan in ons brein. Als we over een tijdje eens terugkwamen om een nieuwe poging te wagen?...

Daniel BERGER
en Christian PORTAL

WALLI
BOM

MMM... ONBEKENDE PLANEET... ONBEWOOND ZOALS GEWOONLIJK...
NIETS BUITENGEWOONS OVS...

?
CHAMPAGNE. GA UW GANG.

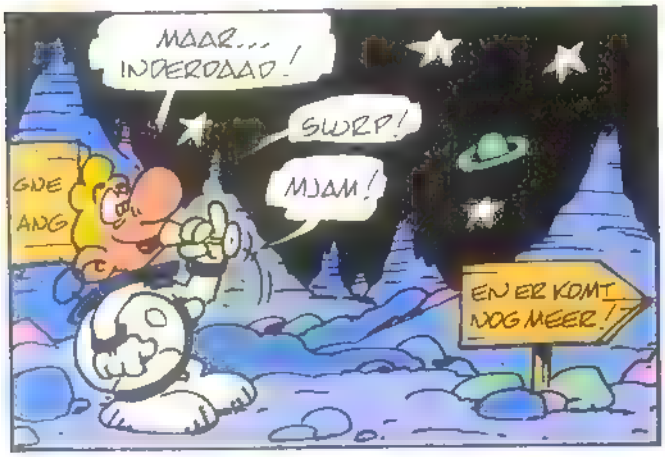
MAAR... INDERDAAD!
SWRP!
MJAM!
GNE ANG
EN ER KOMT NOG MEER!

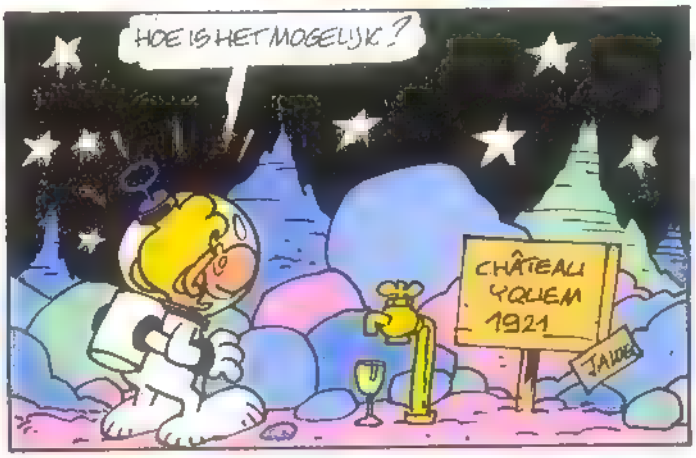
HOE IS HET MOGELIJK?
CHÂTEAU YQUEM 1921
JAWEL

JA!
CHÂTEAU YQUEM 1921
JAWEL

IK VRAAG ME AF WAT IK HIER-NA TE DRINKEN KRIJG!
HIHI!
DAARHEEN

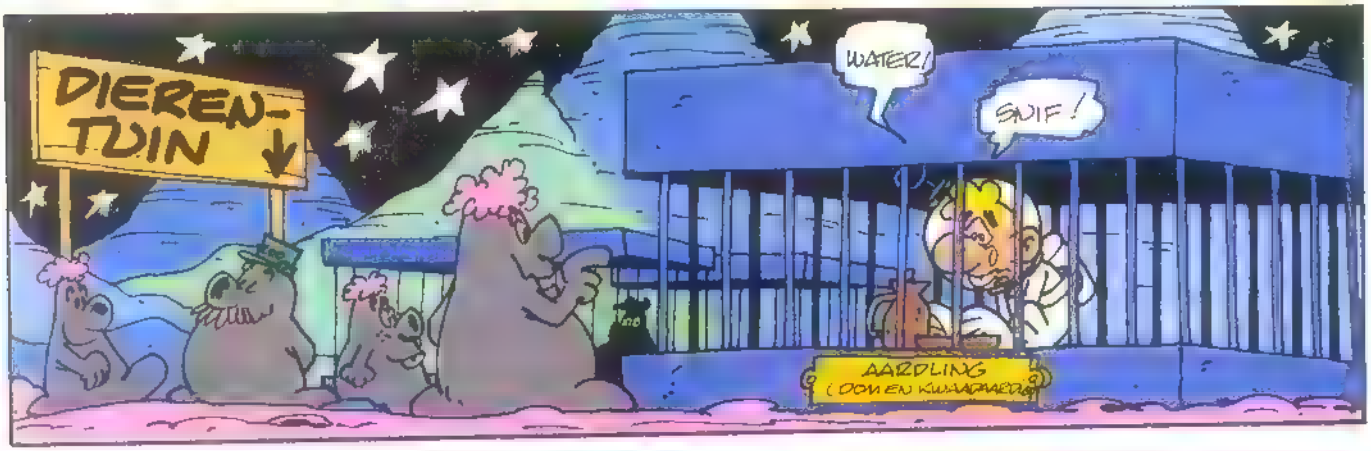
DIEREN-TUIN
WATER!
SNIF!
AARDLING (DOM EN KWAADAARDIG)

PAPILIO

VERVOLG

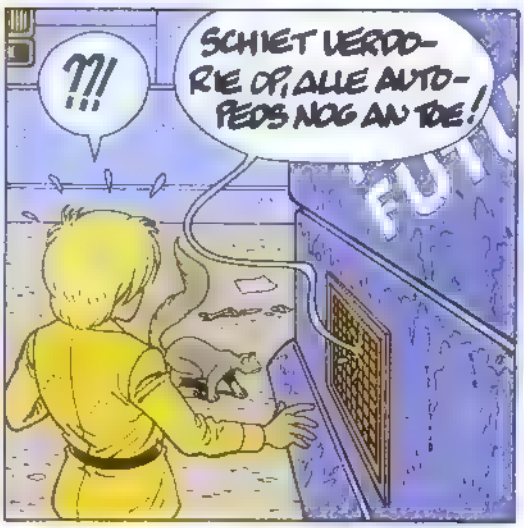

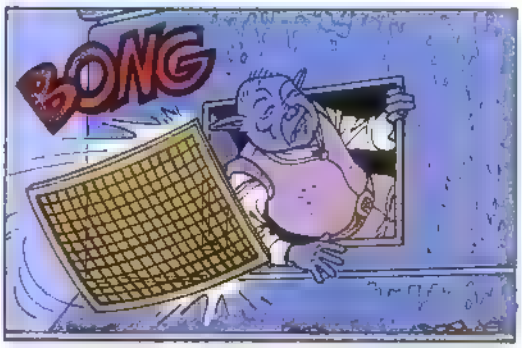

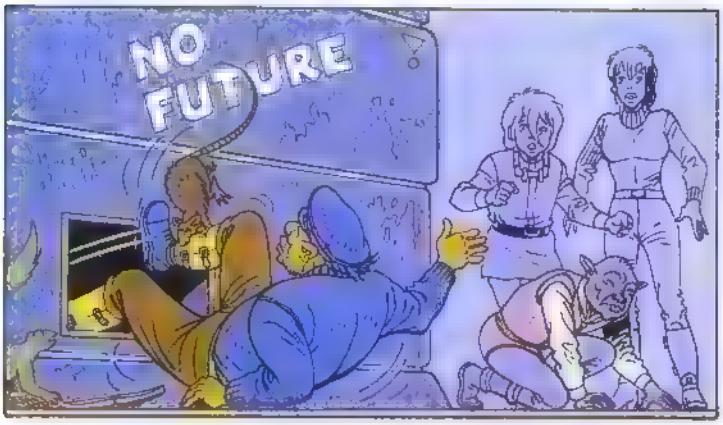

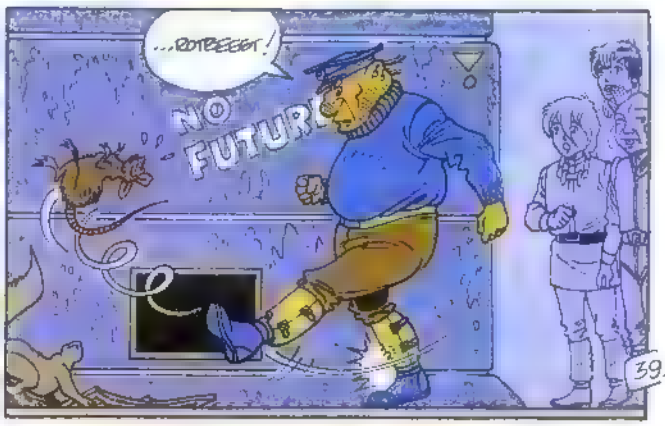

SLA OM

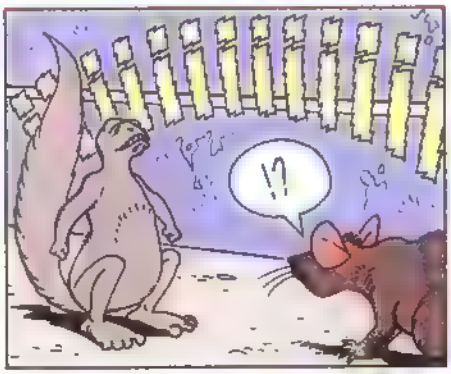

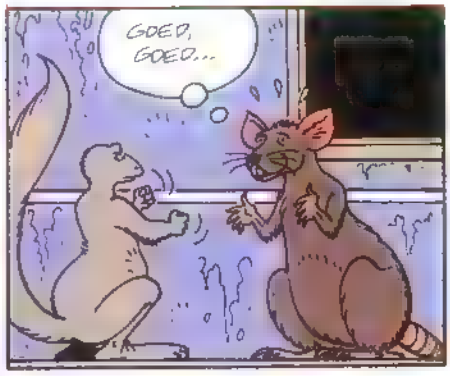

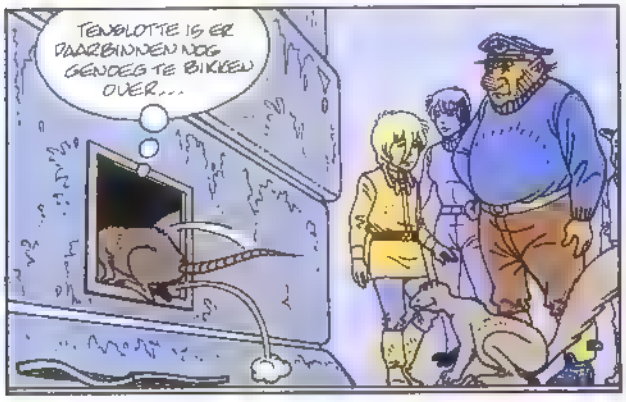

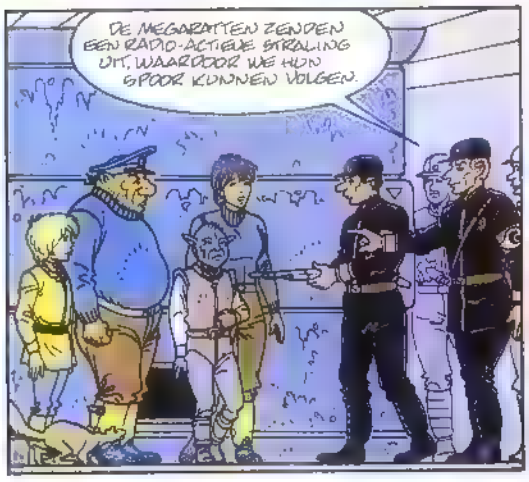

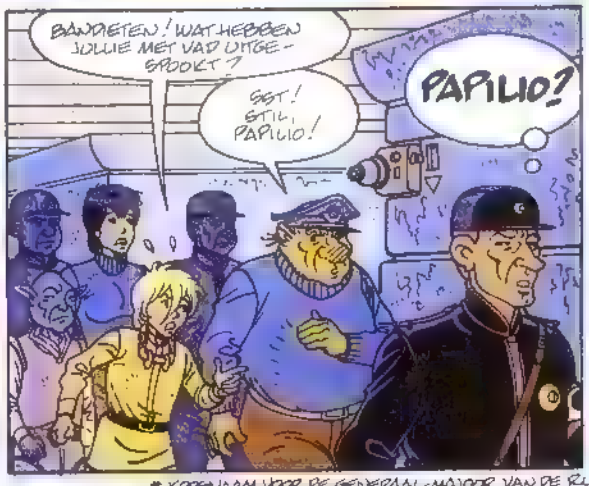

* KODENAAM VOOR DE GENERAAL-MAJOOR VAN DE RUIMTEGRUDKRACHTEN.

OP DAT MOMENT, IN GRECIMENGRAD...

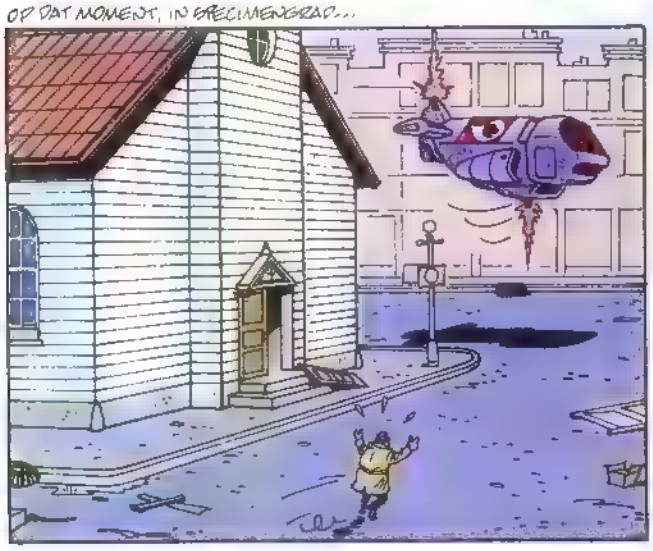

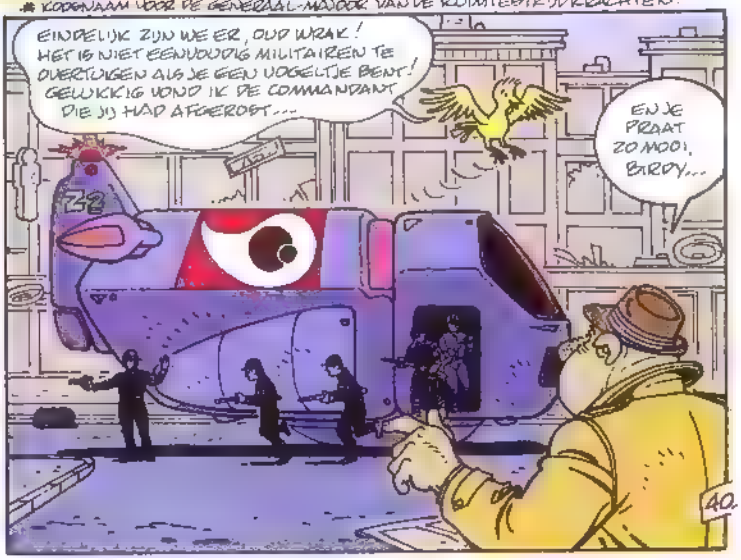

WE HEBBEN ZE, OUWE ZAK! GEEN MOOIE SLAG: WE HEBBEN ZE ALLE ZES!

...ALLE ZES?

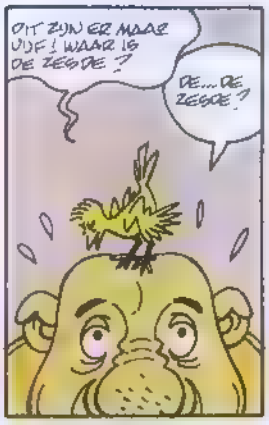
DIT ZIJN ER MAAR VIJF! WAAR IS DE ZESDE?
DE... DE ZESDE?

...ER VERTROK ER EEN TOEN JIJ ER NIET WAS. BIRDY... IK WIST NIET WAT IK MOEST DOEN OMDAT JIJ HAD GEZEGD DAT IK ZE MOEST BESPIEDEN, MAAR ER GINGEN ER EEN WEG EN DE ANDEREN BLEVEN, DUS IK KON NIET DIE ENE VOLGEN TERWIJL DE ANDEREN NIET BESPIED WERDEN EN OOK NIET DE ANDEREN BESPIEDEN TERWIJL DIE ENE...

BOGEEHOEHOE! WAAROM LIET JE ME OOK ALLEEN, BIRDY?
DAARMEE GAAT ALLES WEER OP LOSSE SCHROEVEN... WAAR IS DE ZESDE MAN?

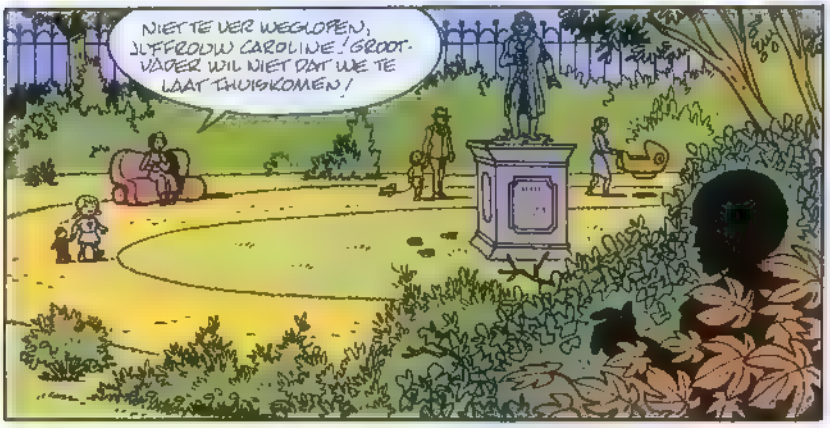
NIET TE VER WEGLOPEN, JUFFROUW CAROLINE! GROOTVADER WIL NIET DAT WE TE LAAT THUISKOMEN!

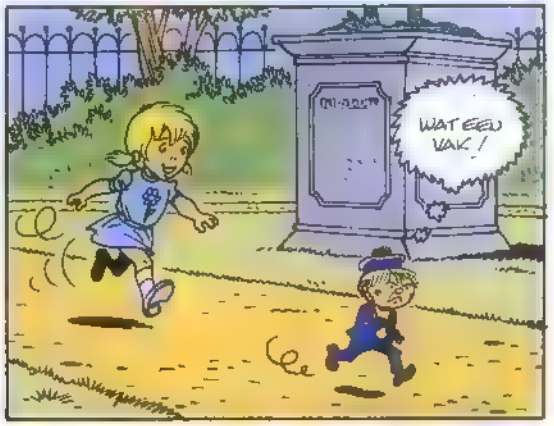
WAT EEN VAK!

HIHI... JE KAN ME TOCH NIET PAKKEN!

IK KAN JE WEL PAKKEN, MENGELUIKE POP!

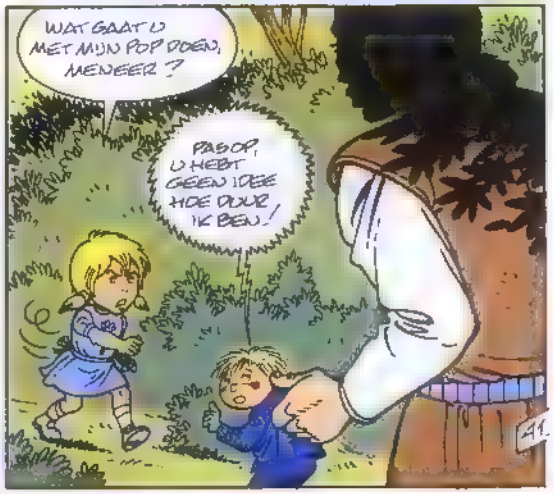
WAT GAAT U MET MIJN POP DOEN, MENEER?
PASOP, U HEBT GEEN IDEE HOE DOUW IK BEN!

SLA OM

PAPILIO

LAAT ONS ALLEEN MET HEM.

NAAR BINNEN JOCHIE. EN GEEN ANGST, IK BEN GEEN MONSTER...

...AL LIJKT DAT MISSCHIEN ZO!

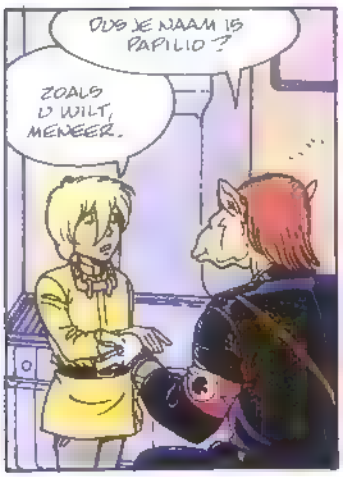
DUS JE NAAM IS PAPILIO?
ZOALS U WILT, MENEER.

...IK GELOOF NIET DAT JE ME HELEMAAL VERTROUWT. TOCH KAN IK VEEL VOOR JE DOEN, JOCHIE!

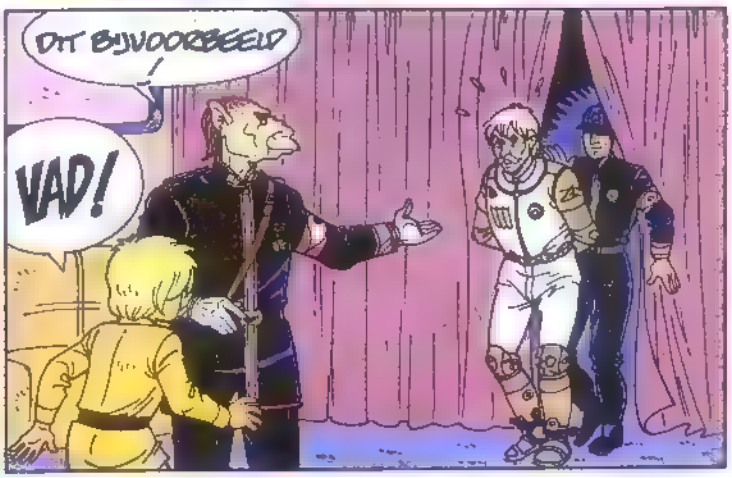
DIT BIJVOORBEELD!
VAD!

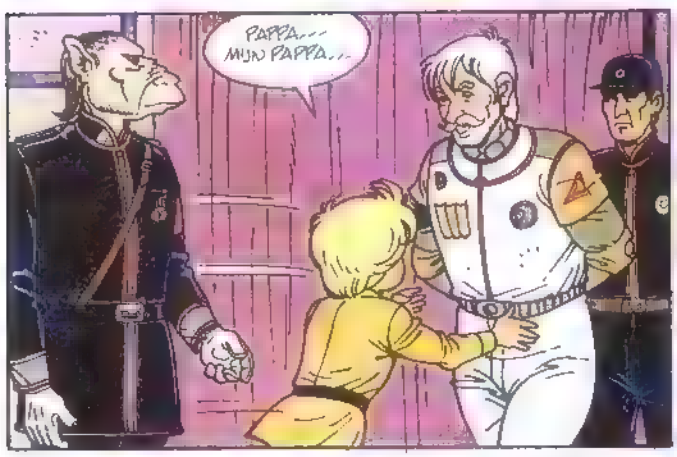
PAPPA... MIJN PAPPA...

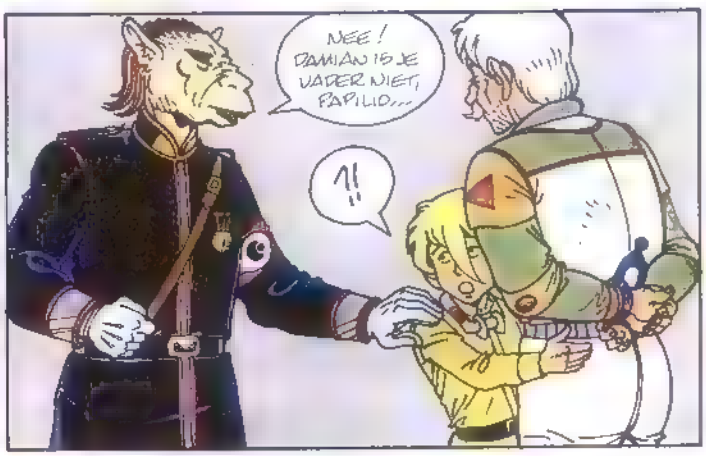
NEE! DAMIAN IS JE VADER NIET, PAPILIO...
?!

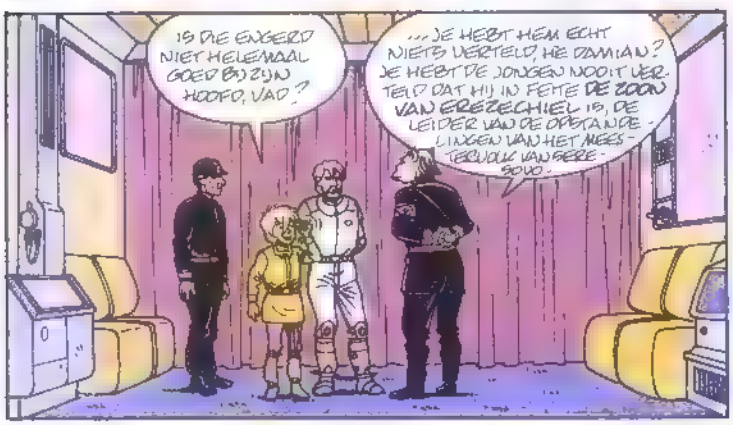
IS DIE ENGERD NIET HELEMAAL GOED BIJ ZIJN HOOFD, VAD?
...JE HEBT HEM ECHT NIETS VERTELD, HÈ DAMIAN? JE HEBT DE JONGEN NOOIT VERTELD DAT HIJ IN FEITE DE ZOON VAN EREZECHIEL IS, DE LEIDER VAN DE OPSTANDELINGEN VAN HET MEESTERVOLK VAN GERESOVO.

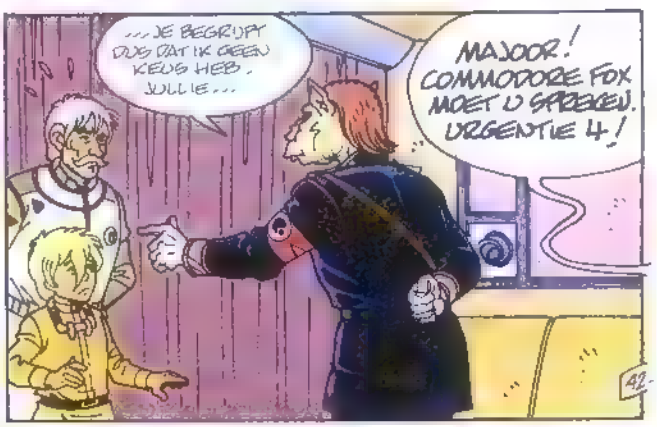
...JE BEGRIJPT DUS DAT IK GEEN KEUS HEB, JULLIE...
MAJOOR! COMMODORE FOX MOET U SPREKEN. URGENTIE 4!

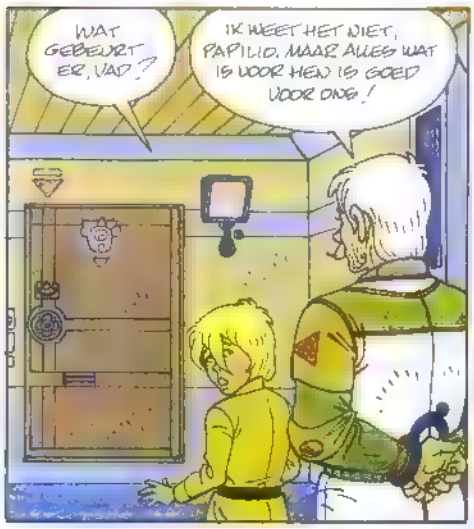

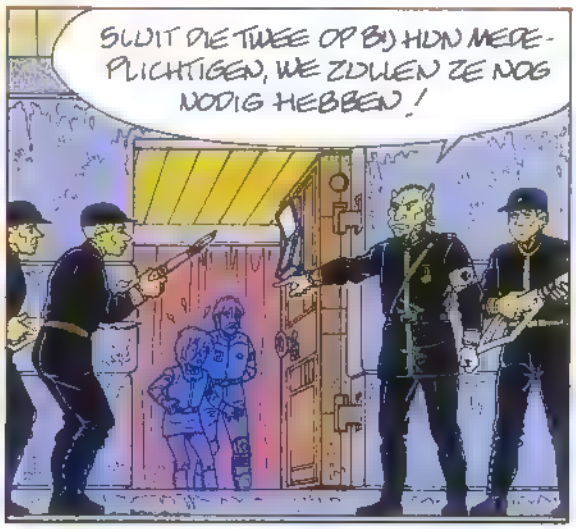

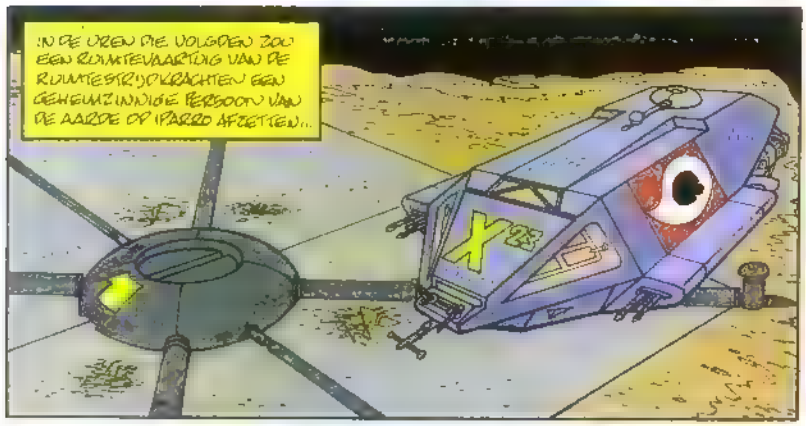

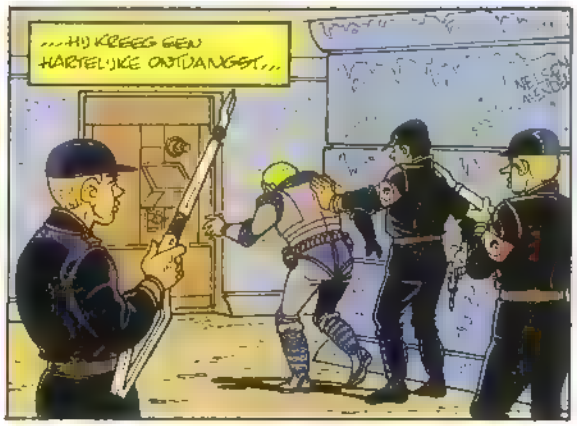

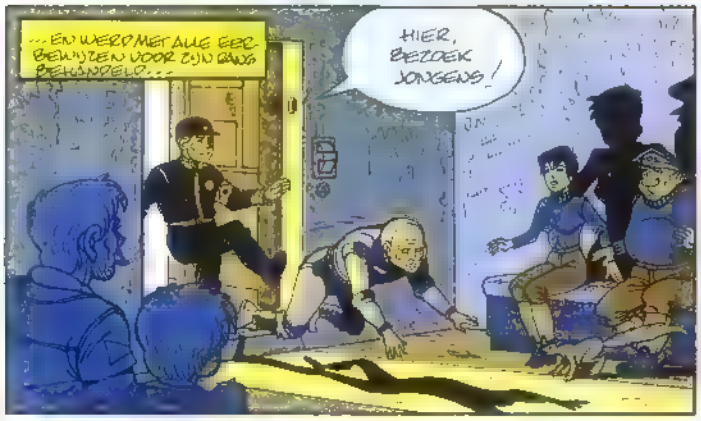

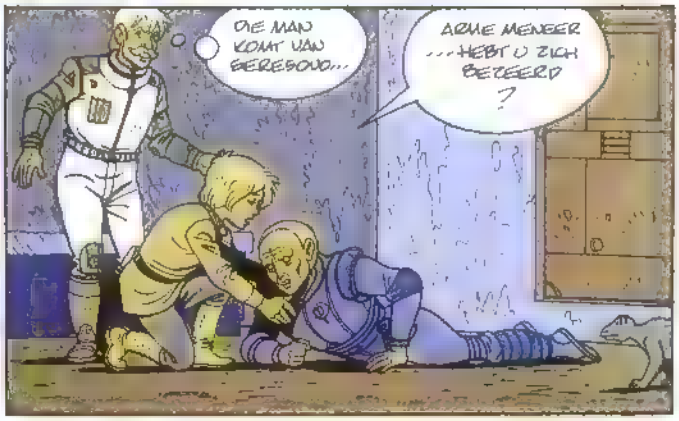

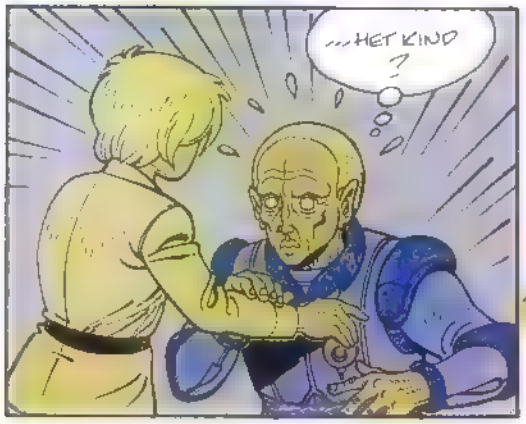

...Erézéchiel !

A3.

SLA OM

PAPILIO

DE OERDE ZANG VAN SERESOVO IS VOLTROKKEN ...BEVEELT U MIJ, O GROTE HEER...
IK ZIE DAT DE HEREN AL KENNIS HEBBEN GEMAAKT!

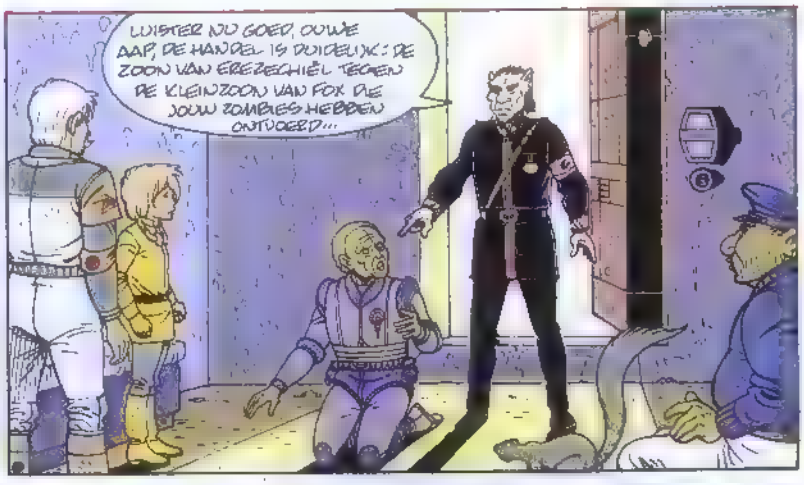
LUISTER NU GOED, OUWE AAP, DE HANDEL IS DUIDELIJK: DE ZOON VAN EREZECHIËL TEGEN DE KLEINZOON VAN FOX DIE JOUW ZOMBIES HEBBEN ONTVOERD...

ZEG, MOMENTJE, IK WEET NIET OF IK DE ZOON VAN DIE HEER ZEEGEGEL BEN, MAAR IK VERTREK NIET ZONDER VAD... ZONDER DAMIAN...
DAMIAN ONDERGAAT HETZELFDE LOT ALS JIJ...
...IK BEN HOE DAN OOK NIET VAN PLAN EEN VAN JULLIE IN LEUGEN TE LATEN...

NU ZAL DIE DIKKE JULLIE WEER NAAR DE AARDE BRENGEN. WE ZULLEN HEM TOESTEL GEVEN...
NIET NOODIG. IK HEB HET MIJNE!
MOOI ZO.

WAT U BETREFT, MEVROUW, U BENT VRIJ... ONDANKS UW UITMONSTERING HOORT U NIET BIJ DE PIRATEN. KIEST U UW VRIENDEN VOORTAAN WAT ZORGVULDIGER.
HET IS NIET ALTIJD DE KLEDIJ DIE DE PIRAAT MAAKT, MAJOOR!

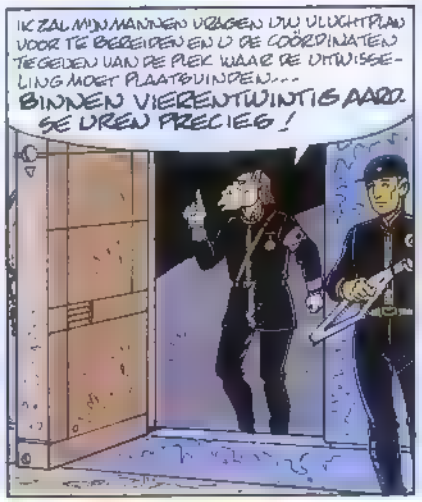
IK ZAL MIJN MANNEN VRAGEN UW VLUCHTPLAN VOOR TE BEREIDEN EN U DE COÖRDINATEN TE GEVEN VAN DE PLEK WAAR DE UITWISSELING MOET PLAATSVINDEN...
BINNEN VIERENTWINTIG AARDSE UREN PRECIES!

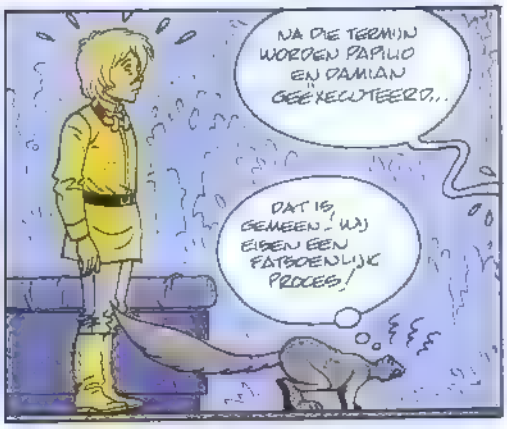
NA DIE TERMIJN WORDEN PAPILIO EN DAMIAN GEËXECUTEERD...
DAT IS GEMEEN! WIJ EISEN EEN FATSOENLIJK PROCES!

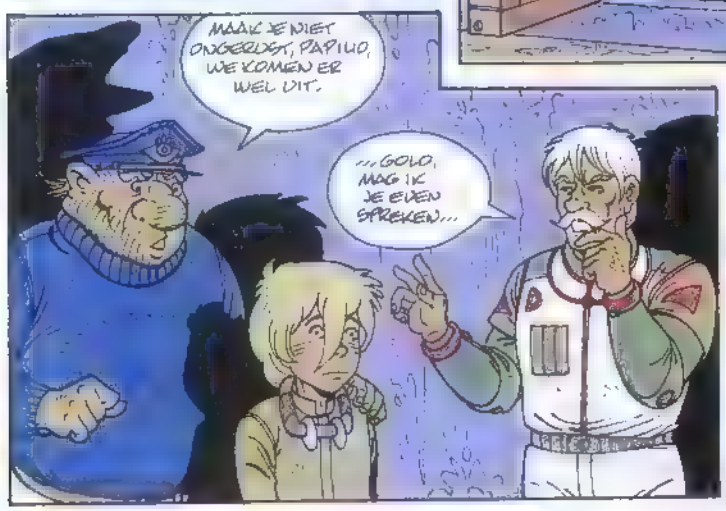
MAAK JE NIET ONGERUST, PAPILIO, WE KOMEN ER WEL UIT.
...GOLO, MAG IK JE EVEN SPREKEN...

...IK WIL NIEMAND ONGERUST MAKEN, MAAR PAPILIO EN IK ZIJN VEEL TE LAFFIG OM IN LEVEN TE LATEN. IK HEB GEEN TIJD OM JE DE DETAILS UIT TE LEGGEN, MAAR IK ZAL JE DE NAAM GEVEN VAN IEMAND MET WIE JE DISCREET CONTACT MOET OPNEMEN ZODRA JE OP AARDE BENT...
!!?

EXTRA
VERHAAL
LANG

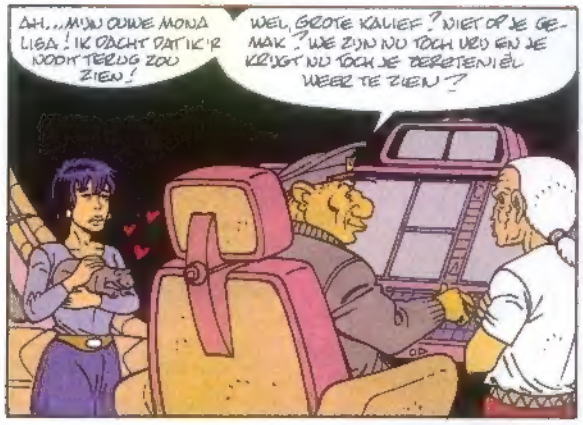
AH...MIJN OUWE MONA LISA! IK DACHT DAT IK 'R NOOIT TERUG ZOU ZIEN!
WEL, GROTE KALIEF? NIET OP JE GEMAK? WE ZIJN NU TOCH VRIJ EN JE KRIJGT NU TOCH JE DERTENIËL WEER TE ZIEN?

WE ZULLEN TE LAAT KOMEN!!

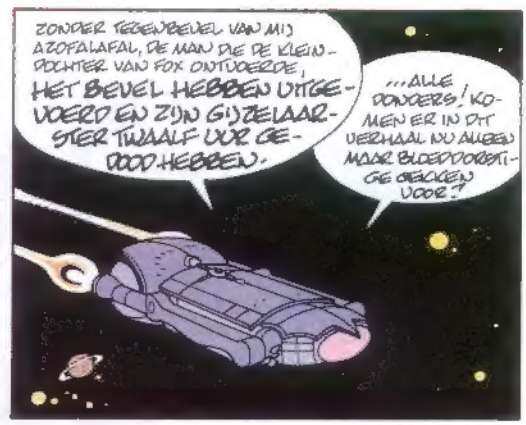
ZONDER TEGENBEVEL VAN MIJ AZOFALAFAL, DE MAN DIE DE KLEINDOCHTER VAN FOX ONTVOERDE, HET BEVEL HEBBEN UITGEVOERD EN ZIJN GIJZELAARSTER TWAALF UUR GEDOOD HEBBEN.
...ALLE DONDERS! KOMEN ER IN DIT VERHAAL NU ALLEEN MAAR BLOEDDORSTIGE GEKKEN VOOR?

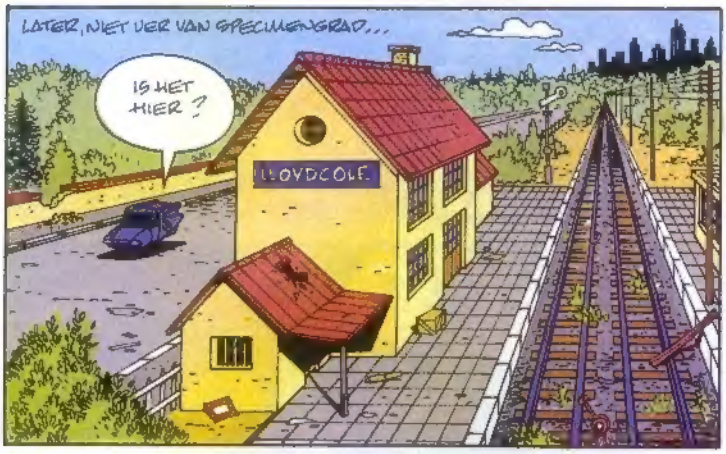
LATER, NIET VER VAN SPECIMENGRAD...
IS HET HIER?
LLOYDCOLE

HET WAS HIER, MAAR HET IS AL VEEL TE LAAT. AZOFALAFAL MOEST NA DE UITVOERING VAN ZIJN DAAD DEZE PLEK VERLATEN...
MIJN GOD...WAT ZAL IK AANTREFFEN?

...OOM AZOFALAFAL, ER ZIJN MENSEN...

URECE, MIJN ZOON. DEZE MAN IS EEN VRIEND...

WAT DOE JE MET DAT MES, MIJN ZOON?
BOTERHAMMEN MET CHOCOLADEPASTA SMEREN VOOR HET KIND, WIJZE MEESTER... ZE EET VEEL!
tella

...VERGEEF MIJ, WIJZE MEESTER, IK HEB GEFAALD, MAAR TEGENOVER DE ONSCHULD VAN DIT KIND BEEFDE MIJN HAND...
ZO WAS DE WIL VAN ARKOBA, MIJN ZOON. DOOR DIT KIND TE SPAREN HEB JE HET LEVEN VAN ERECHIËL GERED!

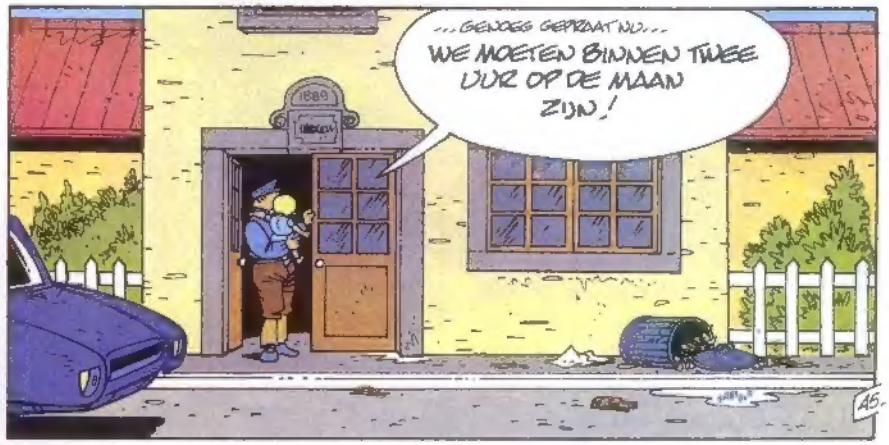
...GENOEG GEPRAAT NU...
WE MOETEN BINNEN TWEE UUR OP DE MAAN ZIJN!

SLA OM

PAPILIO

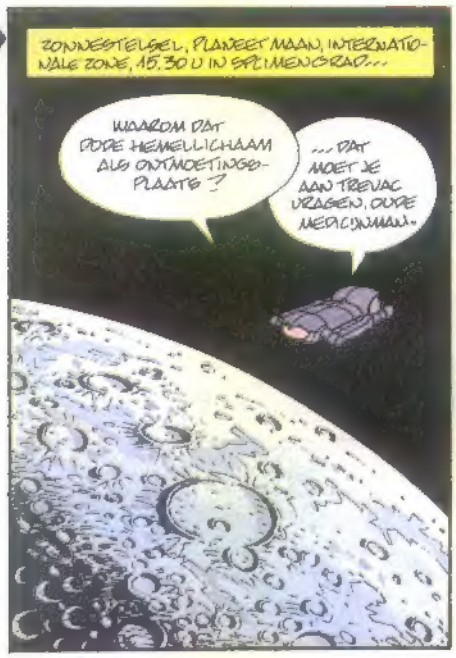

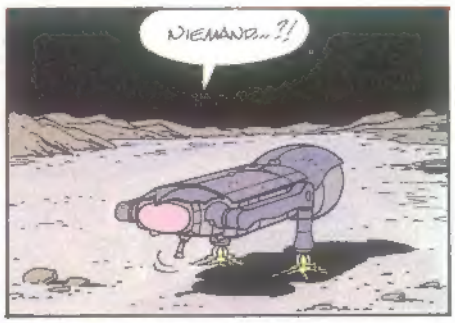

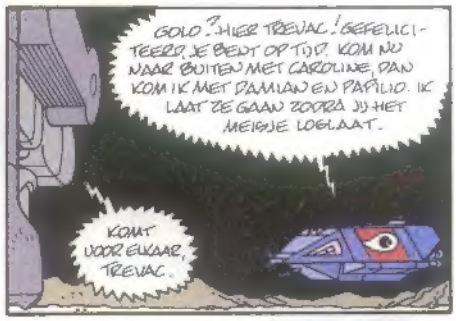

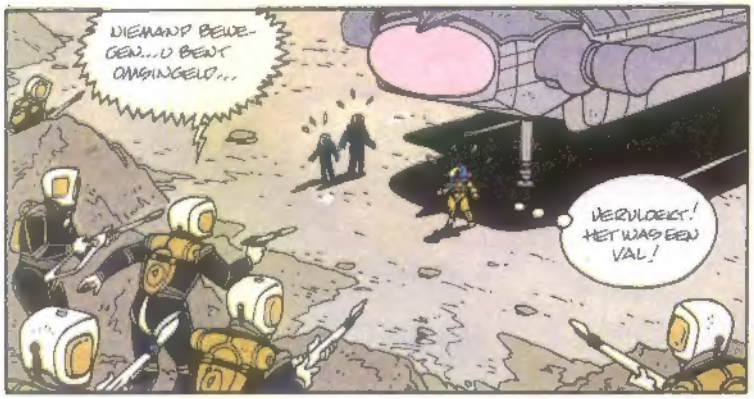

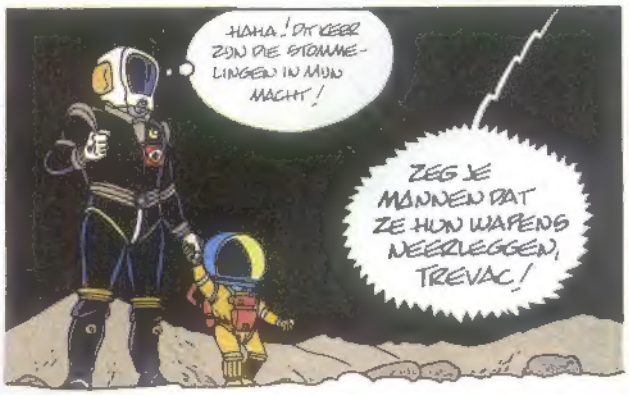

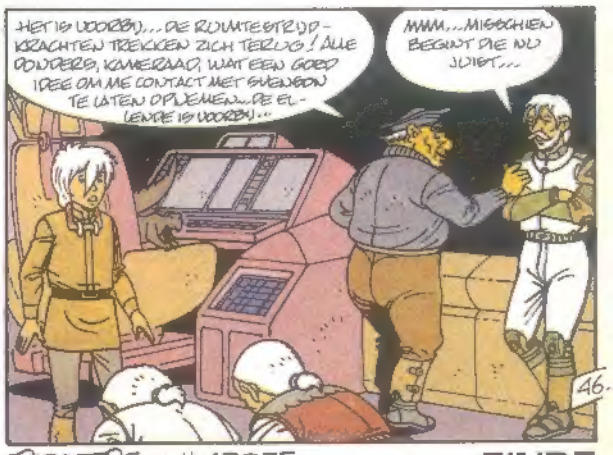

PIERRET85 + H. CROZE

EINDE

ISSN 0023 - 5024

Het weekblad Kuifje moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag niet in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toestemming heeft verleend. Tekeningen en manuskripten — niet door ons gevraagd — worden niet teruggezonden.

DE LOMBARD UITGAVEN

P.-H- Spaaklaan 1-11, 1070 Brussel — Prk. 000-0190916-20
Uitgever: Raymond LEBLANC, Is. Gerardlaan 9 - 1160 Brussel
Directeur: Guy LEBLANC
Redactie: J.-L. VERNAL, M. VAN OPPEN
Fotogravure: DE SCHUTTER N.V.
Offsetdruk: DE BIEVRE, p.v.b.a. - Brasschaat

Advertenties voor België: Tel.: 02/522.56.00

ABONNEMENT	BELGIË	BUITENLAND	
Geldt niet voor Nederland		+ verzending	TOTAAL
3 maanden (+ extra-nummer)	600 BF	—	—
6 maanden (+ 2 extra-nummers)	1.180 BF	645 BF	1.825 BF
1 jaar (+ 4 GRATIS extra-nummers)	2.150 BF	1.290 BF	3.440 BF
2 jaar (+ 8 GRATIS extra-nummers)	4.250 BF	2.580 BF	6.830 BF

KUIFJE-NEDERLAND
Lombard Uitgaven Nederland B.V.
Postbus 341, 2100 AH Heemstede
Telefoon 023 - 290190 / 290192

ABONNEMENTSOPGAVE/KLACHTEN
P.V.O.-abonnementen service
Postbus 77, 5126 ZH Gilze Telefoon 01615-5920 / tst. 218
Abonnementsprijs: 1/2 jaar: fl. 58.50
1 jaar: fl. 117
Adreswijziging: **4 weken** van te voren **schriftelijke** opgave via wikkel rond KUIFJE
Annuleringen: opzegging **4 weken** vóór het einde van de abonnementstermijn **schriftelijk** opgeven

ADVERTENTIES
Special Media b.v.
Postbus 3300, 1001 CA Amsterdam
Telefoon: 020-222 366

ANNA DOMINO

TAKE THAT

12INCH

LES DISQUES DE CRÉPUSCULE
TWI586

Anna Domino zwalpt niet langer meer tussen negro-jazz en Europese nieuwigheid. Haar laatstverschenen 12 inch, **Take That**, drijft verder weg van de stadsdesolaatheid van haar eerste mini-LP **East and West** en de kracht van de EP **Rythm**. In de plaats hiervan krijgen we gladheid, stroomlijning. Dat is vooral de schuld — want er ging iets mis — van producer Alan Rankine, zo'n beetje de huisproducer van de nestelplek voor zwerfkatten in de rockmuziek, het platenlabel Les Disques du Crépuscule. Alan Rankine vormde samen met Billy MacKenzie The Associates en ook zij vervielen van intimiteit in oppervlakkigheid.
Take That zou een braakneiging moeten zijn. Tekstueel — *what life doesn't offer, we steal from each other* — werd voldoende woede opgekropt om Rambo te verpulveren, maar een synthesizer als belletjes laten klinken en een wat funky-arrangement maken het nummer gewoon tot een popsingle. Als Anna Domino daarvoor gekozen heeft, is zij geslaagd in haar poging. De woordjes *'take that'* vallen genoeg om je bij tweede beluistering reeds gretig mee te laten kraaien. Maar een eigenwijs stemmetje in ons zegt *'schnibbie, schnabbie, schnoebbie'*, euh, ik bedoel *'deze single is slechts een poging tot een stabieler inkomen'*. We kunnen enkel hopen dat het Anna Domino ook lukt, zodat zij haar eigen, wijs stemmetje terug kan laten slaan of strelen.

Ronald Grossey

DOMMEL

DUPA
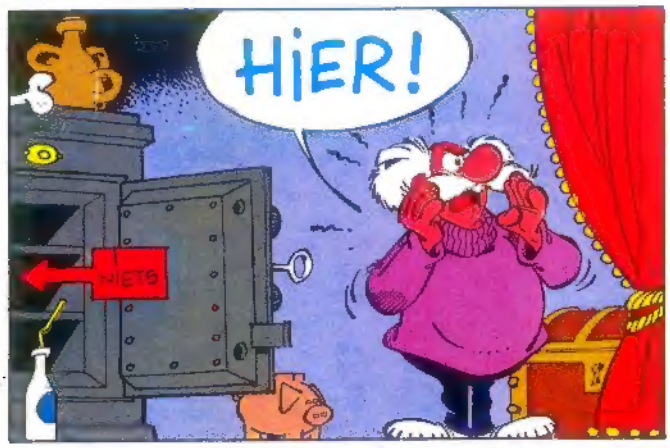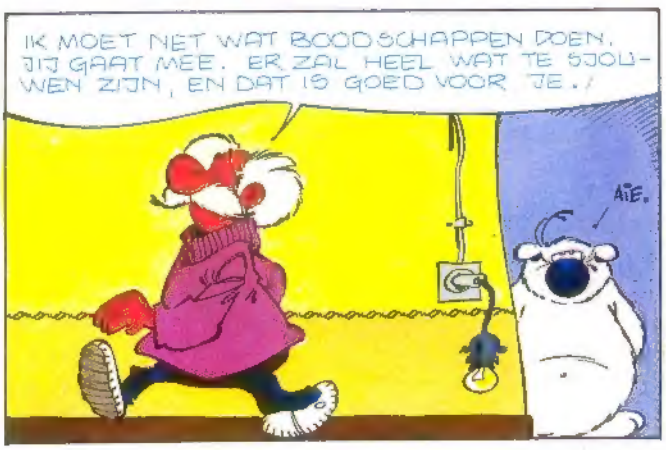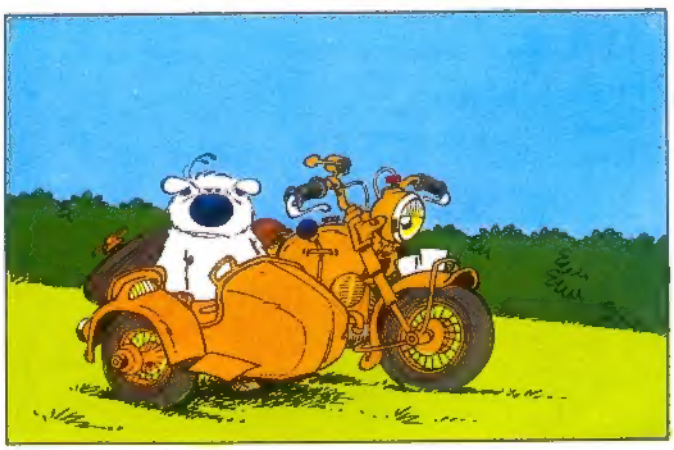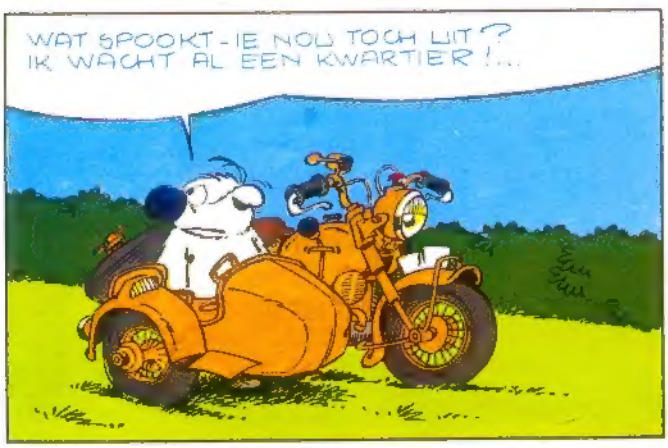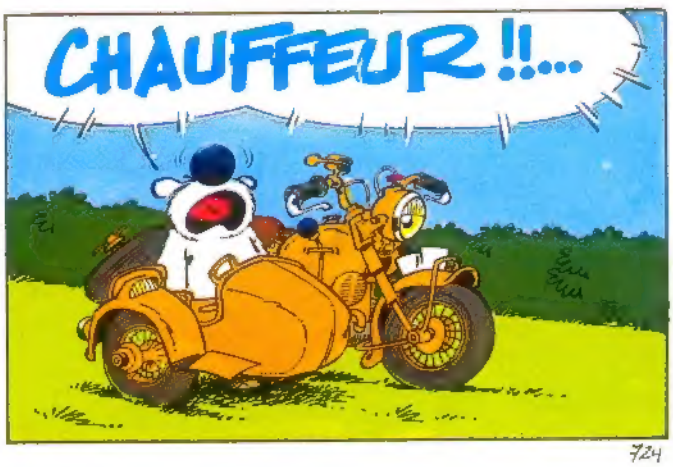
DOMMEL BAKT ZE BRUIN IN ALZ'N ALBUMS, MAAR VOORAL IN ZIJN NIEUWSTE!